

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura

Sisè període

Número 545

22 d'abril de 2015

SUMARI

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

——— Projecte de llei del voluntariat

Tram. 200-00013/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat p. 5

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat p. 5

3.01.02. Proposicions de llei

——— Proposició de llei electoral de Catalunya

Tram. 202-00091/10

Text elaborat per la Ponència p. 5

Tramitació pel procediment d'urgència extraordinària i acord de reducció dels terminis p. 31

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat p. 31

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

——— Proposta de resolució de rebuig del nou currículum de religió a l'educació obligatòria i al batxillerat

Tram. 250-01496/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 32

——— Proposta de resolució sobre l'abocador de Cruïlles

Tram. 250-01497/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 32

——— Proposta de resolució de condemna dels fets que es van produir en el Carnaval del 2015 a Solsona

Tram. 250-01498/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 32

——— Proposta de resolució sobre la mort de dos joves a les Llosses el 14 de gener de 2015 i la revisió dels protocols d'actuació per a les emergències en zones no urbanes

Tram. 250-01499/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 32

——— Proposta de resolució sobre el Pla de gestió d'espais naturals de protecció especial de Catalunya 2015-2020

Tram. 250-01500/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 32

——— Proposta de resolució sobre l'esclerosi múltiple

Tram. 250-01501/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 32

——— Proposta de resolució sobre el projecte museogràfic del centre d'interpretació d'art rupestre del Cogul

Tram. 250-01502/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 32

——— Proposta de resolució sobre l'increment dels objectius previstos en e Pla d'energia i canvi climàtic de Catalunya 2012-2020

Tram. 250-01503/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 33

——— Proposta de resolució sobre la gratuïtat de l'auto-pista AP-7 per al peatge de Vinaròs, Uldecona i Alcanar i el de l'Hospitalet de l'Infant i Móra d'Ebre

Tram. 250-01504/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 33

——— Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla d'igualtat per a equilibrar la presència d'homes i dones en els consells de direcció de les empreses

Tram. 250-01505/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 33

——— Proposta de resolució sobre els talls de subministrament elèctric a Torregrossa

Tram. 250-01506/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 33

——— Proposta de resolució sobre la realització d'auditories de gestió per la Sindicatura de Comptes

Tram. 250-01507/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 33

——— Proposta de resolució sobre el garantiment de la matriculació dels infants en situació de desemparament i acolliment familiar als centres educatius

Tram. 250-01508/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 33

——— Proposta de resolució sobre la correcció de les deficiències de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Puigcerdà

Tram. 250-01509/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 33

——— Proposta de resolució sobre la provisió de llocs de treball al sector de trànsit del Pirineu dels Mossos d'Esquadra

Tram. 250-01510/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 33

——— Proposta de resolució sobre els informes de la Universitat de Stanford i del Massachusetts Institute of Technology relatius a la responsabilitat de les injeccions de gas del projecte Castor

Tram. 250-01511/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 34

——— Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Antoni Gaudí a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01512/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 34

- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Ausiàs March a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01513/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 34
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Beethoven a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01514/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 34
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Ferran de Sagarra a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01515/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 34
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Fray Luis de León a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01516/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 34
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Jaume Salvatella a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01517/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 34
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres del Centre d'Educació Especial Josep Sol a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01518/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 34
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Les Palmeres a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01519/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Lluís Millet a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01520/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Pallaresa a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01521/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Miguel de Unamuno a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01522/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Mercè Rodoreda a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01523/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Tanit a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01524/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Primavera a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01525/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Rosselló Pòrcel i l'Escola Salvat Papasseit a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01526/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 35
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Sagrada Família a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01527/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Serra de Marina a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01528/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Torre Balldovina a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01529/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Wagner a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01530/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Santa Coloma a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01531/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
- Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola d'Adults Singuerlín a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01532/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
- Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Antoni Gaudí, de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01533/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
- Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Ausiàs March, de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01534/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 36
- Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Banús, de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01535/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37
- Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Beethoven, de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01536/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37
- Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola d'Adults Fondo, de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01537/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37
- Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola d'Adults Singuerlín, de Santa Coloma de Gramenet
Tram. 250-01538/10
Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres al Centre d'Educació Especial Ferran de Sagarra, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01539/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Fray Luis de León, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01540/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Jaume Salvatella, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01541/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres al Centre d'Educació Especial Josep Sol, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01542/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 37

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Lluís Millet, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01543/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Mercè Rodoreda, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01544/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Miguel de Unamuno, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01545/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Pallaresa, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01546/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Les Palmeres, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01547/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Primavera, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01548/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Riera Alta, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01549/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Rosselló Pòrcel i l'Escola Salvat Papasseit, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01550/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 38

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Sagrada Família, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01551/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Sant Just, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01552/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Santa Coloma, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01553/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Serra de Marina, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01554/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Tanit, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01555/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Torre Balldovina, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01556/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Wagner, de Santa Coloma de Gramenet

Tram. 250-01557/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució de queixa al Parlament Europeu per la concessió d'un premi Ciutadà Europeu de l'Any a Societat Civil Catalana

Tram. 250-01558/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 39

Proposta de resolució sobre les obres d'ampliació de l'Escola Madrenc, de Vilablareix

Tram. 250-01559/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre una piulada del secretari general del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya

Tram. 250-01560/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre una piulada del secretari general del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya

Tram. 250-01561/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre la previsió dels fenòmens meteorològics que puguin afectar el trànsit i l'elaboració d'un protocol d'actuació coordinat

Tram. 250-01562/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre l'emissió de programació infantil i juvenil en anglès subtítolada en les llengües maternes majoritàries

Tram. 250-01563/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre el transport escolar

Tram. 250-01564/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre la discriminació lingüística del català per membres dels cossos policials de l'Estat

Tram. 250-01565/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes p. 40

Proposta de resolució sobre la protecció dels defensors dels drets humans a Mèxic Tram. 250-01566/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 40
Proposta de resolució sobre l'assignació pressupostària de l'Hospital de Mataró per al 2015 Tram. 250-01567/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 41
Proposta de resolució de rebuig de la sentència del Tribunal Constitucional que anul·la les competències del Síndic de Greuges com a Autoritat Catalana per a la Prevenció de la Tortura Tram. 250-01568/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 41
Proposta de resolució sobre el servei de manteniment de la xarxa ferroviària de Ripoll Tram. 250-01570/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 41
Proposta de resolució sobre la incorporació de glossaris en diverses llengües als llibres de text Tram. 250-01571/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 41
Proposta de resolució sobre l'extensió de la validesa de la targeta de transport T-12 fins als setze anys Tram. 250-01572/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 41
Proposta de resolució sobre els mecanismes de transparència, participació, coresponsabilitat i informació interna dels centres de recerca i els parcs científics Tram. 250-01573/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 41
Proposta de resolució sobre l'aprovació del Decret de creació del Parc Natural del Massís del Garraf Tram. 250-01574/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 41
Proposta de resolució sobre la creació d'un grup de treball temporal per a establir un marc català de qualitat de les pràctiques no laborals Tram. 250-01575/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 41
Proposta de resolució sobre l'adequació a la legalitat de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques Tram. 250-01576/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 42
Proposta de resolució de suport a la Resolució del Parlament Europeu sobre la situació a Veneçuela Tram. 250-01577/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 42
Proposta de resolució de solidaritat amb el poble sahrauí i de suport al seu dret a l'autodeterminació Tram. 250-01578/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 42
Proposta de resolució sobre la difusió dels continguts d'iCat.cat per la freqüència modulada Tram. 250-01579/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 42
Proposta de resolució sobre el centre de recerca Agrotecnio Tram. 250-01580/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 42
Proposta de resolució sobre les mesures per a evitar l'abocament d'aigües fecals a la desembocadura del Foix a Cubelles Tram. 250-01581/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 42

Proposta de resolució sobre la dotació dels Mossos d'Esquadra amb pistoles Taser Tram. 250-01583/10 Pròrroga del termini de presentació d'esmenes	p. 42
---	-------

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les comarques gironines Tram. 302-00274/10 Presentació	p. 42
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió de l'aigua Tram. 302-00275/10 Presentació	p. 44
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les conseqüències econòmiques i socials de la política d'infraestructures Tram. 302-00276/10 Presentació	p. 46
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la sanitat pública Tram. 302-00277/10 Presentació	p. 46
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les darreres decisions del Departament de Salut Tram. 302-00278/10 Presentació	p. 48
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió sanitària i la utilització de mitjans públics Tram. 302-00279/10 Presentació	p. 48
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política d'esports Tram. 302-00280/10 Presentació	p. 49

4. INFORMACIÓ

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Suplència en l'exercici de les funcions de la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals pel conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural Tram. 330-00097/10 Presentació	p. 50
--	-------

4.75. Dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries

Decret llei 1/2015, del 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària Tram. 203-00020/10 Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries	p. 50
---	-------

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

ISSN: 0213-7798 · Dipòsit legal: B-20.066-1980 · Imprès a Multitext, SL
www.parlament.cat

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI
I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

— **Projecte de llei del voluntariat**

Tram. 200-00013/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Sol·licitud: GP ERC; GP CiU; GP C's; GP ICV-EUiA (reg. 113730; 113733; 113796; 113946).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència extraordinària acordada, 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 23.04.2015; 09:30 h.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes a l'articulat

Sol·licitud: GP ERC (reg. 114076).

Pròrroga: atesa la tramitació d'urgència extraordinària acordada, 2 dies hàbils (del 23.04.2015 al 24.04.2015); última.

Finiment del termini: 27.04.2015; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.04.2015.

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

— **Proposició de llei electoral de Catalunya**

Tram. 202-00091/10

Text elaborat per la Ponència

Reg. 114079 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.04.2015

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Ponència de la Comissió d'Afers Institucionals, nomenada el dia 8 de febrer de 2013 i integrada pels diputats Lluís M. Corominas i Díaz i Antoni Font Renom, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Pere Bosch Cuenca i Marta Rovira i Vergés, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Celestino Corbacho i Chaves i David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialista; Rafael Luna Vivas i Santi Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; Jaume Bosch i Mestres i Marta Ribas Frías, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa;

Carlos Carrizosa Torres i José Maria Espejo-Saavedra Conesa, del Grup Parlamentari de Ciutadans; i Quim Arrufat Ibáñez i David Fernández i Ramos, del Grup Mixt, s'ha reunit al Palau del Parlament els dies 14 i 25 de febrer, 4, 11 i 18 de març, 8, 22 i 29 d'abril, 6, 13 i 27 de maig, 3, 10 i 17 de juny, 1, 8 i 15 de juliol, 16 i 30 de setembre, 7, 14, 21 i 28 d'octubre, 18 de novembre i 16 de desembre de 2013, 30 de gener, 6, 13, 20 i 27 de febrer, 6, 13 i 20 de març, 8, 14 i 17 de març de 2015. El diputat Lluís M. Corominas i Díaz ha estat nomenat relator a l'efecte de presentar el text en el debat de totalitat. Han assessorat la Ponència els lletrats Ferran Domínguez García i Francesc Pau i Vall; i els assessors lingüístics Núria Lucena i Cayuela i Enric Tudó i Rialp i l'ha assistida el gestor parlamentari Eduard Principal i Galí.

Als efectes del que disposa l'article 117 i concordants del Reglament del Parlament, la Ponència proposa la següent:

PROPOSICIÓ DE LLEI ELECTORAL DE CATALUNYA

TÍTOL PRELIMINAR

ARTICLE 1. OBJECTE

L'objecte d'aquesta llei és la regulació del règim electoral propi de Catalunya, en compliment de l'article 56.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

ARTICLE 2. ÀMBIT D'APLICACIÓ

Aquesta llei s'aplica a:

- a) Les eleccions al Parlament.
- b) Les eleccions al Consell General d'Aran, pel que fa al dret de sufragi, l'Administració electoral, el sistema electoral i el procés electoral.
- c) Els altres processos electorals i instruments de consulta popular que hi restin sotmesos per llei, en l'àmbit de competències de la Generalitat, en els termes que determini la norma corresponent.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

CAPÍTOL I. DRETS ELECTORALS

SECCIÓ PRIMERA. DRET DE SUFRAGI ACTIU

ARTICLE I-1. CONDICIÓ D'ELECTOR

Són electors els ciutadans que gaudeixen de la condició política de catalans, d'acord amb el que estableix l'article 7 de l'Estatut d'autonomia, si:

- a) Tenen l'edat legal per a votar.
- b) Estan inscrits al cens electoral.

c) No estan privats, en virtut del que estableix la legislació de l'Estat, del dret de sufragi.

SECCIÓ SEGONA. DRET DE SUFRAGI PASSIU

ARTICLE I-2. CONDICIÓ D'ELEGIBLE

Són elegibles tots els ciutadans de Catalunya que tenen la condició d'electors, d'acord amb l'article I-1, llevat que estiguin afectats per alguna de les causes d'inelegibilitat que estableix l'article I-3.

ARTICLE I-3. CAUSES D'INELEGIBILITAT

1. Són inelegibles les persones que estiguin afectades per alguna de les causes que determina la legislació de l'Estat en aquesta matèria.

2. Són inelegibles les persones que, en l'àmbit de la Generalitat, tinguin la condició o exerceixin el càrrec o les funcions de:

a) Secretari del Govern, comissionats nomenats pel Govern i assessors especials del president de la Generalitat o de membres del Govern amb rang igual o superior a director general.

b) Secretaris generals, secretaris generals adjunts, secretaris sectorials, directors generals, directors de serveis i delegats territorials del Govern.

c) Presidents, directors generals, directors executius i gerents d'organismes autònoms de caràcter administratiu de la Generalitat amb rang igual o superior a director general.

d) Presidents, directors generals, directors executius, gerents i consellers delegats de les entitats autònomes i de les empreses de la Generalitat incloses en l'àmbit d'aplicació de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

e) Presidents, patrons, directors, gerents i apoderats de les fundacions i els consorcis en què l'Administració de la Generalitat tingui participació directa o indirecta, o als quals aportí més del 50% del capital o del patrimoni, si perceben una retribució fixa i periòdica a càrrec de la Generalitat de nivell retributiu assimilable al d'algun dels alts càrrecs afectats per la legislació sobre el règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat.

f) Director del Servei Català de la Salut, director gerent de l'Institut Català de la Salut i titulars de les direccions que en depenen i director de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials.

g) Membres del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i directors de les empreses que en depenen.

h) President de la Comissió Jurídica Assessora i president i secretari executiu del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

i) Director i director adjunt de l'Oficina Antifrau de Catalunya, president de l'Autoritat Catalana de la Competència, vocals del Tribunal Català de Defensa de la Competència i director de l'Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals de Catalunya.

j) Membres del Consell de Garanties Estatutàries, síndic de greuges i adjunts al Síndic de Greuges, síndic major i síndics de la Sindicatura de Comptes i president i membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

k) Membres de qualsevol òrgan de l'Administració electoral, inclosos els secretaris d'ajuntament, en tant que delegats de les juntes electorals de districte.

l) Qualsevol altre càrrec que, en virtut de la norma de creació o del nomenament del Govern, sigui assimilat a algun dels càrrecs a què fa referència aquest apartat, amb l'excepció, en tot cas, del president de la Generalitat, dels membres del Govern i del cap de l'oposició.

3. Són inelegibles les persones que, en l'àmbit de la Unió Europea, tinguin la condició o exerceixin el càrrec o les funcions de:

a) President, membres, secretari general i directors generals del Consell Europeu.

b) President, comissaris, secretari general i directors generals de la Comissió Europea.

c) President, jutges, advocats generals i secretari del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

d) Alts càrrecs dels òrgans consultius i auxiliars del Parlament Europeu, del Consell o de la Comissió.

4. Són inelegibles, en cada un dels districtes electorals, les persones que no estan censades en algun dels municipis de la circumscripció corresponent.

CAPÍTOL II. RÈGIM D'INCOMPATIBILITATS

ARTICLE I-4. CAUSES D'INCOMPATIBILITAT I AUTORITZACIONS DE COMPATIBILITAT

1. La condició de diputat del Parlament és incompatible en tots els casos amb:

a) La condició de diputat del Congrés dels Diputats.

b) La condició de senador.

c) La condició de diputat del Parlament Europeu.

d) Qualsevol dels supòsits que estableix la legislació de l'Estat en aquesta matèria.

e) Qualsevol dels supòsits que són causa d'inelegibilitat en virtut de l'article I-3.

2. La condició de diputat del Parlament és incompatible amb el fet de tenir la condició o exercir el càrrec o les funcions de:

a) La condició de personal en actiu al servei dels òrgans constitucionals, al servei de les administracions públiques i dels ens i les institucions que en depenen o al servei de les empreses en què el sector públic tingui directament o indirectament participació majoritària, amb excepció del personal docent, sanitari o investigador que no compleixi tasques de direcció, de gestió o de mera administració.

b) Directors generals en l'Administració pública local i càrrecs que hi exerceixin una funció assimilada.

c) Presidents, directors generals, gerents i qualsevol altre càrrec de lliure designació en organismes autònoms o societats públiques locals.

d) L'exercici de les següents activitats privades:

1r. La prestació de serveis d'assessorament o de qualsevol altres serveis, individualment o amb titularitat compartida, a favor d'organismes o empreses del sector públic.

2n. La tinença d'una participació superior al 10%, adquirida del tot o en part amb posterioritat a la data d'elecció com a diputat, llevat que fos per herència, en empreses o societats que tinguin contractes d'obres, de serveis o de subministraments a càrrec de pressupostos d'organismes o empreses del sector públic.

3r. Les activitats de gestió, defensa, direcció o assessorament per a qualsevol organisme o empresa del sector públic relacionades amb assumptes que afectin directament la prestació d'algun servei públic o encaminades a obtenir subvencions o avals públics, salvant les activitats particulars dutes a terme directament en exercici d'un dret reconegut i les encaminades a obtenir subvencions o avals públics la concessió dels quals derivi de l'aplicació automàtica del que estableixin una llei o un reglament.

4t. L'activitat de contractista o fiançador amb relació a contractes d'obres, de serveis o de subministraments a càrrec de pressupostos d'organismes o empreses del sector públic, o l'exercici de càrrecs que comportin funcions de direcció, representació, assessorament o prestació de serveis per a companyies o empreses que compleixin la dita activitat.

5è. La prestació de serveis en entitats de crèdit o asseguradores o en qualsevol societat o entitat que tingui un objecte fonamentalment financer i faci apel·lació públicament a l'estalvi i al crèdit.

3. La condició de diputat del Parlament és compatible en tot cas amb:

a) Les activitats derivades de la mera administració del patrimoni personal o familiar.

b) La producció i la creació literàries, científiques, artístiques o tècniques i la col·laboració en les publicacions que en derivin.

c) La col·laboració en mitjans de comunicació.

d) Les activitats de docència o de recerca.

e) Les activitats de caràcter públic o privat altres que les declarades incompatibles per l'apartat 2 que, a petició de l'interessat, siguin autoritzades pel Ple del Parlament.

4. La sol·licitud de compatibilitat a què fa referència l'apartat 3.e i l'acord d'autorització o denegació, adoptat per mitjà de resolució motivada, s'han de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i s'han d'inscriure en el Registre d'Activitats, Béns, Interessos i Retribucions dels Diputats.

5. La resolució sobre la situació de compatibilitat o incompatibilitat dels diputats correspon al Ple del Parlament, seguint el procediment i amb els efectes que estableix el Reglament del Parlament.

ARTICLE I-5. RÈGIM RETRIBUTIU

1. La percepció de les retribucions de caràcter fix o variable per l'exercici de les funcions parlamentàries és incompatible amb la percepció de retribucions pel fet d'ocupar altres càrrecs públics, sens perjudici de les dietes i indemnitzacions que puguin correspondre als diputats per l'exercici d'activitats compatibles, llevat del president de la Generalitat i dels membres del Govern, que no poden percebre cap retribució que per qualsevol concepte els pugui correspondre com a diputats.

2. Les retribucions percebudes com a diputat del Parlament són incompatibles amb la percepció, durant l'exercici del mandat parlamentari, de pensions per drets passius o per qualsevol règim de seguretat social públic i obligatori. El dret a meritjar aquestes pensions es recupera automàticament en el moment de perdre la condició de diputat, d'acord amb el que estableixi la normativa reguladora corresponent.

3. Els diputats que tinguin reconeguda la compatibilitat amb l'exercici d'altres activitats perceben una retribució menor per l'exercici de les funcions parlamentàries, d'acord amb els criteris que estableixi el Reglament del Parlament.

ARTICLE I-6. DECLARACIÓ D'ACTIVITATS I BÉNS

1. Els diputats del Parlament han de declarar, pel procediment que estableixi el Reglament del Parlament, les activitats professionals, laborals o empresarials que exerceixen, els càrrecs públics que ocupen i els béns que posseeixen.

2. La declaració d'activitats i la declaració de béns s'han de presentar per separat, segons els models que siguin aprovats per la Mesa del Parlament, i s'han d'inscriure en el Registre d'Activitats, Béns, Interessos i Retribucions dels Diputats, constituït al Parlament sota la dependència directa del president, als efectes del que estableix aquest article i del que determini el Reglament del Parlament.

3. La declaració d'activitats de cada diputat ha de detallar:

- a) Les activitats que exerceix que puguin constituir causa d'incompatibilitat amb la condició de diputat, d'acord amb el que estableix aquesta llei.
- b) Les activitats que exerceix que, d'acord amb el que estableix aquesta llei, puguin ésser compatibles amb la condició de diputat.
- c) Les activitats que exerceix que li proporcionen o li puguin proporcionar ingressos econòmics o avantatges patrimonials.
- d) Les activitats que exerceixen els membres de la unitat familiar en matèria de contractació amb les administracions públiques, amb els ens i les institucions que en depenen i amb les empreses en què el sector públic tingui participació, entenent per *unitat familiar* el que estableixi la legislació reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4. La declaració de béns de cada diputat ha de detallar:

- a) Els béns que posseeix, amb especificació del patrimoni.
- b) Els interessos i les retribucions íntegres que percep per l'exercici d'activitats compatibles.

5. Els diputats del Parlament han de presentar la declaració d'activitats i la declaració de béns en adquirir la condició de parlamentari, en presentar anualment la declaració de liquidació d'impostos i en els casos en què hi hagi una modificació substancial de les circumstàncies que hi siguin declarades, i també han de presentar la declaració d'activitats i la declaració de béns en perdre la condició de diputats.

6. La informació continguda en el Registre d'Activitats, Béns, Interessos i Retribucions dels Diputats és d'accés públic, d'acord amb la legislació en matèria de transparència, accés a la informació pública i bon govern, exceptuant-ne la informació sobre els béns patrimonials i les dades de caràcter personal, en els termes que siguin establerts pel Reglament del Parlament.

CAPÍTOL III. CENS PER A LES ELECCIONS AL PARLAMENT

ARTICLE I-7. CENS ELECTORAL

1. El cens electoral vigent per a les eleccions al Parlament és el que s'hagi tancat el dia primer del segon mes anterior a la convocatòria.
2. El servei de consulta de les llistes electorals vigents i les reclamacions sobre les dades censals es regeixen pel que estableix la legislació de l'Estat.
3. La Sindicatura Electoral, els representants de les candidatures i la Generalitat, com a administració convocant, poden obtenir còpies del cens electoral,

en suport apte per a tractar-lo informàticament, a partir de l'endemà de la proclamació de les candidatures, en els termes que estableix la legislació de l'Estat en aquesta matèria.

TÍTOL II. DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTORAL

CAPÍTOL I. COMPOSICIÓ DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTORAL

ARTICLE II-1. ÒRGANS DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTORAL

L'Administració electoral és formada per la Sindicatura Electoral de Catalunya, les juntes electorals territorials, les juntes electorals de districte i les meses electorals.

CAPÍTOL II. SINDICATURA ELECTORAL DE CATALUNYA

ARTICLE II-2. FUNCIONS

La Sindicatura Electoral de Catalunya, com a junta electoral amb jurisdicció a tot el territori de Catalunya, és l'òrgan responsable de vetllar per la legalitat, la transparència i l'objectivitat dels processos electorals, pel garantiment de l'exercici efectiu dels drets electorals i pel compliment del principi d'igualtat en l'accés als càrrecs públics, sens perjudici de les competències que corresponguin a la Junta Electoral Central de l'Estat i als tribunals.

ARTICLE II-3. COMPETÈNCIES

1. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació al procés electoral, les competències següents:

- a) Coordinar l'actuació de les juntes electorals, unificar-ne els criteris i atendre les consultes que li formulin.
- b) Resoldre les queixes, les reclamacions i els recursos que se li presentin a l'empara d'aquesta llei i de la resta de normativa aplicable.
- c) Establir el model oficial de les paperetes i els sobres electorals i de la resta de documentació electoral, i regular el funcionament del vot electrònic i de les altres formes de votació.
- d) Aprovar els models de les actes electorals.
- e) Acreditar, si s'escau, els observadors externs.

f) Exercir la jurisdicció disciplinària sobre totes les persones que intervinguin amb caràcter oficial en el procés electoral, corregir-ne les actuacions que contravinguin a la normativa i sancionar-ne, si s'escau, les infraccions administratives no constitutives de delictes.

2. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació a les candidatures electorals, les competències següents:

a) Supervisar el compliment dels procediments i els criteris de selecció de candidats en la formació de les candidatures.

b) Certificar la renúncia dels candidats als càrrecs o les funcions que siguin causa d'inelegibilitat, d'acord amb el que estableix l'article V-10.4.

c) Proclamar les candidatures.

d) Excloure de les candidatures proclamades, si s'escau, els candidats que durant el procés electoral adquireixin la condició d'inelegibles, d'acord amb el que estableix l'article V-16.2.

3. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació a la propaganda electoral, les competències següents:

a) Supervisar, en cooperació amb la Sindicatura de Comptes, d'acord amb el que estableix l'article V-5, el finançament de les campanyes electorals, inclosos els pressupostos de les candidatures i els corresponents retiments de comptes.

b) Supervisar la tramesa conjunta de les paperetes, els sobres i els altres documents electorals, inclosa la propaganda de les candidatures.

4. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació als mitjans de comunicació, les competències següents:

a) Vetllar, en cooperació amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article V-6, perquè els mitjans de comunicació ofereixin durant el procés electoral una informació veraç i equilibrada, amb criteris de pluralisme i d'imparcialitat.

b) Distribuir entre les diverses candidatures els espais gratuïts de propaganda electoral en els mitjans audiovisuals.

5. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació als resultats electorals, les competències següents:

a) Efectuar l'escrutini general.

b) Certificar els resultats electorals oficials i ordenar-ne la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

c) Proclamar els diputats electes i expedir les credencials corresponents.

6. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació al sistema electoral, les competències següents:

a) Fer l'avaluació continuada del funcionament del sistema electoral i, si escau, proposar-hi millores.

b) Vetllar pel bon funcionament del sistema de votació, determinar les condicions tècniques per a la implantació de nous mecanismes i procediments que puguin facilitar el procés de votació i supervisar el funcionament de les diverses formes de votació, amb vista a garantir-ne la seguretat, la transparència i la verificabilitat.

c) Proposar al Parlament la revisió del nombre de diputats i la revisió de la delimitació o el nombre dels districtes electorals, si el compliment dels principis de proporcionalitat i de representativitat ho fa recomanable.

d) Fer el prorratgeig d'escons, per a cada convocatòria d'eleccions, entre les circumscripcions electorals, garantint que la distribució respecti els criteris de proporcionalitat.

7. Corresponen a la Sindicatura Electoral, amb relació a tasques de divulgació i formació, les competències següents:

a) Supervisar les campanyes institucionals sobre el procés electoral.

b) Fomentar l'ús de les cabines electorals com a garantia del vot lliure i secret.

c) Fomentar la formació en matèria electoral al personal de l'Administració que compleixi tasques relacionades amb els processos electorals.

8. Corresponen a la Sindicatura Electoral, en matèria de participació en processos electorals altres que els regulats per aquesta llei, les competències següents:

a) Exercir la jurisdicció voluntària en les eleccions en sindicats, cambres agràries, col·legis professionals i universitats, i en les organitzacions anàlogues que li ho demanin.

b) Assistir en matèria electoral organismes anàlegs de països en procés de democratització del sistema polític.

ARTICLE II-4. COMPOSICIÓ

1. La Sindicatura Electoral és un òrgan de caràcter permanent i és integrada pels membres següents:

a) Tres magistrats del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, designats per mitjà d'insaculació per la Sala de Govern del Tribunal, reunida en ple.

b) Tres catedràtics o professors titulars de dret, de ciències polítiques o de sociologia de les universitats catalanes, en actiu, designats pel Parlament per una majoria de tres cinquenes parts, d'acord amb el procediment que estableix el Reglament del Parlament per a l'elecció de càrrecs públics.

2. Els membres de la Sindicatura Electoral procedents de la magistratura elegeixen d'entre ells el president de la Sindicatura, que hi té vot de qualitat.

3. El secretari general del Parlament actua com a secretari de la Sindicatura Electoral, amb veu i sense vot, i en custodia la documentació.

ARTICLE II-5. MANDAT

1. El càrrec de membre de la Sindicatura Electoral és inamovible.

2. El mandat dels membres de la Sindicatura Electoral és de sis anys.

3. La Sindicatura es renova per terços cada dos anys. En cada renovació de la Sindicatura correspon al Parlament de designar-ne un nou membre i correspon a la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de designar-ne un altre. Els membres de la Sindicatura designats pel Parlament poden ésser reelegits una sola vegada.

4. Si un dels membres de la Sindicatura Electoral perd aquesta condició, en cas de mort, d'incapacitat declarada per decisió judicial ferma, d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs públics declarada per decisió judicial ferma, de renúncia justificada acceptada pel president de la Sindicatura, de pèrdua de la condició en virtut de la qual havia estat designat o d'incompatibilitat sobrevinguda, llevat que cessi en el càrrec o l'activitat incompatible, és substituït pel mateix procediment regulat per a la designació. El nou membre pot ésser designat de nou en finir un eventual segon mandat, si el primer ha estat d'una durada inferior a dos anys.

5. Els membres de la Sindicatura que perden llur condició per extinció del mandat continuen exercint llur comesa en funcions, fins que els nous membres prenen possessió del càrrec.

ARTICLE II-6. FUNCIONAMENT

1. La Sindicatura Electoral té la seu al Parlament de Catalunya, sens perjudici que es pugui reunir en altres llocs.

2. La Sindicatura Electoral compleix les seves funcions amb plena independència i gaudeix d'autonomia orgànica i funcional, en virtut de la qual pot crear en el seu si comissions i altres òrgans interns.

3. La Sindicatura Electoral pot reclamar l'assessorament de representants de les administracions i els òrgans implicats en el procés electoral i, en general, de tècnics i experts en matèria electoral, i pot requerir, si escau, que participin a les seves reunions, amb veu i sense vot.

4. La Sindicatura Electoral ha de publicar en el seu lloc web les consultes que se li formulin i les respostes que hi doni, i també les queixes, les reclamacions i els recursos que se li presentin a l'empara d'aquesta llei i de la resta de normativa aplicable i les resolucions que adopti.

ARTICLE II-7. RÈGIM D'IMPUGNACIÓ DE LES RESOLUCIONS

Les resolucions de la Sindicatura Electoral poden ésser objecte de recurs davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

CAPÍTOL III. JUNTES ELECTORALS I MESES ELECTORALS

ARTICLE II-8. JUNTES ELECTORALS TERRITORIALS

Les juntes electorals territorials tenen la composició i les competències que la legislació de l'Estat atribueix a les juntes electorals provincials.

ARTICLE II-9. JUNTES ELECTORALS DE DISTRICTE

Les juntes electorals de districte tenen la composició i les competències que la legislació de l'Estat atribueix a les juntes electorals de zona.

ARTICLE II-10. MESES ELECTORALS

Les meses electorals, unitat bàsica del procés electoral, tenen la composició i les competències que els atribueix la legislació de l'Estat i han de vetllar durant tota la jornada electoral per l'observança d'aquesta llei i per garantir que es preserva en tot cas el caràcter lliure, directe i secret en l'exercici del dret de vot.

CAPÍTOL IV. RÈGIM DE FUNCIONAMENT DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTORAL

ARTICLE II-11. MITJANS MATERIALS I PERSONALS

El Parlament i el Govern han de posar a disposició de l'Administració electoral els mitjans personals i materials necessaris per a complir les seves funcions.

ARTICLE II-12. RÈGIM RETRIBUTIU

La percepció de les dietes dels membres de l'Administració electoral i del personal al seu servei és compatible amb la percepció d'altres retribucions.

CAPÍTOL V. CONSULTES A L'ADMINISTRACIÓ ELECTORAL

ARTICLE II-13. CONSULTES ALS ÒRGANS DE L'ADMINISTRACIÓ ELECTORAL

1. Les consultes als òrgans de l'Administració electoral s'han de formular per escrit. Correspon a cada òrgan de resoldre les consultes que rep, llevat que, per la rellevància o pel caràcter general d'una consulta, decideixi d'eleva-la a una junta electoral d'àmbit superior o a la Sindicatura Electoral.

2. La Sindicatura Electoral, amb la finalitat d'unificar els criteris de l'Administració electoral, ha de comunicar a les juntes electorals les resolucions relatives a consultes que puguin incidir en llur àmbit d'actuació.

3. Si una consulta ha d'ésser atesa amb urgència, sense temps de convocar l'òrgan competent per a resoldre-la, el president de la junta electoral o el president de la Sindicatura, segons que escaigui, poden, sota llur

responsabilitat, en tots els casos en què hi hagi resolucions concordants prèvies de la junta o de la Sindicatura, donar-hi una resposta provisional, que haurà d'ésser ratificada o modificada en la primera sessió que tingui l'òrgan corresponent.

CAPÍTOL VI. REPRESENTANTS DE LES FORMACIONS POLÍTIQUES DAVANT L'ADMINISTRACIÓ ELECTORAL

SECCIÓ PRIMERA. REPRESENTANTS GENERALS I REPRESENTANTS DE CANDIDATURA

ARTICLE II-14. REPRESENTANTS GENERALS

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorrin a les eleccions han de designar un representant general, perquè actuï en nom de la formació respectiva davant l'Administració electoral, i han de designar també un suplent d'aquest representant general, exclusivament per als casos de renúncia, incapacitat o mort del titular.

2. La designació del representant general, i del suplent corresponent, s'ha de presentar a la Sindicatura Electoral abans del novè dia posterior a la convocatòria de les eleccions, per mitjà d'un escrit en el qual ha de constar l'acceptació expressa del càrrec signada per les persones designades.

ARTICLE II-15. REPRESENTANTS DE CANDIDATURA

1. Els representants generals han de designar un representant de cada una de les candidatures que la formació respectiva presenti en les diverses circumscripcions electorals, perquè actuï en nom dels candidats que la integren, i han de designar també un suplent de cada un d'aquests representants, exclusivament per als casos de renúncia, incapacitat o mort del titular. Els representants de candidatura i llurs suplents han de tenir el domicili a la circumscripció en què es presenti la candidatura respectiva.

2. La designació dels representants de les candidatures, i dels suplents corresponents, s'ha de presentar abans de l'onzè dia posterior a la convocatòria de les eleccions a la Sindicatura Electoral, que ha de comunicar la designació a les juntes electorals territorials en el termini dels dos dies hàbils següents a la recepció de l'escrit. Els representants de les candidatures i llurs suplents s'han de presentar davant la junta electoral corresponent per a acceptar la designació abans del quinzè dia posterior a la convocatòria de les eleccions.

3. Els representants de les candidatures, per la sola acceptació de la designació, reben un apoderament general per a actuar en nom dels candidats que les integren en procediments judicials en matèria electoral. Les decisions d'aquests representants vinculen jurídicament la candidatura respectiva.

4. L'Administració electoral comunica als representants de les candidatures les notificacions, els escrits i els emplaçaments adreçats als candidats. Els representants de les candidatures tenen el deure, en nom de la candidatura, d'atendre totes les indicacions de la junta electoral corresponent, i de col·laborar-hi per a esmenar els errors o les deficiències que es detectin.

SECCIÓ SEGONA. APODERATS

ARTICLE II-16. DESIGNACIÓ I ATORGAMENT DE PODERS

1. Els representants de les candidatures poden designar apoderats perquè actuïn en representació de la candidatura en qualsevol acte del procés electoral. Poden ésser designats apoderats els ciutadans majors d'edat en ple ús de llurs drets civils i polítics.

2. La designació dels apoderats es pot fer fins al tercer dia anterior al dia de la votació, i s'ha de formalitzar per mitjà de poders atorgats a aquest efecte davant notari o davant el secretari de la junta electoral corresponent, o bé, si l'apoderat ha d'exercir les seves funcions en més d'una circumscripció electoral, davant la Sindicatura Electoral. La junta electoral que pertoqui o, si s'escau, la Sindicatura Electoral expedeixen la credencial corresponent, d'acord amb el model oficial.

ARTICLE II-17. ACTUACIÓ DURANT LA JORNADA ELECTORAL

1. Els apoderats, a més de complir les funcions pròpies de representació de la candidatura electoral, poden assistir les meses electorals, participar en llurs deliberacions, amb veu i sense vot, col·laborar en el bon funcionament de la votació i de l'escrutini i vetllar durant tota la jornada electoral, juntament amb els membres de la mesa, per l'observança d'aquesta llei. Amb aquest objecte, els apoderats poden exercir davant les meses electorals les facultats següents:

a) Sol·licitar una certificació per candidatura de l'acta de constitució de la mesa electoral, de l'acta de l'escrutini i de l'acta general de la sessió, o de parts concretes d'aquestes actes.

b) Reclamar la identificació d'un elector, que s'haurà de fer públicament.

c) Anotar, si ho desitgen, el nom i cognom dels electors i el número d'ordre corresponent.

d) Demanar, durant l'escrutini, la papereta llegida pel president, a fi de poder-la examinar.

e) Formular les propostes i les reclamacions que creguin pertinents sobre els actes i les operacions electorals que hagi de resoldre la mesa, les quals s'han de fer constar en l'acta general de la sessió.

2. Els presidents de mesa poden requerir als apoderats que s'identifiquin i que exhibeixin llur credencial.

3. Durant la jornada electoral, no poden actuar alhora en cada mesa electoral més de dos apoderats per candidatura.

4. Durant la jornada electoral, els apoderats han de mantenir-se allunyats de les taules on s'exhibeixen les paperetes electorals quan hi hagi electors, a fi de respectar-ne la privacitat i el secret de vot. Així mateix, els apoderats no poden entrar a les cabines de votació quan hi hagi algú que hi estigui votant.

5. Durant l'escrutini, cap apoderat no pot actuar en més d'un col·legi electoral.

6. Els treballadors per compte d'altri i els funcionaris que acreditin la condició d'apoderats tenen dret a un permís retribuït de jornada completa el dia de la votació.

ARTICLE II-18. EXERCICI DEL DRET DE SUFRAGI

Els apoderats voten dins l'horari ordinari de votació a la mesa electoral que els correspon de conformitat amb la inscripció al cens electoral.

ARTICLE II-19. ÚS DE DISTINTIUS

Els apoderats poden dur, com a mera identificació, un distintiu de deu per deu centímetres, com a màxim, en què ha de constar el mot *apoderat* o *apoderada* i en què poden constar la denominació, la sigla i el logotip de la candidatura que representen.

TÍTOL III. DEL SISTEMA ELECTORAL

[...]

TÍTOL IV. DE LA CAMPANYA ELECTORAL

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

ARTICLE IV-1. CAMPANYA ELECTORAL

1. La campanya electoral és el conjunt d'activitats que els candidats, els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a unes eleccions duen a terme per a demanar el vot als electors.

2. La campanya electoral té una durada de quinze dies, i s'acaba a les zero hores del dia immediatament anterior a les eleccions.

3. Cap persona jurídica diferent de les que especifica l'apartat 1 pot fer campanya electoral a partir de la data de convocatòria de les eleccions, sens perjudici dels drets que reconeix l'article 20 de la Constitució.

4. Des de la convocatòria de les eleccions fins a la jornada electoral, els membres del Govern i els alts càrrecs que en depenen no poden participar en cap acte d'inauguració ni de col·locació de primera pedra, ni en cap acte de presentació d'obres o serveis públics.

ARTICLE IV-2. PETICIÓ DE VOT

1. Fora del període de campanya electoral, els candidats, els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors no poden dur a terme accions publicitàries destinades a demanar el vot als electors, salvant les activitats habituals de les formacions polítiques destinades a difondre llurs idees i opinions i, en general, a exercir les funcions que els són reconegudes per l'ordenament jurídic, particularment la presentació de candidats i programes, sempre que no s'hi demani el vot.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1, s'entén per *accions publicitàries* les accions següents, encara que no s'hi demani directament el vot:

a) La inserció d'anuncis electorals en mitjans de comunicació, tant públics com privats.

b) La difusió de publicitat electoral per mitjà de tanques publicitàries, cartells, pancartes, banderoles o altres suports comercials.

c) La difusió de missatges de propaganda electoral per telèfon o per mitjans telemàtics.

CAPÍTOL II. PROPAGANDA ELECTORAL

SECCIÓ PRIMERA. ACTES ELECTORALS

ARTICLE IV-3. NORMATIVA RELATIVA ALS ACTES ELECTORALS

1. Els actes públics convocats durant la campanya electoral pels candidats, els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions es regeixen per la legislació reguladora del dret de reunió.

2. Els actes electorals resten subjectes, en tot cas, a les atribucions de l'autoritat governativa amb relació a l'ordre públic. A aquest fi, les juntes electorals han d'informar l'autoritat governativa dels actes electorals la convocatòria dels quals els hagi estat notificada per les candidatures.

ARTICLE IV-4. ÚS GRATUÏT D'ESPais PÚBLICS PER A ACTES ELECTORALS

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions tenen dret a fer ús gratuït, per a celebrar-hi actes electorals, dels locals oficials oberts a l'ús públic, els equipaments de titularitat pública i els espais públics que siguin habilitats a aquest fi.

2. Els ajuntaments han de disposar d'un catàleg dels locals, equipaments i espais habilitables per a la celebració d'actes electorals, i l'han de mantenir actualitzat permanentment. A aquest fi, han de fer les gestions pertinents perquè els altres ens, organismes i

administracions que siguin titulars d'alguns d'aquests espais en cedeixin l'ús.

ARTICLE IV-5. DISTRIBUCIÓ DELS ESPAIS PÚBLICS RESERVATS PER A ACTES ELECTORALS

1. En el termini dels deu dies següents al de la convocatòria d'unes eleccions, els ajuntaments han d'establir, en coordinació amb les administracions corresponents, el calendari d'utilització dels espais públics disponibles gratuïtament per a la celebració d'actes electorals, i han de comunicar a la junta electoral de districte que pertorqui la llista dels espais disponibles, amb especificació dels dies i les hores en què cada un dels espais podrà ésser emprat.

2. En el termini dels quinze dies següents al de la convocatòria de les eleccions, les juntes electorals de districte han d'ordenar la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* de la llista a què fa referència l'apartat 1.

3. En el termini dels quatre dies següents al de la proclamació de les candidatures, les juntes electorals de districte han de distribuir equitativament entre les diverses candidatures els locals, equipaments i espais habilitats per a la celebració d'actes electorals i han de notificar als representants de les candidatures la distribució acordada, que s'ha de fer en funció de les sol·licituds presentades i, en cas de coincidències en les sol·licituds, atenent el criteri d'igualtat d'oportunitats i, subsidiàriament, donant preferència a les formacions polítiques que a les anteriors eleccions al Parlament haguessin obtingut més vots en la circumscripció respectiva.

SECCIÓ SEGONA. PROPAGANDA ELECTORAL A LA VIA PÚBLICA

ARTICLE IV-6. ESPAIS PÚBLICS AUTORITZATS PER A PROPAGANDA ELECTORAL

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions només poden col·locar cartells i elements anàlegs de propaganda, durant la campanya electoral, en:

- a) Els espais comercials autoritzats que contractin.
- b) Els espais de titularitat pública d'ús gratuït reservats a aquest fi pels ajuntaments.

2. Els ajuntaments han de disposar d'un catàleg dels espais de titularitat pública reservats gratuïtament per a la propaganda electoral, i l'han de mantenir actualitzat permanentment. El catàleg ha d'especificar els espais públics i els elements del mobiliari urbà en què s'autoritza les candidatures a col·locar propaganda electoral.

ARTICLE IV-7. DISTRIBUCIÓ DELS ESPAIS PÚBLICS RESERVATS PER A PROPAGANDA ELECTORAL

1. En el termini dels set dies següents al de la convocatòria d'unes eleccions, els ajuntaments han de comunicar a la junta electoral de districte que pertorqui la llista dels espais públics disponibles gratuïtament per a la col·locació de propaganda electoral.

2. En el termini dels dos dies posteriors al de la proclamació de les candidatures, les juntes electorals de districte han de distribuir equitativament entre les diverses candidatures els espais públics disponibles per a la col·locació de propaganda electoral i han de notificar als representants de les candidatures la distribució acordada, que s'ha de fer de manera que totes les candidatures disposin en cadascun dels emplaçaments disponibles d'un espai de superfície equivalent i d'utilitat anàloga.

ARTICLE IV-8. RETIRADA DE LA VIA PÚBLICA DE LA PROPAGANDA ELECTORAL

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors han de retirar dels espais a què fa referència l'article IV-6.1.b, en el termini dels quinze dies següents al dia de les eleccions, llur propaganda electoral.

2. En cas que les formacions polítiques incompleixin el deure de retirar dels espais d'ús gratuït de la via pública llur propaganda electoral, la retirada va a càrrec dels ajuntaments, que ho han de fer constar en un certificat de la secretaria.

3. Els ajuntaments han de comunicar a la Sindicatura Electoral de Catalunya les despeses ocasionades per la retirada municipal de propaganda electoral que siguin imputables a candidatures amb dret a subvenció pública electoral. La Sindicatura ha de descomptar aquestes despeses de les subvencions i n'ha de lliurar l'import als ajuntaments.

4. Els ajuntaments poden reclamar les despeses ocasionades per la retirada municipal de propaganda electoral que siguin imputables a candidatures que no hagin assolit subvenció pública electoral a les formacions polítiques respectives. En cas que no obtinguin la satisfacció deguda, poden reclamar judicialment el deute per via de constrenyiment.

SECCIÓ TERCERA. PROPAGANDA ELECTORAL ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

SUBSECCIÓ PRIMERA. ESPAIS GRATUÏTS DE PROPAGANDA ELECTORAL ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

ARTICLE IV-9. DRET A L'EMISSIÓ GRATUÏTA DE PROPAGANDA ELECTORAL

1. Els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública, tant els mitjans dependents de la Generali-

tat com els mitjans dependents de l'Estat l'àmbit territorial dels quals estigui restringit a Catalunya, han de reservar espais de programació, durant la campanya electoral, perquè els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions hi emetin gratuïtament llurs espots de propaganda electoral.

2. El dret a l'emissió gratuïta de propaganda electoral en els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública correspon als partits, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que presenten candidatures a totes les circumscripcions.

3. Els partits, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que no presenten candidatures a totes les circumscripcions tenen dret a l'emissió gratuïta de propaganda electoral en els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública l'àmbit territorial dels quals estigui restringit a la circumscripció o les circumscripcions en què es presenten.

4. La Sindicatura Electoral de Catalunya estableix la durada i l'horari d'emissió dels espais gratuïts de propaganda electoral a què fa referència l'apartat 1, acorda la distribució equitativa dels espots entre les diverses candidatures i assigna l'ordre d'emissió, atenent el criteri de proporcionalitat que fixa l'article IV-10.

ARTICLE IV-10. DISTRIBUCIÓ DELS ESPAIS GRATUÏTS DE PROPAGANDA ELECTORAL

1. En el cas de les candidatures a què fa referència l'article IV-9.2, la distribució dels espais gratuïts de propaganda electoral en cadascun dels àmbits de programació de cadascun dels mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública s'ha de subjectar al barem següent:

- a) Cinc minuts per a cadascuna de les candidatures que no hagin concorregut a les anteriors eleccions al Parlament i per a cadascuna de les que hi hagin obtingut menys del 3% del total de vots vàlids emesos.
- b) Deu minuts per a cadascuna de les candidatures que a les anteriors eleccions al Parlament hagin obtingut com a mínim el 3% del total de vots vàlids emesos i no hagin arribat al 5%.
- c) Vint minuts per a cadascuna de les candidatures que a les anteriors eleccions al Parlament hagin obtingut com a mínim el 5% del total de vots vàlids emesos i no hagin arribat al 10%.
- d) Vint-i-cinc minuts per a cadascuna de les candidatures que a les anteriors eleccions al Parlament hagin obtingut com a mínim el 10% del total de vots vàlids emesos i no hagin arribat al 20%.
- e) Trenta minuts per a cadascuna de les candidatures que a les anteriors eleccions al Parlament hagin obtingut com a mínim el 20% del total de vots vàlids emesos.

2. En el cas de les candidatures a què fa referència l'article IV-9.3, s'aplica el barem que fixa l'apartat 1, amb el benentès que els percentatges de vots obtinguts en les anteriors eleccions computen sobre el total de vots vàlids emesos en la circumscripció electoral de què es tracta.

3. Si en la composició d'alguna de les candidatures que concorren a les eleccions hi ha variacions respecte a candidatures que s'havien presentat a les anteriors eleccions integrades per diverses formacions polítiques, el còmput dels percentatges que estableixen els apartats 1 i 2 es fa atribuint a cada formació política la part que li pertoca com a resultat de prorratejar els vots obtinguts per aquella candidatura entre les formacions que la integren, en funció del nombre de parlamentaris que havien correspost a cadascuna d'aquestes formacions en constituir-se aquella anterior legislatura.

SUBSECCIÓ SEGONA. ESPAIS NO GRATUÏTS DE PROPAGANDA ELECTORAL ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

ARTICLE IV-11. ESPAIS NO GRATUÏTS DE PROPAGANDA ELECTORAL ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

1. Durant la campanya electoral, les candidatures tenen dret a contractar la inserció de propaganda electoral a la premsa periòdica i a les emissores de ràdio de titularitat privada, però no poden contractar-ne ni als mitjans de comunicació de titularitat pública, ni a les emissores de televisió de titularitat privada, ni a les emissores de ràdio o televisió locals o culturals.

2. En els espais de propaganda electoral a què fa referència l'apartat 1 s'ha de fer constar expressament el caràcter que tenen de propaganda electoral. Els mitjans de comunicació no poden aplicar cap mena de discriminació entre les diverses candidatures electorals pel que fa als criteris d'inclusió o de col·locació dels espais de propaganda electoral ni pel que a les tarifes aplicades, que no poden ésser superiors a les tarifes vigents per a la publicitat comercial.

3. Els mitjans de comunicació audiovisual, especialment les emissores de ràdio o televisió digitals, no poden incloure missatges de contingut electoral en els serveis addicionals que ofereixin.

CAPÍTOL III. INFORMACIÓ ELECTORAL ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL

ARTICLE IV-12. DRET DELS ELECTORS A UNA INFORMACIÓ ELECTORAL PLURAL I DE QUALITAT

1. D'acord amb el que estableix l'article 43.3 de l'Estatut d'autonomia, els poders públics han de procurar que els electors rebin dels mitjans de comunicació una informació veraç, objectiva, neutral i respectuosa del

pluralisme polític sobre les candidatures que concorren en els processos electorals.

2. El contingut de la informació electoral que ofereixin els mitjans de comunicació ha de prioritzar l'interès informatiu.

3. Les candidatures electorals no poden limitar als mitjans de comunicació l'accés als actes electorals que duguin a terme ni la cobertura audiovisual d'aquests actes.

ARTICLE IV-13. ACTUACIÓ DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ

1. Els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública o finançament públic i els mitjans de comunicació audiovisual de titularitat privada habilitats per mitjà d'un títol concedit per la Generalitat han d'incloure en llurs noticiaris informacions sobre la campanya electoral de les diferents candidatures i sobre llurs programes i propostes electorals, i també sobre el compliment dels compromisos contrets durant la campanya precedent, tant per mitjà de l'acció de govern com per mitjà de l'activitat parlamentària.

2. Les informacions sobre les activitats del Govern i de les informacions públiques que els mitjans de comunicació a què fa referència l'apartat 1 ofereixin durant la campanya electoral s'han de fonamentar en criteris estrictes d'interès informatiu objectiu i de separació entre l'acció de govern i el procés electoral.

3. Els mitjans de comunicació a què fa referència l'apartat 1 han d'organitzar debats electorals entre els caps de llista o entre altres integrants de les candidatures, tant d'àmbit general com d'àmbit sectorial.

4. És responsabilitat dels òrgans directius dels mitjans de comunicació audiovisual a què fa referència l'apartat 1 assegurar el compliment dels principis que estableix l'article IV-12.1 pel que fa a la informació electoral oferta per mitjà respectiu.

ARTICLE IV-14. SEGUIMENT DE LA INFORMACIÓ ELECTORAL

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de fer el seguiment de la informació electoral oferta per tots els mitjans de comunicació, tant públics com privats, i ha de recollir aquest seguiment en informes periòdics que ha de publicar en el seu lloc web. Els informes han d'ésser setmanals en el període comprès entre la convocatòria de les eleccions i l'inici de la campanya electoral i han d'ésser diaris durant la campanya electoral. El seguiment de la informació electoral ha d'incloure com a mínim les dades següents, referides a cadascuna de les candidatures:

- a) El temps de presència en cada mitjà, diària i acumulada.
- b) Els horaris d'emissió de les informacions.

c) L'activitat que ha estat objecte de les informacions.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de complementar els informes a què fa referència l'apartat 1 amb l'anàlisi qualitativa de la informació electoral oferta per tots els mitjans de comunicació, tant públics com privats, incidint especialment en el compliment de criteris d'interès informatiu i de respecte del pluralisme polític. El Consell ha de reflectir aquesta anàlisi en dos informes, un a la meitat de la campanya electoral i l'altre al final, que ha de publicar de manera immediata en el seu lloc web.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de trametre els informes a què fan referència els apartats 1 i 2 a la Sindicatura Electoral de Catalunya, que ha de resoldre les reclamacions que en derivin. La Sindicatura pot sol·licitar l'elaboració d'informes complementaris a organismes representatius dels professionals del periodisme i als altres organismes que cregui pertinents.

ARTICLE IV-15. RECURSOS CONTRA L'ACTUACIÓ I LA PROGRAMACIÓ DE LES EMISSORES DE RÀDIO I TELEVISIÓ DURANT LA CAMPANYA ELECTORAL

L'actuació de les emissores de ràdio i televisió durant la campanya electoral és impugnable davant la Sindicatura Electoral de Catalunya.

ARTICLE IV-16. DRET DE RECTIFICACIÓ

Si candidats o dirigents dels partits polítics, les coalicions o federacions electorals o les agrupacions d'electors que concorren a les eleccions consideren que informacions que s'hi refereixen difoses per un mitjà de comunicació es basen en fets inexactes i consideren que la difusió d'aquestes informacions els pot perjudicar, poden exercir el dret de rectificació, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 2/1984, del 26 de març, que regula aquest dret, amb les especificitats següents:

- a) Si la informació que es pretén rectificar s'ha difós en una publicació la periodicitat de la qual no permet publicar la rectificació dins els tres dies següents d'haver estat divulgada, el director del mitjà de comunicació l'ha de publicar en un altre mitjà de la mateixa zona i de difusió simular en el termini indicat i assumir-ne els costos.
- b) El judici verbal que regula l'article 5 de la dita llei orgànica s'ha de celebrar dins els quatre dies següents al dia de la petició.

CAPÍTOL IV. ENQUESTES I SONDEIGS ELECTORALS

ARTICLE IV-17. ENQUESTES I SONDEIGS

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya supervisa la qualitat de les enquestes i els sondeigs electorals i vetlla per la qualitat metodològica de les enquestes i els

sondeigs i perquè els resultats publicats siguin verços i fidedignes.

2. Els mitjans de comunicació han de lliurar una còpia de les enquestes i els sondeigs que facin públics a la Sindicatura Electoral de Catalunya, incloent-hi la informació tècnica completa. La Sindicatura, dins els tres dies següents a la publicació de l'enquesta o el sondeig, pot publicar un dictamen sobre la manera de presentar els resultats i, si s'escau, sobre les deficiències metodològiques que en puguin afectar la credibilitat.

CAPÍTOL V. RÈGIM SANCIONADOR

ARTICLE IV-18. INFRACCIÓ DELS ACORDS DE DISTRIBUCIÓ DELS ESPAIS PÚBLICS RESERVATS PER A ACTES ELECTORALS I PER A PROPAGANDA ELECTORAL

Si una candidatura infringeix greument o reiteradament els acords de distribució dels espais públics reservats per a actes electorals o dels espais públics reservats per a propaganda electoral adoptats per la junta electoral de districte corresponent en virtut dels articles IV-5.3 i IV-7.2, la junta la pot excloure del repartiment d'espais, per mitjà d'un acord adoptat a aquest efecte dins les quaranta-vuit hores següents a la constatació/denúncia de la infracció, sens perjudici de les responsabilitats civils i administratives que en puguin derivar.

ARTICLE IV-19. INFRACCIÓ DE LA NORMATIVA RELATIVA LA COL·LOCACIÓ DE PROPAGANDA ELECTORAL A LA VIA PÚBLICA

1. Si una candidatura col·loca propaganda gràfica o fa qualsevol mena de pintades o grafitis en espais no autoritzats, en contravenció de l'article IV-6.1, l'ajuntament corresponent li pot imposar, per mitjà d'un expedient instruït a aquest efecte, i amb audiència prèvia als representants de la candidatura, una multa de fins a tres mil euros.

2. Els partits polítics, les federacions o coalicions electorals i les agrupacions d'electors són civilment responsables, sens perjudici de les responsabilitats administratives en què puguin incórrer, dels danys a béns immobles o a elements de la via pública causats per la col·locació de qualsevol tipus de propaganda gràfica de llurs candidatures. Els promotors de les agrupacions d'electors responen solidàriament d'aquesta responsabilitat civil.

ARTICLE IV-20. INFRACCIÓ DE LA NORMATIVA RELATIVA A LES ENQUESTES ELECTORALS

Les infraccions de la normativa relativa a les enquestes electorals que regula l'article IV-17 són sancionades amb una multa d'entre 300 i 30.000 euros.

ARTICLE IV-21. INFRACCIÓ DE LA NORMATIVA RELATIVA A LA IMPARCIALITAT I EL PLURALISME INFORMATIU DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ PÚBLICS

1. Si un mitjà de comunicació audiovisual de titularitat pública infringeix la normativa relativa a la imparcialitat i el pluralisme de les informacions durant la campanya electoral, en contravenció de l'article IV-13, la Sindicatura Electoral de Catalunya ho ha de posar en coneixement de l'administració o ens de qui depengui el mitjà.

2. Correspon a la Sindicatura Electoral de Catalunya de resoldre els conflictes i les reclamacions amb relació a l'exigència d'imparcialitat i de pluralisme en les informacions ofertes pels mitjans de comunicació audiovisual de titularitat pública durant la campanya electoral. Amb aquest objecte, la Sindicatura pot sol·licitar els informes pertinents al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb l'article IV-14.

TÍTOL V. DEL PROCÉS ELECTORAL

CAPÍTOL I. CONVOCATÒRIA D'ELECCIONS

ARTICLE V-1. CONVOCATÒRIA

1. La convocatòria d'eleccions al Parlament es regeix pel que estableixen els articles 56.4, 66, 67.3 i 75 de l'Estatut d'autonomia.

2. El decret de convocatòria d'eleccions s'ha de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

ARTICLE V-2. CONVOCATÒRIA D'ELECCIONS PARCIALS

1. Si una sentència ferma declara nul·les les eleccions en una o més meses o seccions electorals, s'han de convocar eleccions parcials en cada mesa o secció afectada, excepte en els casos en què el resultat de la nova votació no pugui alterar l'atribució d'escons de la circumscripció corresponent.

2. Correspon d'acordar la convocatòria d'eleccions parcials al Govern, que ha d'aprovar el decret de convocatòria en la primera reunió que tingui després de conèixer la sentència a què fa referència l'apartat 1.

3. Les eleccions parcials, que es poden limitar als actes de votació i d'escrutini, han de tenir lloc en el termini de tres mesos a comptar de la data en què la sentència hagi esdevingut ferma.

CAPÍTOL II. PROMOCIÓ DE LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA

ARTICLE V-3. CAMPANYA INSTITUCIONAL

1. El Govern ha de dur a terme durant el procés electoral, d'acord amb l'article 43.3 de l'Estatut d'autonomia, una campanya institucional destinada a promoure la participació ciutadana.

2. La campanya institucional, que no pot influir en cap cas en l'orientació del vot dels electors, ha d'informar-los sobre la data de les eleccions, la condició d'elector, els tràmits necessaris per a poder votar, el procediment de votació i el funcionament del vot per correu i de les altres formes de votació, i ha d'informar també sobre les diferents mesures orientades a facilitar l'accessibilitat del vot.

3. La publicitat de la campanya institucional es duu a terme en espais gratuïts dels mitjans de comunicació de titularitat pública, tant dels mitjans dependents de la Generalitat com dels mitjans dependents de l'Estat l'àmbit territorial dels quals estigui restringit a Catalunya.

CAPÍTOL III. FUNCIONS DELS PODERS PÚBLICS

ARTICLE V-4. FUNCIONS DEL GOVERN

Corresponen al Govern, en matèria electoral, les funcions següents:

- a) Planificar, gestionar i executar totes les accions necessàries perquè el procés electoral es desenvolupi d'acord amb aquesta llei.
- b) Prestar el suport i l'assessorament necessaris a tots els òrgans de l'Administració electoral.
- c) Fixar les retribucions dels membres de la Sindicatura Electoral de Catalunya i del personal al servei d'aquest òrgan.
- d) Fixar, per a les eleccions que tinguin lloc a l'empara d'aquesta llei, les dietes dels membres de les juntes electorals i de les meses electorals i les dietes del personal de les administracions públiques que presti serveis a l'Administració electoral.

ARTICLE V-5. FUNCIONS DE LA SINDICATURA DE COMPTES

La Sindicatura de Comptes fiscalitza la comptabilitat dels processos electorals i la comptabilitat i l'activitat econòmica i financera de les candidatures electorals, d'acord amb la llei que la regula i en els termes que estableix aquesta llei.

ARTICLE V-6. FUNCIONS DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya analitza les condicions d'imparcialitat i de pluralisme dels mitjans de comunicació durant el procés electoral, i eleva els informes corresponents a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

CAPÍTOL IV. PRESENTACIÓ DE CANDIDATURES

ARTICLE V-7. CANDIDATS

Poden concórrer a les eleccions al Parlament de Catalunya, mitjançant la presentació de llistes de candidats:

- a) Els partits polítics i les federacions electorals inscrits en el registre establert per la legislació general sobre partits.
- b) Les coalicions electorals integrades pels partits i federacions a què fa referència la lletra a.
- c) Les agrupacions d'electors que hagin reunit un nombre de signatures equivalent, almenys, a l'1% del cens a les circumscripcions en què es presentin.

ARTICLE V-8. PRESENTACIÓ DE DENOMINACIONS, CIRCUMSCRIPCIONS I LLISTES NOMINALS DE LES CANDIDATURES

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors han de presentar llur denominació i la relació de circumscripcions en què volen concórrer electoralment davant de la Sindicatura Electoral de Catalunya dins els vint dies següents a la convocatòria.

2. Els partits i federacions que s'integrin en coalicions per concórrer conjuntament a l'elecció del Parlament de Catalunya i les agrupacions d'electors han de notificar a la Sindicatura Electoral les circumscripcions en què es presenten fent-hi constar la denominació de la coalició o agrupació; les persones titulars dels òrgans de direcció o de coordinació; les regles que la regeixen; els partits que la componen, si s'escau, i el domicili a l'efecte de rebre les notificacions.

ARTICLE V-9. DESIGNACIÓ DE REPRESENTANTS GENERALS I REPRESENTANTS TERRITORIALS

1. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que vulguin concórrer a les eleccions han de designar llurs representants generals davant la Sindicatura Electoral de Catalunya. En el cas de les agrupacions d'electors, els representants generals són els promotors de l'agrupació.

2. Els partits polítics, les coalicions o federacions electorals i les agrupacions d'electors que vulguin concórrer a les eleccions han de designar un representant general i un suplent –que només actua en cas de traspàs, renúncia, absència o incapacitat del representant general– per mitjà d'un escrit adreçat a la Sindicatura Electoral en els deu dies següents a la convocatòria d'eleccions. L'escrit ha d'incloure l'acceptació expressa del càrrec per part de les persones designades.

3. Els representants generals de les candidatures també ho són dels candidats que hi són inclosos, pel fet de formar part de la candidatura, i en l'exercici de llur funció de representació, han d'atendre les indica-

cions de l'Administració electoral i prestar-li la col·laboració que se'ls sol·liciti. La representació implica l'apoderament per als procediments judicials electorals i les decisions dels representants generals vinculen la candidatura.

4. En els deu dies següents al dia de la convocatòria, els representants generals han de designar els representants territorials i els suplents de les candidatures respectives, per mitjà d'un escrit adreçat a la Sindicatura Electoral, la qual ha de comunicar a les juntes electorals territorials, en el termini de dos dies, els noms dels representants i suplents de cada candidatura a cada territori. Aquesta designació té la mateixa forma i efectes que la designació de representants generals a què fa referència l'apartat 2.

5. La designació dels representants territorials i dels suplents de les candidatures formades per agrupacions d'electors s'ha de fer en el moment de presentar les candidatures respectives. Si l'agrupació no arriba a presentar les signatures requerides, perd els seus drets, sens perjudici del manteniment de les responsabilitats jurídiques conretes.

6. Els representants territorials de les candidatures poden designar un delegat i fins a un màxim de dos suplents davant les juntes electorals de districte fins a un màxim de set dies abans del dia de la votació. Aquesta designació té la mateixa forma i efectes que la designació de representants generals a què fa referència l'apartat 2.

ARTICLE V-10. PRESENTACIÓ DE LLISTES DE CANDIDATS

1. Els representants de cada candidatura han de presentar les llistes de candidats respectives davant la Sindicatura Electoral de Catalunya en el termini de vint dies des de la promulgació del decret de convocatòria d'eleccions.

2. L'escrit de presentació de les llistes de candidats ha de fer constar:

a) La denominació, les sigles i el logotip de la candidatura, que s'han de mantenir inalterats durant tot el procés electoral. No s'accepten denominacions, sigles o logotips que puguin induir a confusió amb els emprats per altres partits o federacions o que reproduïxin o imitin la bandera o altres símbols de Catalunya, dels seus territoris i municipis i de les seves institucions.

b) Nom i cognoms dels candidats i suplents, l'ordre en la llista i el domicili. En el cas de les coalicions o federacions electorals, al costat del nom de la persona es pot fer constar la identificació més específica del partit o federació a què pertanyi. Igualment, se'n pot fer constar, si s'escau, la condició d'independent.

c) Un document, subscript per cada candidat, acompanyat de fotocòpia del seu document d'identitat, que de-

clari que accepta la candidatura i també que acrediti el compliment dels requisits que estableix aquesta llei.

d) La certificació, per a cada candidat, de trobar-se inscrit en el cens electoral d'un dels municipis integrats en la circumscripció per la qual es presenta.

3. Les llistes presentades per partits polítics, federacions o coalicions han d'ésser signades pels representants legals respectius, i han d'adjuntar la certificació de l'acta de la reunió de l'òrgan corresponent de la força política respectiva en què hagin estat designats o ratificats els candidats, segons el que estableixin els estatuts de la formació política corresponent. Les candidatures presentades per agrupacions d'electors han d'ésser presentades per llurs promotors, el primer firmant dels quals n'és el representant. Les agrupacions d'electors han d'adjuntar a la llista de candidats les signatures requerides.

4. Els candidats que fins al moment de la presentació de la candidatura estaven afectats per alguna de les causes d'inelegibilitat que estableix l'article I-3 han d'acreditar a la Sindicatura Electoral, d'una manera efectiva, que han deixat d'exercir el càrrec o la funció que causava la inelegibilitat.

ARTICLE V-11. CONFIGURACIÓ DE LES CANDIDATURES

1. Cap persona no pot ésser candidat o suplent en més d'una llista.

2. Cap partit polític o federació electoral que s'integri en una coalició electoral no pot presentar candidatura pròpia.

3. Cap partit polític, coalició o federació electoral o agrupació d'electors no pot presentar més d'una candidatura.

ARTICLE V-12. NOMBRE DE CANDIDATS I SUPLENTS

1. Les llistes de candidats presentades han d'incloure tants noms com escons a cobrir i, a més, poden incloure suplents, fins a un màxim de deu.

2. No s'accepten les candidatures que incompleixin el requisit que estableix l'apartat 1.

ARTICLE V-13. PROPORCIÓ DE CANDIDATS PER SEXES DE LES LLISTES

Les llistes de candidats han d'incloure com a màxim un 60% de persones del mateix sexe. Aquesta proporció s'ha de complir per trams de cinc noms consecutius dins de cada llista, a comptar des del primer nom.

ARTICLE V-14. NUMERACIÓ DE CANDIDATURES

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya emet certificació de la data i hora de presentació de cada candidatura i, a aquest efecte, atorga una numeració correlativa a les candidatures per ordre de presentació.

2. La numeració de les candidatures atorgada segons l'ordre en què s'han presentat es manté en totes les publicacions i actuacions de la Sindicatura Electoral.

ARTICLE V-15. PUBLICACIÓ DE LES CANDIDATURES

1. Les candidatures presentades es publiquen en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* el vint-i-dosè dia posterior al dia de la convocatòria d'eleccions.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de comunicar dins els dos dies següents a la publicació de les candidatures presentades les irregularitats que hi hagi pogut apreciar, d'ofici o per denúncia dels representants d'altres candidatures.

3. El termini perquè les candidatures presentades corregeixin les eventuais irregularitats és de quaranta-vuit hores a comptar del moment de la notificació de la Sindicatura Electoral.

4. La proclamació de les candidatures es duu a terme el vint-i-setè dia posterior al dia de la convocatòria d'eleccions.

5. Les candidatures que incompleixin els requeriments que estableix aquesta llei són rebutjades i, per tant, no són proclamades.

6. Les candidatures proclamades es publiquen en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* l'endemà de la proclamació.

ARTICLE V-16. MODIFICACIÓ DE CANDIDATURES

1. Les baixes que eventualment es puguin produir en una candidatura es cobreixen amb els candidats successius i els suplents.

2. Els candidats que accedeixin durant el procés electoral a l'exercici d'un càrrec o d'una funció que, d'acord amb l'article I-3, sigui causa d'inelegibilitat, ho han de comunicar a la Sindicatura Electoral, perquè els exclouï de la candidatura presentada.

ARTICLE V-17. IMPUGNACIÓ DE L'ACORD DE PROCLAMACIÓ DE CANDIDATURES

1. L'acord de proclamació de candidatures pot ésser impugnat pels candidats exclosos o pels representants de qualsevol candidatura, davant la jurisdicció contenciosa administrativa, en el termini de quaranta-vuit hores a comptar des de la proclamació.

2. El recurs d'impugnació de l'acord de proclamació de candidatures ha de formular totes les alegacions que es considerin oportunes, i aportar tota la documentació que hi doni suport. La interposició del recurs, en tot cas, no té efectes suspensoris per a la resta del procés electoral.

3. La resolució judicial sobre el recurs d'impugnació de l'acord de proclamació de candidatures s'ha d'aprovar dins el termini de dos dies a comptar des de la

interposició del recurs, i adquireix immediatament caràcter ferm i inapel·lable, sens perjudici del procediment d'empara davant el Tribunal Constitucional, d'acord amb el requisit que estableix l'article 44.1.a de la Llei orgànica 2/1979, del 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, procediment que es pot sol·licitar en el termini de dos dies i que el Tribunal Constitucional ha de resoldre dins els tres dies següents.

CAPÍTOL V. PAPERETES ELECTORALS I TRAMESA DE LA DOCUMENTACIÓ ELECTORAL

SECCIÓ PRIMERA. PAPERETES ELECTORALS

ARTICLE V-18. CONTINGUT

1. La papereta electoral inclou:

- a) La denominació de la circumscripció.
- b) La denominació, i també, si s'escau, la sigla i el logotip, de cadascuna de les candidatures, siguin partits polítics, coalicions o federacions electorals o agrupacions d'electors.
- c) La llista dels candidats de cada candidatura.

2. La Sindicatura Electoral estableix el model oficial de les paperetes i els sobres electorals i de la resta de documentació electoral.

3. La papereta electoral ha d'incloure la representació en Braille dels elements que la componen.

4. Les paperetes de vot i els sobres s'han d'imprimir en paper amb certificació ecològica.

ARTICLE V-19. APROVACIÓ DEL MODEL DE PAPERETA

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya, un cop proclamades les candidatures, aprova el model oficial de papereta de vot i de sobre i n'ordena l'edició d'un nombre suficient.

2. En el cas que es produeixi una impugnació contra l'acte de proclamació de candidatures, l'edició de la papereta es retarda fins a la resolució del recurs.

3. Si algun grup polític concurrent a les eleccions edita paperetes i sobres, la Sindicatura Electoral ha de verificar que s'ajustin al model oficial.

SECCIÓ SEGONA. TRAMESA DE LA DOCUMENTACIÓ ELECTORAL

ARTICLE V-20. ENVIAMENT DE DOCUMENTACIÓ I PROPAGANDA ELECTORAL

1. L'Administració electoral envia a cada elector, en una sola tramesa, la documentació electoral següent:

- a) Un sobre de votació.

b) Un sobre per a cadascuna de les candidatures que tenen representació parlamentària en qualsevol de les circumscripcions, els quals han de contenir una papereta de votació i un full de propaganda electoral de la candidatura respectiva.

2. Els sobres de les candidatures i els fulls de propaganda electoral s'han de cenyir a les característiques que siguin establertes per reglament.

ARTICLE V-21. ENVIAMENT DE DOCUMENTACIÓ ELECTORAL PER A RESIDENTS A L'ESTRANGER

La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de donar preferència a la tramesa dels sobres electorals als catalans residents a l'estranger.

ARTICLE V-22. DISPONIBILITAT DE PAPERETES I SOBRES

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya assegura la tramesa en nombre suficient de paperetes i sobres a cada mesa electoral, almenys una hora abans de l'inici de la votació.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, la Sindicatura Electoral pot sol·licitar la col·laboració de l'Administració de la Generalitat.

CAPÍTOL VI. EMISSIÓ DEL VOT

ARTICLE V-23. VOT PER CORREU

Els electors poden votar per correu, en els termes que estableix la legislació en aquesta matèria.

ARTICLE V-24. VOT ANTICIPAT

1. Els electors poden emetre anticipadament el vot des de sis dies laborables i fins a tres dies laborables abans de la jornada electoral en els ajuntaments del municipi en què estiguin censats o, si s'escau, en la seu del districte municipal corresponent.

2. El procediment d'emissió del vot anticipat ha de garantir que es preserva en tot cas el caràcter lliure, directe i secret en l'exercici del dret de vot.

3. El secretari de l'ajuntament i els altres funcionaris habilitats a aquest efecte han d'assegurar i garantir que:

a) El sobre de votació i totes les paperetes electorals es posin a disposició de l'elector en condicions que garanteixin la llibertat i el secret del vot.

b) Es comprovi fefaentment la identitat de l'elector i se'n comprovi la inscripció en el cens electoral.

c) Es comuniqui l'exercici del vot als òrgans pertinents de l'Administració electoral.

d) Els vots emesos quedin sota llur custòdia, fins al moment del lliurament a la mesa electoral corresponent.

4. L'elector ha de signar per duplicat la sol·licitud de vot anticipat en el moment de la comprovació de la seva identitat i inscripció al cens, i el secretari de l'ajuntament o els altres funcionaris habilitats han d'adjuntar a la dita sol·licitud una còpia del document identificatiu emprat per l'elector amb l'acarament previ amb l'original.

5. El secretari de l'ajuntament o els altres funcionaris habilitats han d'incloure el sobre o els sobres de votació i la sol·licitud de vot anticipat en el sobre adreçat a la mesa electoral corresponent. 5. S'ha de determinar per reglament els municipis que poden habilitar les seus dels districtes per a l'exercici del vot anticipat i els horaris de votació, adaptats en funció de la població censada.

6. Una vegada convocades les eleccions, s'ha de determinar per reglament la compensació que han de rebre els ajuntaments per la gestió del vot anticipat.

ARTICLE V-25. MESES ELECTORALS MÒBILS

1. Sens perjudici de la possibilitat d'emetre el vot per correu, la Sindicatura Electoral de Catalunya pot acordar la constitució de meses electorals mòbils per a fer efectiu el dret de vot de persones internades en establiments hospitalaris, geriàtrics o penitenciaris.

2. El procediment per a fer efectiu el dret de vot de persones internades en establiments hospitalaris, geriàtrics o penitenciaris és el següent:

a) Els responsables dels centres hospitalaris, geriàtrics o penitenciaris han de comunicar a la Sindicatura Electoral de Catalunya la relació de les persones ingressades que desitgin emetre llur vot, junt amb les dades personals corresponents.

b) Els serveis de la Sindicatura Electoral han de comprovar la inscripció d'aquestes persones en el cens i fer arribar als centres corresponents un nombre suficient de paperetes i sobres.

c) Els serveis de la Sindicatura Electoral han de recollir el vot de les persones ingressades i l'han de remetre a les meses electorals corresponents seguint els mecanismes que ha d'establir la mateixa Sindicatura.

ARTICLE V-26. ACCÉS AL VOT PER A LES PERSONES AMB DISCAPACITAT FÍSICA

L'Administració electoral pot facilitar transport gratuït adaptat per a accedir als col·legis electorals en els casos en què no s'arribi al nombre mínim de peticions per a poder disposar d'una urna mòbil.

ARTICLE V-27. VOTACIÓ ELECTRÒNICA

1. La Sindicatura Electoral, que té atribuïda, d'acord amb l'article II-3.1.c, la competència per a regular el funcionament del vot electrònic i de les altres formes de votació, pot proposar al Govern, quan es donin su-

ficients garanties del caràcter secret del vot i de la seguretat dels procediments d'emmagatzematge i transmissió de la informació, la introducció de mecanismes de votació electrònica.

2. L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de verificar que es garanteixin el caràcter secret del vot i la seguretat dels procediments d'emmagatzematge i transmissió de la informació. L'informe de l'Autoritat és preceptiu, i vinculant si té caràcter negatiu.

3. El Govern, amb l'autorització prèvia del Parlament de Catalunya, pot adoptar per decret les corresponents determinacions amb relació a la votació electrònica.

CAPÍTOL VII. ACCESSIBILITAT DEL VOT

ARTICLE V-28. DRETS EN L'ÀMBIT ELECTORAL DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT

1. Aquesta llei garanteix a les persones amb discapacitat el gaudi en condicions d'igualtat i no-discriminació dels drets de participació política que s'hi reconeixen.

2. El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els procediments, les instal·lacions i els materials electorals siguin adequats, accessibles i fàcils d'entendre i utilitzar pels electors amb discapacitat. Amb aquesta finalitat, el Govern ha de promoure l'ús de noves tecnologies i tecnologies de suport quan calgui.

3. Es garanteix expressament a les persones amb discapacitat:

a) L'accés als locals i meses electorals, que han d'ésser accessibles d'acord amb la legislació vigent.

b) L'accés en condicions d'igualtat a la informació electoral de caràcter institucional. Els llocs web de l'Administració que continguin informació electoral han de complir el nivell mitjà de les normes d'accessibilitat web internacionalment reconegudes. La mateixa obligació recau sobre les pàgines web i els portals d'Internet dels partits polítics, coalicions electorals i agrupacions d'electors que concorrin a les eleccions.

c) L'accessibilitat dels programes electorals, que s'han de poder facilitar, segons les circumstàncies de l'elector, en Braille, lletra ampliada, lectura fàcil, llengua de signes o en suport sonor o electrònic.

d) L'accessibilitat dels materials i elements de campanya, com ara anuncis, espots televisius i publicitaris, i també dels actes de campanya. Amb aquesta finalitat, s'han d'aplicar, segons el cas, recursos com informació en Braille, lectura fàcil o lletra ampliada, audiodescripció, subtítolació o traducció en llengua de signes.

e) L'accessibilitat dels procediments relatius al cens electoral i l'accessibilitat de la documentació.

f) L'exercici del dret de sufragi actiu i passiu en condicions d'igualtat amb la resta de ciutadans, garantint-hi la llibertat, el secret i l'autonomia.

g) El dret d'accés en condicions d'igualtat als càrrecs de president o vocal de les meses electorals, posant a la seva disposició les adaptacions, els ajuts tècnics i de suport necessaris, i garantint que a la mesa electoral hi hagi sempre membres sense discapacitat que puguin, si escau, complementar les funcions que les persones amb discapacitat no puguin exercir.

4. S'han d'establir per reglament les condicions d'accessibilitat per a assegurar la plena efectivitat dels drets i les garanties que estableix aquesta llei per a les persones amb discapacitat.

5. S'ha de crear, dins del Consell de la Discapacitat de Catalunya, una Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals, amb la participació de les entitats que lluiten per la defensa dels drets de les persones amb discapacitat, de la Sindicatura Electoral de Catalunya, i de representants del departament competent en matèria de processos electorals, la finalitat de la qual és vetllar pel compliment de les garanties i els drets que aquesta llei reconeix a les persones amb discapacitat.

6. La Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals del Consell de la Discapacitat de Catalunya ha d'elaborar i presentar al Govern i al Parlament de Catalunya, després de cada procés electoral, un informe d'avaluació sobre el nivell de compliment dels drets i les garanties que aquesta llei reconeix a les persones amb discapacitat, en el qual, si s'escau, pot incloure recomanacions i propostes per a millorar-ne el compliment.

7. La Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals del Consell de la Discapacitat de Catalunya ha d'informar els projectes de desenvolupament de la normativa sobre aquesta matèria.

8. La composició i les funcions de la Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals del Consell de la Discapacitat de Catalunya s'han de determinar per reglament.

ARTICLE V-29. VOT DE LES PERSONES AMB DISCAPACITAT VISUAL I SORDCEGUESA

1. La Llei garanteix a les persones amb discapacitat visual i sordceguesa l'exercici amb plena autonomia del vot secret.

2. S'ha de garantir, de manera prioritària, que el sistema d'emissió de vot sigui accessible per si mateix per a les persones amb discapacitat visual. Alternativament, i només per als casos que això sigui impossible d'acord amb l'estat de la tècnica en cada moment, s'ha de regular un sistema de preparació o elecció del vot que permeti exercir el dret de sufragi amb plena igualtat, autonomia i amb garantia del secret de vot.

3. Els informes de la Sindicatura Electoral de Catalunya i de la Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals que determinin si el sistema d'emissió de vot escollit compleix o no totes les garanties són preceptius.

4. Sens perjudici del que estableix l'apartat 3, els electors que no sàpiguen llegir o no puguin escollir la papereta per raó de llur discapacitat poden ajudar-se, sempre que així ho sol·licitin expressament, d'una persona de llur confiança o de llur elecció o tenir l'assistència del representant de l'Administració present en el col·legi electoral. L'aplicació d'aquesta previsió és excepcional i sempre voluntària per a la persona amb discapacitat, i en cap cas eximeix l'Administració de complir les obligacions de garantia del secret i l'autonomia en l'exercici del vot de l'apartat 3.

5. Les disposicions d'aquest article són aplicables a totes les modalitats de votació d'aquesta llei, a les eleccions al Parlament de Catalunya, a Aran, als mecanismes de referèndum i consulta, als processos participatius i als altres processos electorals que es convoquin en l'àmbit territorial de Catalunya i que es trobin en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.

6. Els procediments de vot electrònic i els sistemes de preparació de vot que s'arribin a regular són d'aplicació general i han d'ésser accessibles i garantir a les persones cegues o amb discapacitat visual i sordcegues el secret i la plena autonomia en la utilització.

7. El Govern ha de difondre, mitjançant campanyes institucionals als mitjans de comunicació social públics i privats, portals d'internet, xarxes socials i seus administratives, informació detallada dirigida als electors amb discapacitat visual i sordceguesa sobre l'exercici dels drets que reconeix aquesta llei, especialment pel que fa a la utilització del procediment de vot secret, i també amb relació als recursos posats a llur disposició per a l'exercici dels drets i el gaudi de les garanties de l'article V-28.

8. Les entitats que lluiten pel dret de les persones amb discapacitat han de col·laborar amb el Govern en el compliment de l'apartat 7 i han d'assegurar la difusió interna de la informació entre llurs membres.

ARTICLE V-30. SISTEMES DE PREPARACIÓ DEL VOT PER A PERSONES AMB DISCAPACITAT VISUAL I SORDCEGUESA

1. El procediment de preparació del vot per a les persones amb discapacitat visual, en el cas que el sistema de vot es faci mitjançant paperetes individuals per a cada candidatura i amb llistes tancades o bloquejades, és el següent:

a) S'ha de facilitar als electors la documentació per a preparar el vot dins d'un sobre on consti en Braille i tinta el tipus de convocatòria electoral de què es tracta i la data de celebració de les eleccions. La documentació ha d'incloure els elements següents:

1r. Les paperetes en tinta de totes les candidatures, que s'han de disposar individualment dins de sobres amb el nom de la candidatura en Braille i en tinta.

2n. El sobre normalitzat de votació sense cap identificació en Braille.

3r. Un fullet explicatiu en Braille de la utilització del sistema de vot.

b) Per a preparar el vot, l'elector escull la papereta mitjançant la retolació en Braille a l'exterior del sobre, n'extreu la papereta i la introdueix en el sobre normalitzat de votació.

2. El procediment de preparació del vot accessible, en el cas que hi hagi una papereta única per a totes les candidatures, sigui amb llista tancada o oberta, és el següent:

a) S'ha de facilitar als electors la documentació per a preparar el vot dins d'un sobre en què consti en Braille i tinta el tipus de convocatòria electoral de què es tracta i la data de celebració de les eleccions. La documentació ha d'incloure els elements següents:

1r. Una plantilla amb perforacions i Braille a la part superior, que permeti a l'elector identificar cada candidatura o candidat, si s'escau. La plantilla s'ha de lliurar amb la papereta de votació normalitzada a l'interior, de manera que les caselles marcables de la papereta coincideixin amb les perforacions de la plantilla.

2n. Un sobre de votació normalitzat sense cap identificació en Braille.

3r. Un fullet explicatiu de l'ús del sistema de preparació del vot.

b) Per a preparar el vot, l'elector ha de marcar en la papereta l'opció escollida aprofitant les perforacions de la plantilla, extreure la papereta de la plantilla i introduir-la en el sobre de votació normalitzat.

3. La Sindicatura Electoral de Catalunya, amb la col·laboració de la Comissió d'Avaluació de l'Accessibilitat dels Processos Electorals, ha de validar almenys un exemplar de cada un dels models i documents que s'han de fer servir, per a garantir que els textos en Braille es corresponen amb els textos en tinta, i ha de vetllar pel correcte muntatge de la documentació.

4. La documentació per a la preparació del vot accessible s'ha de lliurar a l'elector amb un precinte o segellat que garanteixi que la documentació no ha pogut ésser manipulada per un tercer des del moment de la preparació fins que arriba a mans de l'elector.

5. La documentació per a la preparació del vot accessible es facilita amb la sol·licitud prèvia de les persones amb discapacitat visual i sordceguesa.

6. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de crear un registre de sol·licitants del procediment de vot accessible, depenent de l'Oficina del Cens Electoral,

d'inscripció voluntària, que permeti a l'Administració electoral de preparar i remetre d'ofici als electors inscrits la documentació electoral de vot accessible en tots els comicis electorals en què sigui aplicable.

7. Els electors amb discapacitat visual i sordceguesa poden sol·licitar a l'oficina del cens electoral, o bé al telèfon gratuït i als canals telemàtics que la Sindicatura Electoral de Catalunya ha d'habilitar a l'efecte, la inscripció al registre de sol·licitants del procediment de vot accessible, en el termini comprès entre la convocatòria electoral i, com a mínim, el moment de la proclamació de les candidatures, o en el termini més ampli possible segons el tipus de procés electoral de què es tracti. En el procediment d'inscripció han d'indicar:

- a) Les dades personals, que han d'incloure en tot cas el domicili.
- b) L'acreditació que reuneixen els requisits per a sol·licitar el procediment de vot accessible.
- c) El mitjà per a la recepció de la documentació, ja sigui al domicili o bé al col·legi electoral el dia dels comicis.

8. La documentació ha d'estar disponible el dia de la votació al col·legi electoral que li correspongui al sol·licitant, sota la custòdia del president de la mesa, o bé ha d'haver estat enviada al domicili del sol·licitant, segons el que aquest hagi escollit.

9. Cada col·legi electoral ha de tenir habilitat un espai concret, privat i accessible que garanteixi la privacitat de l'elector i una còmoda manipulació de la documentació.

10. El Govern ha de dur a terme una campanya informativa un cop convocat el procés electoral i mentre estigui obert el període de sol·licituds, d'acord amb el que estableix l'article V-29.7.

CAPÍTOL VIII. FUNCIONAMENT DE LES MESES ELECTORALS

ARTICLE V-31. CONSTITUCIÓ

1. El president, els vocals i els respectius suplents, si n'hi ha, s'han de reunir a la seu de la secció electoral una hora abans de l'inici de les votacions. En cas d'absència, el president és substituït pels corresponents suplents, per ordre de designació, i pels vocals. L'absència d'un vocal es cobreix amb el seu suplent.

2. La constitució de la mesa electoral requereix la presència del president i de dos vocals. Si la mesa no es pot constituir per incompliment d'aquest requisit, se segueix el procediment següent:

- a) Els membres presents, els suplents o, si no hi són, l'autoritat governativa han d'emetre i subscriure una declaració dels fets esdevinguts, que s'ha de trametre a la junta electoral de districte per correu certificat i s'ha de notificar alhora per telèfon o correu electrònic.

b) La junta electoral de districte designa lliurement els membres de la mesa, nomenament que pot recaure en qualsevol elector inscrit en el cens de la secció. Alhora, en dóna compte al Ministeri Fiscal, per a l'esclarament de responsabilitats.

c) Si la mesa tampoc no es pot constituir per aquest procediment, se n'ha de donar constància a la junta electoral de districte, que ha de convocar novament la votació dins les quaranta-vuit hores següents.

ARTICLE V-32. URNES

1. A cada mesa hi ha d'haver una urna per a cadascuna de les votacions que tinguin lloc, i una cabina de votació que ha de permetre aïllar l'elector de la vista de les altres persones presents, a l'interior de la qual hi ha d'haver un nombre suficient de paperetes i sobres electorals, conformes al model establert, per als electors que desitgin fer-ne ús.

2. Si el dia de la votació manca algun d'aquests elements, el president de la mesa ho ha de comunicar a la junta electoral de districte, que els ha de proveir.

ARTICLE V-33. ACTA DE CONSTITUCIÓ

1. Una vegada constituïda la mesa, se n'ha d'estendre acta, signada pel president, els vocals i, si s'escau, els apoderats, i se n'ha de lliurar còpia als representants de la candidatura o als apoderats que ho sol·licitin.

2. L'acta ha d'incloure la relació nominal de les persones que integren la mesa i dels apoderats que s'hagin acreditat, indicant la candidatura representada per cadascun d'ells.

3. Si el president rebutja o retarda el lliurament de l'acta, els interessats poden presentar la corresponent protesta per escrit, en exemplar duplicat i signada. Una còpia s'ha d'incloure en l'acta i l'altra ha d'ésser tramesa pel signant a la junta electoral competent per a l'escrutini general.

CAPÍTOL IX. VOTACIÓ

ARTICLE V-34. INICI

1. Una vegada estesa l'acta de constitució de la mesa, la votació s'inicia a les nou del matí, i continua sense interrupcions fins a les vuit del vespre. El president anuncia l'inici de la votació amb les paraules «Comença la votació».

2. La votació només es pot suspendre per causa de força major, i sota la responsabilitat del president de la mesa, que ho ha d'acordar per mitjà d'un escrit raonat, del qual s'ha de lliurar immediatament còpia a la Sindicatura Electoral de Catalunya, que ha de comprovar les circumstàncies al·legades i exigir les responsabilitats que se'n puguin derivar.

ARTICLE V-35. INTERRUPCIÓ

1. Si el president de la mesa aprecia durant la votació la manca d'algun dels elements necessaris per a dur-la a terme, en pot ordenar la interrupció, i n'ha d'informar la junta electoral de districte perquè li subministri els elements que manquin.

2. La votació es prorroga per tant de temps com hagi estat suspesa.

ARTICLE V-36. CENS

1. El dret a votar s'acredita amb la inscripció en els exemplars certificats de les llistes del cens o amb la corresponent certificació i, en tot cas, amb un document original acreditatiu de la identitat de l'elector, com document d'identitat, passaport, permís de conduir o targeta de residència que n'inclouï la fotografia, o altres documents admesos en dret. Aquests documents no cal que siguin vigents i no se n'accepten fotocòpies.

2. Els exemplars certificats de les llistes del cens inclouen només els ciutadans que tinguin la majoria d'edat en la data de la votació.

3. Si la mesa, malgrat l'exhibició dels documents, té dubtes sobre la identitat d'un elector, ha d'adoptar una resolució per majoria, i comunicar el fet als tribunals per a les corresponents responsabilitats en cas que es produís usurpació.

4. La certificació censal, acreditativa de la inscripció d'un ciutadà en el cens electoral, es regeix pel que disposa la Junta Electoral Central.

ARTICLE V-37. MESES ELECTORALS MÒBILS

1. Les meses electorals mòbils es constitueixen en la seu de la junta electoral de districte que pertoqui i es regeixen per les normes relatives a la constitució i el funcionament de les meses electorals.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de fer arribar a les meses electorals mòbils la relació de persones que han expressat la voluntat de votar per mitjà d'aquest mecanisme, i, alhora, ho ha de comunicar a les meses corresponents a aquests electors, a l'efecte d'excloure'ls de la relació de votants d'aquestes meses.

3. Els establiments que acullen meses electorals mòbils han de cooperar, per mitjà d'algun càrrec directiu de l'establiment, en l'adequada identificació de cada elector.

ARTICLE V-38. IDENTIFICACIÓ DELS ELECTORS

1. El vot és secret.

2. Cada elector s'identifica davant del president de la mesa i, a continuació, els vocals i, si s'escau, els apoderats en verifiquen la inscripció en el cens i comproven la correspondència de les dades censals amb el document d'identificació.

3. L'elector dóna el sobre de votació tancat al president, que el diposita dins l'urna pronunciant el nom de l'elector seguit de l'expressió «Ha votat».

4. Els vocals i els apoderats poden prendre nota del nom de l'elector o marcar-lo en la llista d'electors de què disposin. L'elector té dret a comprovar la correcta transcripció del seu nom.

ARTICLE V-39. MEMBRES DE LES MESES ELECTORALS

1. El president de la mesa té l'autoritat exclusiva per a assegurar el compliment de la Llei dins del local, per a assegurar la llibertat dels electors i per a mantenir-hi l'ordre, i vetlla perquè l'entrada al local estigui sempre lliure i accessible. Amb aquesta finalitat, pot requerir l'auxili necessari a les forces de seguretat.

2. Els membres de les meses electorals no poden ésser detinguts durant la jornada de vot, excepte en cas de delictes flagrants.

3. Les meses electorals han de comptar en tot moment amb la presència de com a mínim dos membres.

ARTICLE V-40. PERSONES AMB DRET A ENTRAR ALS LOCALS DE LES SECCIONS ELECTORALS

1. Només tenen dret a entrar als locals de les seccions electorals:

- a) Els electors.
- b) Els representants i els membres de les candidatures.
- c) Els apoderats.
- d) Els notaris, per a donar fe d'actes relacionats amb la votació.
- e) Els agents de les forces de seguretat que, si s'escau, el president hagi requerit.
- f) Els membres de l'Administració electoral.
- g) Els jutges d'instrucció i llurs delegats.
- h) Les persones delegades per l'Administració per a rebre informació sobre els resultats de l'escrutini.

2. No s'admet la realització de propaganda electoral dins de les seccions ni en les immediacions, ni la formació o presència de grups que puguin entorpir, dificultar o coaccionar el lliure accés dels electors als locals de la secció i la lliure emissió de vot.

3. El president pot autoritzar la presència de professionals dels mitjans de comunicació, que han de desenvolupar llurs activitats professionals amb la menor afectació possible al desenvolupament del procés de votació.

4. La presència de persones que facin estudis sobre la intenció de vot dels electors o sobre el vot emès s'ha de comunicar al president de la mesa, que ha d'adoptar les disposicions necessàries perquè aquestes activitats

no afectin el procés de votació, i en tot cas han de tenir lloc fora del local de la secció electoral.

ARTICLE V-41. NOTARIS

1. Els notaris poden donar fe dels actes relacionats amb el procés electoral, sense necessitat d'autorització especial.

2. Durant la jornada electoral els notaris han d'estar a disposició dels partits, coalicions, federacions i agrupacions d'electors, en llur domicili o en el lloc on habitualment duen a terme les activitats professionals.

ARTICLE V-42. COMUNICACIÓ D'INCIDÈNCIES

Tot incident produït durant la jornada electoral que hagi afectat l'ordre en el local de la secció ha d'ésser indicat en l'acta de la sessió, i també el nom i cognoms de les persones implicades.

ARTICLE V-43. ACABAMENT DE LA VOTACIÓ

1. A les vuit del vespre el president anuncia que acaba la votació i ordena el tancament del local.

2. Si en el moment de l'anunci de l'acabament de la votació algun dels electors que es troba dins del local encara no ha votat, el president autoritza que ho faci i, a continuació, ordena el tancament del local.

3. Un cop tancat el local, el president introdueix a l'urna els sobres amb les paperetes emeses per correu, les corresponents al vot anticipat i les trameses per les meses electorals mòbils, si s'escau, verificant, en tot cas, la inscripció dels electors en les llistes del cens. En el cas que un mateix elector hagi votat per correu i també hagi emès un vot anticipat, només és vàlid el vot anticipat.

4. Els membres de la mesa són els darrers a votar.

CAPÍTOL X. ESCRUTINI

ARTICLE V-44. INICI

1. Una vegada acabada la votació, té lloc immediatament l'escrutini, que és públic, i no es pot suspendre, encara que concorrin diverses eleccions.

2. El president ha d'ordenar l'expulsió de la secció de les persones que, de qualsevol manera, pertorbin o dificultin l'escrutini dels vots emesos.

3. En cas de coincidència de diverses eleccions, s'escruten segons l'ordre que fixa la legislació general.

ARTICLE V-45. PROCEDIMENT

1. L'escrutini es duu a terme extraient d'un en un els sobres de l'urna, llegint en veu alta el nom de la candidatura triada per l'elector i mostrant la papereta als vocals i als apoderats.

2. Els representants i els membres de les candidatures, i també els notaris presents en l'exercici de llurs funcions, poden expressar, si s'escau, els dubtes que puguin tenir sobre el contingut d'una determinada papereta; en tal cas, se'ls ha de permetre que l'examinin.

ARTICLE V-46. VOT NUL

1. Es considera vot nul:

a) El vot emès en una papereta o en un sobre diferents dels oficials.

b) El vot emès en una papereta sense sobre.

c) El vot que inclogui indicacions en més d'una de les candidatures.

d) El vot que inclogui modificacions, afegits o ratllades.

2. Si un sobre inclou més d'una papereta d'una mateixa candidatura, es computa com un sol vot vàlid a aquesta.

ARTICLE V-47. VOT EN BLANC

Es considera vot en blanc:

a) El vot que no inclou cap papereta electoral.

b) El vot que no indica cap candidatura.

ARTICLE V-48. RESULTATS

1. Acabat el recompte, s'acara el total de sobres amb el de votants. El president demana si hi ha cap objecció; si n'hi ha, es resolen per majoria.

2. El president anuncia el resultat en veu alta, especificant el nombre d'electors censats, el de certificacions censals aportades, el de votants, el de paperetes nul·les, el de vots en blanc i el de vots obtinguts per cada candidatura.

3. Les paperetes corresponents als vots emesos s'han de destruir en presència dels assistents, llevat de les paperetes a què s'hagi negat validesa o que hagin estat objecte de reclamació, les quals s'han d'adjuntar a l'acta i s'han d'arxivar conjuntament, rubricades pels membres de la mesa.

ARTICLE V-49. PUBLICITAT DELS RESULTATS

1. La mesa ha de fer públics els resultats de la votació de manera immediata, exhibint a l'exterior de la secció electoral les dades a què fa referència l'article V-48.

2. S'ha de lliurar una còpia de l'acta als representants de les candidatures que ho sol·licitin; si aquests no hi són, als apoderats o candidats corresponents. En tot cas, cada candidatura només pot rebre una sola còpia de l'acta.

3. S'ha de lliurar una còpia de l'acta al representant de l'Administració, a l'efecte de donar la informació

provisional per a l'avançament de resultats per part del Govern.

ARTICLE V-50. SIGNATURA DE L'ACTA DE LA SESSIÓ

1. Una vegada fets públics els resultats, el president, els vocals i els apoderats presents a la mesa han de signar l'acta de la sessió, que ha d'expressar:

- a) Totes les dades de l'acta d'escrutini, de manera detallada.
- b) Una breu consignació de les reclamacions i protestes formulades i les corresponents resolucions adoptades per la mesa, amb els vots particulars, si s'escau.
- c) Qualsevol incident dels enumerats en l'article V-42.

2. Tots els representants de les llistes, i també els apoderats tenen dret a rebre una còpia de l'acta de la sessió, que se'ls ha d'expedir de manera immediata i gratuïta.

ARTICLE V-51. DOCUMENTACIÓ ELECTORAL

1. Una vegada signada l'acta de la sessió, la mesa ha de preparar la documentació electoral, que s'ha de distribuir en tres sobres.

2. En el primer dels sobres de la documentació electoral hi ha d'haver l'expedient electoral, integrat per:

- a) L'original de l'acta de constitució de la mesa.
- b) L'original de l'acta de la sessió.
- c) Els documents a què faci referència l'acta de la sessió, especialment la llista numerada de votants i les paperetes a què s'hagi negat validesa o que hagin estat objecte de reclamació.
- d) La llista del cens electoral utilitzada.
- e) Les certificacions censals aportades.

3. El segon i el tercer sobres han de contenir còpies de les actes de constitució de la mesa i de la sessió.

4. Una vegada completats els sobres i tancats, el president, els vocals i, si s'escau, els apoderats els han de signar. Les signatures han de cobrir la part del sobre per on s'ha d'obrir a fi d'evitar que pugui ésser manipulat.

ARTICLE V-52. DIPÒSIT DE LA DOCUMENTACIÓ ELECTORAL ALS JUTJATS

1. El president i els vocals, i també els apoderats que ho desitgin, s'han de traslladar al més aviat possible a la seu del jutjat de primera instància o de pau que correspongui a la ubicació de la secció electoral, on han de dipositar els sobres primer i segon. Les forces de seguretat han de prestar la cooperació necessària per al desplaçament de la mesa en condicions de rapidesa i seguretat.

2. Una vegada identificats els membres de la mesa, aquests han de lliurar els sobres primer i segon al jut-

ge, que n'ha d'expedir el rebut corresponent, en què hi ha de constar el dia i hora de la recepció.

3. En un període màxim de dotze hores, el jutge s'ha de desplaçar personalment a la seu de la junta electoral que hagi de dur a terme l'escrutini, on ha de lliurar els primers sobres i rebre'n un rebut detallat. Amb aquesta finalitat, les juntes electorals han d'adoptar les mesures necessàries per a facilitar el desplaçament dels jutges.

4. Els segons sobres són arxivats al jutjat de primera instància o de pau corresponent, i resten a la disposició de la Sindicatura Electoral de Catalunya per a les operacions d'escrutini general i dels tribunals competents en els processos contenciosos electorals.

ARTICLE V-53. LLIURAMENT DE LA DOCUMENTACIÓ ELECTORAL AL SERVEI POSTAL

1. El tercer sobre amb la documentació electoral s'ha de lliurar personalment al funcionari del servei postal habilitat a l'efecte que s'ha de personar a la mesa electoral per a recollir-lo.

2. Un vocal, com a mínim, ha de custodiar personalment el tercer sobre fins a la compareixença del funcionari del servei postal, i amb aquesta finalitat ha de romandre el temps necessari a la secció electoral corresponent.

3. El servei postal ha de fer arribar a la Sindicatura Electoral de Catalunya tots els tercers sobres l'endemà d'haver-los rebut.

ARTICLE V-54. REUNIÓ DE LA SINDICATURA ELECTORAL DE CATALUNYA

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya duu a terme l'escrutini general al cap de tres dies de la votació, en acte públic i únic.

2. Per a l'acte d'escrutini, la Sindicatura Electoral es reuneix a la seva seu, en presència dels representants de les candidatures, i estén acta de la reunió, que han de signar els seus vocals i els representants de les candidatures.

ARTICLE V-55. ACTE D'ESCRUTINI

1. L'acte d'escrutini s'inicia a les deu del matí. Si no hi són presents la meitat més un dels membres de la Sindicatura Electoral, la reunió s'ajorna fins a les dotze del migdia, moment en què la reunió té lloc, sigui quin sigui el nombre de concurrents.

2. La sessió s'inicia amb la lectura per part del secretari de la Sindicatura Electoral de Catalunya de les disposicions legals relatives a l'acte. A continuació, el personal al servei de la Sindicatura Electoral obre els sobres descrits en l'article V-51 sota la denominació de *sobres primers*.

3. Si manca el sobre corresponent, o si el contingut és incomplet, se supleix amb el tercer sobre esmentat en

l'article V-53. Si aquest tercer sobre tampoc no hi és, es poden fer servir les còpies de les actes de la sessió que puguin aportar els representants o apoderats de les candidatures. Si les còpies aportades no concorden, no es tenen en compte.

4. Si en alguna mesa les còpies de les actes no concorden, o si el nombre de vots excedeix el nombre d'electors, segons les llistes del cens i les certificacions censals presentades, la Sindicatura Electoral no les té en compte, llevat que hi hagi un manifest error material, fàctic o aritmètic, que la Sindicatura Electoral ha de corregir.

5. El secretari de la Sindicatura Electoral ha de donar compte dels resums de la votació de cada mesa, que s'han de registrar en els equips de càlcul i processament de dades corresponents, equips que necessàriament han de deixar constància documental de les anotacions fetes.

6. La Sindicatura Electoral pot acordar de dividir-se en seccions amb la finalitat de dur a terme amb més eficàcia l'operació de còmput. En aquest cas, actuen com a secretaris de les diverses seccions el secretari de la Sindicatura i els vocals que es designin a l'efecte, a proposta del president.

ARTICLE V-56. ANULLACIÓ D'ACTES I VOTS

1. Durant l'escrutini, la Sindicatura Electoral no pot anular actes ni vots, i s'ha de limitar a comprovar sense discussió el recompte i la suma dels vots admesos a les meses corresponents, segons consti en les actes o en les còpies de les actes, excepte en els casos d'errors fàctics, materials o aritmètics manifestos.

2. Els representants o apoderats de les candidatures no poden formular protestes o reclamacions, excepte observacions puntuals relatives a l'exactitud de les dades llegides.

ARTICLE V-57. INTERRUPCIÓ DE L'ACTE D'ESCRUTINI

1. L'acte de l'escrutini general no es pot interrompre.
2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, transcorregudes dotze hores des de l'inici de l'acte d'escrutini general, es pot acordar de suspendre l'acte fins a l'endemà.
3. La suspensió de l'acte d'escrutini no pot interrompre el còmput dels vots corresponents a una secció determinada.
4. L'acte d'escrutini ha de finir, com a màxim, el sisè dia posterior al dia de les eleccions.

ARTICLE V-58. ACTES

1. Finit l'escrutini, la Sindicatura Electoral de Catalunya n'ha d'estendre acta dels resultats, que ha de contenir per a cada circumscripció els resultats següents:

- a) Nombre d'electors.
- b) Nombre de votants.
- c) Nombre de vots nuls.
- d) Nombre de vots en blanc.
- e) Nombre de vots a candidatures.
- f) Nombre de vots de cada candidatura.
- g) Llista dels candidats elegits per cada candidatura.

2. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha d'estendre acta de la reunió i de les sessions corresponents de l'acte d'escrutini, fent-hi constar totes les incidències que hagin pogut sorgir durant l'escrutini.

3. L'acta dels resultats i l'acta de la reunió s'han d'estendre per triplicat i han d'ésser signades pel president, els vocals i el secretari de la Sindicatura Electoral, i també pels representants i apoderats generals de les candidatures.

ARTICLE V-59. RECLAMACIONS

1. Els representants i els apoderats de les candidatures disposen del termini d'un dia per a formular reclamacions, que només es poden referir a incidències recollides en les actes de sessió de les meses electorals o a l'acta de la sessió d'escrutini de la Sindicatura Electoral de Catalunya.

2. La Sindicatura Electoral ha de resoldrà les reclamacions per escrit en el termini d'un dia, i ho ha de comunicar immediatament als representants i als apoderats de les candidatures.

3. La resolució a què fa referència l'apartat 2 pot ésser recorreguda davant la mateixa Sindicatura Electoral de Catalunya en el termini d'un dia. L'endemà de la presentació del recurs, la Sindicatura ha de remetre l'expedient, juntament amb un informe, a la Junta Electoral Central. Aquesta remissió ha d'ésser notificada immediatament als representants de les candidatures concurrents perquè puguin comparèixer en el termini d'un dia davant la Junta Electoral Central. Aquesta ha d'emetre la seva resolució, un cop escoltades les parts en un termini no superior a dos dies, en el termini màxim d'un dia més, i traslladar-la a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

ARTICLE V-60. PROCLAMACIÓ DELS RESULTATS

1. Un cop resoltes les eventuais reclamacions en els termes que estableix l'article V-59, la Sindicatura Electoral de Catalunya, l'endemà del finiment de l'acte d'escrutini, fa la proclamació dels electes.

2. A l'efecte de la proclamació dels electes, la xifra de vots vàlids equival al total dels vots emesos a una candidatura més el total dels vots en blanc.

3. L'acta de proclamació ha de detallar de manera expressa:

- a) El nombre total d'electors, el nombre de votants, els vots obtinguts per cada candidatura, els vots en blanc,

els vots nuls, els escons corresponents a cada candidatura i la relació nominal dels electes.

b) Les reclamacions i protestes formulades davant la Sindicatura Electoral i els recursos davant la Junta Electoral Central, si s'escau, junt amb les resolucions corresponents en tots dos casos.

4. El president i el secretari de la Sindicatura Electoral han de signar l'acta de proclamació, de la qual s'han d'expedir tres exemplars.

5. La Sindicatura Electoral ha de conservar en el seu arxiu un dels tres exemplars de l'acta de proclamació, i remetre el segon al Parlament de Catalunya i el tercer a la Junta Electoral Central.

6. En el termini de trenta dies des de la celebració de les eleccions, els serveis del Parlament de Catalunya han de fer les gestions necessàries per a la publicació dels resultats en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* i en el *Boletín Oficial del Estado*.

7. La Sindicatura Electoral ha de lliurar còpies certificades de l'acta d'escrutini general als representants de les candidatures que ho sollicitin i, igualment, expedir als electes les credencials de llur proclamació. Còpies i credencials poden ésser trameses als interessats a través dels representants de les candidatures, si així ho acorda expressament la Sindicatura.

ARTICLE V-61. PRESA DE POSSESIÓ DEL CÀRREC

En el moment de prendre possessió del càrrec, els electes han de jurar o prometre acatament a la Constitució i a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i acreditar que reuneixen els altres requisits establerts per la normativa vigent.

ARTICLE V-62. RECURS CONTRA L'ACORD DE PROCLAMACIÓ D'ELECTES

1. Els acords de proclamació d'electes de la Sindicatura Electoral de Catalunya poden ésser objecte de recurs contenciós electoral.

2. El procediment, els terminis i els efectes d'aquest procediment són els que estableix la Llei orgànica del règim electoral general.

TÍTOL VI. DE LES DESPESES ELECTORALS

CAPÍTOL I. COMPTABILITAT

ARTICLE VI-1. COMPTABILITAT DE LES CANDIDATURES

1. Cada candidatura ha de tenir un compte bancari electoral únic o un compte bancari electoral per cada circumscripció electoral en què es presenti i, si s'escau, un compte electoral general.

2. No es poden abonar despeses electorals en metàl·lic, ni a càrrec d'altres comptes bancaris diferents dels

comptes establerts i declarats davant la Sindicatura Electoral de Catalunya.

3. La comptabilitat de les candidatures ha d'incloure totes les despeses en propaganda electoral en tots els canals i mitjans de comunicació, inclosos els digitals, i també la publicitat per telefonia mòbil o per altres mitjans telemàtics.

4. Les candidatures han de tancar la comptabilitat electoral en el termini de noranta dies a comptar de la data de les eleccions.

ARTICLE VI-2. ADMINISTRADOR ELECTORAL

1. Cada candidatura ha de tenir un administrador electoral, responsable de tots els ingressos i despeses i de la corresponent comptabilitat.

2. Els requisits per a poder ésser designat administrador electoral són ésser major d'edat i gaudir de tots els drets civils i polítics.

3. Els representants de les candidatures poden acumular la condició d'administrador electoral.

4. Els administradors electorals són designats pels òrgans corresponents en el termini comprès entre el cinquè dia i el desè dia posteriors a la convocatòria de les eleccions.

ARTICLE VI-3. RÈGIM JURÍDIC DE LA COMPTABILITAT

La comptabilitat de les candidatures s'ha de regir, en tot cas, per les regles i els principis que fixen el Pla general de comptabilitat adaptat a les formacions polítiques i la legislació reguladora del finançament dels partits polítics.

ARTICLE VI-4. COMPTES BANCARIS

1. Tots els fons destinats a cobrir les despeses electorals, sigui quin sigui l'origen, s'han d'ingressar en els comptes bancaris a què fa referència l'article VI-7, i totes les despeses s'han de pagar amb càrrec a aquests comptes.

2. Si una candidatura presentada no s'arriba a proclamar o es retira abans de les eleccions, els partits, federacions o coalicions corresponents han de restituir les imposicions fetes en els comptes de la candidatura i comunicar les operacions bancàries pertinents a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

3. Els administradors electorals i les persones que designin són els responsables de les quantitats ingressades en els comptes bancaris i d'aplicar-les a les finalitats previstes en el pressupost de campanya.

4. Una vegada acabada la campanya electoral, els saldos resultants dels corresponents comptes bancaris només es poden emprar per a cobrir, durant els noranta dies següents a la votació, despeses de campanya prèviament contretes, i també per a pagar la recollida i l'eliminació de materials de campanya.

ARTICLE VI-5. APORTACIONS

1. Les aportacions als comptes bancaris han d'atènyer-se a les regles següents:

a) Han d'ésser sempre nominals. La persona que fa l'aportació ha d'acreditar en l'acte d'imposició el nom, domicili i número de document d'identitat o passaport, que ha d'exhibir a l'empleat de l'entitat bancària. La identitat dels donants ha de constar en un registre públic.

b) Tenen un import màxim comparable a l'establert per a les aportacions als partits.

c) No poden ésser fetes en nom o per compte d'empreses o administracions públiques ni en nom d'empreses privades amb contractes en vigor amb administracions públiques. S'exceptuen d'aquesta prohibició els partits polítics.

2. Les formacions polítiques no poden acceptar que terceres persones assumeixin, ni directament ni indirectament, el cost efectiu de despeses electorals.

ARTICLE VI-6. PRESENTACIÓ DE LA COMPTABILITAT GENERAL

1. Totes les candidatures polítiques que han concorregut a les eleccions han de presentar a la Sindicatura de Comptes una comptabilitat detallada i documentada de llurs ingressos i despeses electorals en el termini de quatre mesos a comptar de la data de les eleccions.

2. El Pla general de comptabilitat adaptat a les formacions polítiques ha de detallar la documentació comptable necessària per a complir el que estableix l'apartat 1.

CAPÍTOL II. PRESSUPOST I DESPESES ELECTORALS

ARTICLE VI-7. PRESSUPOST DE CAMPANYA ELECTORAL

1. Entre els dies dotzè i setzè posteriors a la convocatòria de les eleccions, i fins a cinc dies abans de l'inici de la campanya electoral, l'administrador electoral de cada candidatura ha de presentar a la Sindicatura Electoral de Catalunya i a la Sindicatura de Comptes un pressupost de campanya electoral, que ha d'incloure:

a) La designació dels comptes bancaris oberts per a la recaptació de fons.

b) Un pla de mitjans de comunicació.

2. La presentació del pressupost de campanya electoral és requisit necessari per a la percepció de tota subvenció electoral.

3. El pressupost i els estats comptables que inclogui han d'atènyer-se, en tot cas, a les regles del Pla general de comptabilitat.

4. La Sindicatura Electoral pot reclamar un nou pressupost en el cas que aquest incompleixi els límits i les regles comptables.

5. La Sindicatura Electoral i els partits polítics, coalicions i federacions electorals i agrupacions d'electors han de publicar en els portals web respectius la part comptable dels pressupostos de campanya.

ARTICLE VI-8. LÍMIT DE DESPESES

1. Les despeses de campanya electoral dels partits polítics, coalicions i federacions electorals i agrupacions d'electors tenen un límit màxim proporcional al nombre d'habitants de cada circumscripció.

2. La Sindicatura de Comptes ha de comunicar, en la forma que es determini, la xifra màxima individualitzada de despesa electoral corresponent a cadascuna de les formacions polítiques amb representació al Parlament de Catalunya. Aquesta comunicació s'ha de fer immediatament després que sigui ferm l'acord de proclamació de candidatures.

3. La Sindicatura de Comptes ha de remetre la relació de xifres màximes de despesa electoral a la Sindicatura Electoral de Catalunya.

4. Les candidatures no poden ultrapassar el límit de despesa fixat per les disposicions de cada convocatòria.

5. Si el pressupost de campanya supera els límits a què fa referència l'apartat 1, la Sindicatura Electoral de Catalunya n'ha d'ordenar la correcció al representant de la candidatura.

ARTICLE VI-9. RECLAMACIONS PER DESPESES ELECTORALS

Les reclamacions de quantitats corresponents a despeses electorals que no s'hagin comunicat als administradors electorals en els cinquanta dies següents al dia de les eleccions es consideren nul·les, sens perjudici que, amb causa justificada, la Sindicatura Electoral de Catalunya pugui autoritzar-ne excepcions.

ARTICLE VI-10. DESGRAVACIÓ PER APORTACIONS A CAMPANYES ELECTORALS

Les aportacions fetes a campanyes electorals poden desgravar en l'impost sobre la renda de les persones físiques, en els termes i els imports que estableix la legislació fiscal.

ARTICLE VI-11. LIQUIDACIÓ DE DESPESES

Les despeses electorals s'han de tancar noranta dies després de la data de les eleccions.

CAPÍTOL III. SUBVENCIONS ELECTORALS

ARTICLE VI-12. SUBVENCIONS

1. El Govern subvenciona, en els termes i amb els límits que estableix aquesta llei, les despeses electorals en què hagin incorregut els partits polítics, les coali-

cions i federacions electorals i les agrupacions d'electors.

2. La subvenció corresponent a cada candidatura no pot ultrapassar en cap cas la xifra de despeses electorals declarades, justificades per la Sindicatura de Comptes en exercici de la seva funció fiscalitzadora.

ARTICLE VI-13. CONCEPTES SUBVENCIONABLES

1. El Govern ha de fixar per decret l'import per escó i l'import per vot o elector d'una circumscripció electoral que corresponen a cada candidatura en concepte de subvenció electoral.

2. El Govern ha de fixar l'import que pertorqui de rebre a les candidatures que obtinguin representació parlamentària sense haver-ne tingut en la legislatura precedent en compensació per les despeses originades per la tramesa directa i personal als electors dels sobres i les paperetes electorals i de la propaganda electoral.

ARTICLE VI-14. BENEFICIARIS

1. Tenen dret a subvenció pública electoral els partits polítics, les coalicions i federacions electorals i les agrupacions d'electors que hagin obtingut representació parlamentària i els que, no havent-ne obtingut, hagin superat el 2% dels vots vàlids en el conjunt de Catalunya o el llinar del 3% en una circumscripció.

2. L'import de les subvencions es determina a partir del nombre de vots obtinguts i del nombre d'escons assignats.

ARTICLE VI-15. BESTRETES I RESCABALAMENTS

1. El Govern concedeix bestretes a les candidatures que ho sol·licitin, a càrrec de la subvenció postelectoral que els pugui correspondre.

2. Les bestretes no poden excedir el 50% de la subvenció obtinguda pel corresponent partit, federació o coalició en les anteriors eleccions al Parlament de Catalunya.

3. La sol·licitud de bestreta s'ha d'adreçar a la Sindicatura Electoral de Catalunya entre els dies vintè i vintidossè posteriors a la convocatòria electoral i l'Administració electoral ha de posar les corresponents quantitats a disposició dels respectius administradors electorals a partir del trentè dia posterior a la convocatòria.

4. El Govern ha de rescabalar la part corresponent de les despeses de tramesa de propaganda electoral assumida per les candidatures que obtinguin representació parlamentària sense haver-ne tingut en la legislatura precedent. A aquest efecte, el Govern ha de fixar l'import del rescabament en funció del cost de la tramesa conjunta.

ARTICLE VI-16. PRESENTACIÓ DE LA LIQUIDACIÓ DE DESPESES A LA SINDICATURA DE COMPTES A EFECTES DE LES SUBVENCIONS

1. Les candidatures que tinguin dret a obtenir subvenció han de presentar la corresponent liquidació a la Sindicatura de Comptes, que, en el termini de trenta dies a comptar de la presentació de la liquidació, pot demanar els informes i aclariments suplementaris que consideri necessaris.

2. La Sindicatura de Comptes ha d'emetre informe de les liquidacions rebudes i l'ha de trametre a la Sindicatura Electoral de Catalunya, que, basant-se en aquest informe, ha de proposar al Govern l'abonament de les quantitats que corresponguin.

3. Es descompten de les quantitats a què fa referència l'apartat 2, si s'escau:

a) Les sancions imposades per excessos en les despeses i per aportacions privades il·legals, per un import fins al doble de la quantitat il·legal.

b) Les despeses derivades de la recollida de la publicitat electoral.

4. La Sindicatura Electoral pot retirar la subvenció als partits que no compleixin les normes de retiment de comptes.

ARTICLE VI-17. APROVACIÓ DE LA SUBVENCIÓ

1. La Sindicatura Electoral de Catalunya, en el termini de deu dies des de la recepció de l'informe de la Sindicatura de Comptes, ha d'examinar l'ajustament entre les quantitats gastades i acreditades per cada candidatura i la previsió del pressupost de despesa.

2. La subvenció postelectoral correspon a la menor de les dues quantitats de l'apartat 1, de la qual es dedueixen l'import de la bestreta que la candidatura hagi eventualment rebut i l'import dels costos de retirada de la seva propaganda electoral, acreditats pels ajuntaments corresponents.

3. Als efectes de l'apartat 2, els ajuntaments han de comunicar a la Sindicatura Electoral, en els trenta dies següents a la jornada de la votació, el cost i la responsabilitat editorial dels materials de campanya retirats pels serveis de neteja.

4. La Sindicatura Electoral de Catalunya ha de comunicar al Govern, en el termini de quinze dies a comptar de la recepció de l'informe de la Sindicatura de Comptes, les quanties de les subvencions corresponents a cada candidatura, per a procedir a la tramitació del pagament que correspongui.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. CÒMPUT DELS TERMINIS

Els terminis a què fa referència aquesta llei són improrrogables. Llevat que s'indiqui altrament, s'entén que els terminis indicats en dies es computen com a dies naturals i els terminis indicats en mesos es computen de data a data.

SEGONA. SISTEMA ELECTORAL D'ARAN

Es ratifica el sistema electoral per a les eleccions al Consell General d'Aran que estableixen els articles 26, 37 i 38 de la Llei 1/2015, del règim especial d'Aran, als efectes del que disposa l'apartat 2 de la disposició transitòria primera de la dita llei.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

ÚNICA. PRIMERA DESIGNACIÓ I PRIMERA RENOVACIÓ DELS MEMBRES DE LA SINDICATURA ELECTORAL DE CATALUNYA

1. Dins el mes següent a l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Parlament i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya han de designar els membres de la Sindicatura Electoral de Catalunya i proposar-ne el nomenament al president de la Generalitat.

2. En la reunió constitutiva de la Sindicatura Electoral de Catalunya s'han de fer dos sorteigs, un entre els membres designats pel Parlament i un altre entre els membres designats pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, per a establir quins finiran llur mandat en escaure's la primera renovació, que tindrà lloc un cop transcorreguts quatre anys des de la constitució inicial de la Sindicatura.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Es deroguen els apartats 1 i 2 de l'article 11 de la Llei 3/1982, del 23 de març, del Parlament, del president i del Consell Executiu de la Generalitat.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. HABILITACIÓ DE CRÈDIT PER A L'APLICACIÓ DE LA LLEI

S'autoritza el Govern perquè habiliti els crèdits necessaris per a aplicar les disposicions d'aquesta llei.

SEGONA. DESPLEGAMENT

Sens perjudici del que estableix l'article II-3, s'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta llei.

TERCERA. PROCEDIMENT ADMINISTRATIU

En tot allò que aquesta llei no regula de manera expressa en matèria de procediment és aplicable la legislació sobre procediment administratiu.

QUARTA. ENTRADA EN VIGOR

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 17 d'abril de 2015

Lluís M. Corominas i Díaz, Antoni Font Renom, Pere Bosch Cuenca, Marta Rovira i Vergés, Celestino Corbacho i Chaves, David Pérez Ibáñez, Rafael Luna Vivas, Santi Rodríguez i Serra, Jaume Bosch i Mestres, Marta Ribas Frías, Carlos Carrizosa Torres, José María Espejo-Saavedra Conesa, Quim Arrufat Ibáñez, David Fernández Ramos

Tramitació pel procediment d'urgència extraordinària i acord de reducció dels terminis

Sol·licitud: Meritxell Borràs i Solé, juntament amb 26 altres diputats del GP CiU (reg. 113802).

Tràmits afectats: des de l'inici de la tramitació.

D'acord amb l'article 96.4 del Reglament, s'acorda que sigui tramitada pel procediment d'urgència extraordinària, i que els terminis siguin reduïts a la meitat dels que són fixats en el procediment d'urgència ordinari.

Acord: Mesa del Parlament, 21.04.2015.

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

Termini: atesa la tramitació d'urgència extraordinària acordada, 3 dies hàbils (del 23.04.2015 al 27.04.2015).

Finiment del termini: 28.04.2015; 09:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 21.04.2015.

3.10. **PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN
AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS**

3.10.25. **PROPOSTES DE RESOLUCIÓ**

— **Proposta de resolució de rebuig del nou cur-
rículum de religió a l'educació obligatòria i al
batxillerat**

Tram. 250-01496/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112974;
113145; 113548).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'abocador de
Cruïlles**

Tram. 250-01497/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112975;
113146; 113549).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució de condemna dels
fets que es van produir en el Carnaval del
2015 a Solsona**

Tram. 250-01498/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112976;
113147; 113550).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la mort de dos
joves a les Llosses el 14 de gener de 2015 i
la revisió dels protocols d'actuació per a les
emergències en zones no urbanes**

Tram. 250-01499/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112977;
113148; 113551).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el Pla de gestió
d'espais naturals de protecció especial de
Catalunya 2015-2020**

Tram. 250-01500/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112978;
113149; 113552).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'esclerosi múltiple**

Tram. 250-01501/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112979;
113150; 113553).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el projecte mu-
seogràfic del centre d'interpretació d'art ru-
pestre del Cogul**

Tram. 250-01502/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112980;
113151; 113554).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'increment dels objectius previstos en e Pla d'energia i canvi climàtic de Catalunya 2012-2020**

Tram. 250-01503/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's (reg. 112981; 113152).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la gratuïtat de l'autopista AP-7 per al peatge de Vinaròs, Uldecona i Alcanar i el de l'Hospitalet de l'Infant i Móra d'Ebre**

Tram. 250-01504/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112982; 113153; 113555).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'elaboració d'un pla d'igualtat per a equilibrar la presència d'homes i dones en els consells de direcció de les empreses**

Tram. 250-01505/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112983; 113154; 113556).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre els talls de subministrament elèctric a Torregrossa**

Tram. 250-01506/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's (reg. 112984; 113155).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la realització d'auditories de gestió per la Sindicatura de Comptes**

Tram. 250-01507/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112985; 113156; 113557).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el garantiment de la matriculació dels infants en situació de desemparament i acolliment familiar als centres educatius**

Tram. 250-01508/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112986; 113157; 113558).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la correcció de les deficiències de la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Puigcerdà**

Tram. 250-01509/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113018; 113158; 113559).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la provisió de llocs de treball al sector de trànsit del Pirineu dels Mossos d'Esquadra**

Tram. 250-01510/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113019; 113159; 113560).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre els informes de la Universitat de Stanford i del Massachusetts Institute of Technology relatius a la responsabilitat de les injeccions de gas del projecte Castor**

Tram. 250-01511/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113020; 113160; 113561).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Antoni Gaudí a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01512/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113021; 113161; 113562).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Ausiàs March a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01513/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113023; 113162; 113563).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Beethoven a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01514/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113022; 113163; 113564).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Ferran de Sagarra a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01515/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113024; 113164; 113565).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Fray Luis de León a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01516/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113025; 113165; 113566).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Jaume Salvatella a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01517/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113026; 113166; 113567).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres del Centre d'Educació Especial Josep Sol a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01518/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113028; 113167; 113568).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Les Palmeres a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01519/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113027; 113168; 113569).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Mercè Rodoreda a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01523/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112988; 113171; 113573).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Lluís Millet a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01520/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113030; 113169; 113570).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Tanit a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01524/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112989; 113180; 113574).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Pallaresa a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01521/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113029; 113170; 113571).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Primavera a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01525/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112990; 113179; 113575).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Miguel de Unamuno a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01522/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112987; 113181; 113572).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Rosselló Pòrcel i l'Escola Salvat Papasseit a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01526/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112991; 113178; 113576).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Sagrada Família a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01527/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112992; 113177; 113577).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Serra de Marina a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01528/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112993; 113176; 113578).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Torre Balldovina a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01529/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112994; 113175; 113579).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Wagner a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01530/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112995; 113174; 113580).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola Santa Coloma a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01531/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112996; 113173; 113581).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de les obres de l'Escola d'Adults Singuerlín a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01532/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112997; 113172; 113582).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Antoni Gaudí, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01533/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's (reg. 112998; 113182).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Ausiàs March, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01534/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 112999; 113183; 113583).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Banús, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01535/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113000; 113184; 113584).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Beethoven, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01536/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113001; 113185; 113585).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola d'Adults Fondo, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01537/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113046; 113186; 113586).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola d'Adults Singuerlín, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01538/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113047; 113187; 113587).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres al Centre d'Educació Especial Ferran de Sagarra, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01539/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113048; 113188; 113588).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Fray Luis de León, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01540/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113049; 113189; 113589).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Jaume Salvatella, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01541/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113050; 113190; 113590).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres al Centre d'Educació Especial Josep Sol, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01542/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113051; 113191; 113591).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Lluís Millet, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01543/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113052; 113192; 113592).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Mercè Rodoreda, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01544/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113053; 113193; 113593).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Miguel de Unamuno, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01545/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113054; 113194; 113594).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Pallaresa, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01546/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113056; 113195; 113595).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Les Palmeres, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01547/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113055; 113196; 113596).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Primavera, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01548/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113057; 113197; 113597).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Riera Alta, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01549/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113058; 113198; 113598).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Rosselló Pòrcel i l'Escola Salvat Papasseit, de Santa Coloma de Gramenet**
Tram. 250-01550/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113031; 113199; 113599).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Sagrada Família, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01551/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113032; 113200; 113600).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Sant Just, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01552/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113002; 113201; 113601).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Santa Coloma, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01553/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113003; 113202; 113602).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Serra de Marina, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01554/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113004; 113203; 113603).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Tanit, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01555/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113005; 113204; 113604).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Torre Balldovina, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01556/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113006; 113205; 113605).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el pagament de la despesa efectiva de les obres a l'Escola Wagner, de Santa Coloma de Gramenet**

Tram. 250-01557/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113007; 113206; 113606).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució de queixa al Parlament Europeu per la concessió d'un premi Ciutadà Europeu de l'Any a Societat Civil Catalana**

Tram. 250-01558/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113008; 113207; 113607).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre les obres d'ampliació de l'Escola Madrenc, de Vilablareix**
Tram. 250-01559/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sollicitud: GP CiU; GP C's (reg. 113009; 113208).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre una piulada del secretari general del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya**

Tram. 250-01560/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sollicitud: GP CiU; GP ERC (reg. 113010; 113608).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre una piulada del secretari general del Consell de Diplomàcia Pública de Catalunya**

Tram. 250-01561/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sollicitud: GP CiU; GP ERC (reg. 113011; 113609).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la previsió dels fenòmens meteorològics que puguin afectar el trànsit i l'elaboració d'un protocol d'actuació coordinat**

Tram. 250-01562/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sollicitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113012; 113209; 113610).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'emissió de programació infantil i juvenil en anglès subtitulada en les llengües maternes majoritàries**
Tram. 250-01563/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sollicitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113013; 113210; 113611).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el transport escolar**

Tram. 250-01564/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sollicitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113014; 113211; 113612).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la discriminació lingüística del català per membres dels cossos policials de l'Estat**

Tram. 250-01565/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sollicitud: GP CiU; GP C's (reg. 113015; 113212).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la protecció dels defensors dels drets humans a Mèxic**

Tram. 250-01566/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sollicitud: GP CiU (reg. 113016).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'assignació pressupostària de l'Hospital de Mataró per al 2015**

Tram. 250-01567/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113033; 113213; 113613).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'extensió de la validesa de la targeta de transport T-12 fins als setze anys**

Tram. 250-01572/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113037; 113216; 113617).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució de rebuig de la sentència del Tribunal Constitucional que anul·la les competències del Síndic de Greuges com a Autoritat Catalana per a la Prevenció de la Tortura**

Tram. 250-01568/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113034; 113214; 113614).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre els mecanismes de transparència, participació, coresponsabilitat i informació interna dels centres de recerca i els parcs científics**

Tram. 250-01573/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113038; 113217; 113618).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el servei de manteniment de la xarxa ferroviària de Ripoll**

Tram. 250-01570/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113035; 113215; 113615).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'aprovació del Decret de creació del Parc Natural del Masís del Garraf**

Tram. 250-01574/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113039; 113218; 113619).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la incorporació de glossaris en diverses llengües als llibres de text**

Tram. 250-01571/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP ERC (reg. 113036; 113616).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la creació d'un grup de treball temporal per a establir un marc català de qualitat de les pràctiques no laborals**

Tram. 250-01575/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's (reg. 113040; 113219).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).

Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre l'adequació a la legalitat de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques**

Tram. 250-01576/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's (reg. 113041; 113220).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució de suport a la Resolució del Parlament Europeu sobre la situació a Veneçuela**

Tram. 250-01577/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113042; 113221; 113620).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució de solidaritat amb el poble sahrauí i de suport al seu dret a l'auto-determinació**

Tram. 250-01578/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU (reg. 113043).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la difusió dels continguts d'iCat.cat per la freqüència modulada**

Tram. 250-01579/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113044; 113222; 113621).
Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre el centre de recerca Agrotecnio**

Tram. 250-01580/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113045; 113223; 113622).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre les mesures per a evitar l'abocament d'aigües fecals a la desembocadura del Foix a Cubelles**

Tram. 250-01581/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113059; 113224; 113623).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

— **Proposta de resolució sobre la dotació dels Mossos d'Esquadra amb pistoles Taser**

Tram. 250-01583/10

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: GP CiU; GP C's; GP ERC (reg. 113017; 113226; 113624).

Pròrroga: 4 dies hàbils (del 23.04.2015 al 28.04.2015).
Finiment del termini: 29.04.2015; 09:30 h.

3.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPEL·LACIONS

— **Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les comarques gironines**

Tram. 302-00274/10

Presentació

GP SOC

Reg. 113736 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.04.2015

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu, Juli Fernandez Iruela, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del

Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre les comarques gironines (tram. 300-00293/10).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Redactar en el termini de dos mesos un Pla de millora i suport a l'activitat econòmica i productiva de les Comarques Gironines que contempli tots els sectors, amb especial atenció als sectors d'economia especialitzada, agroalimentàries, carrossers, maquinària, suro, aigua i activitat agrària.
2. Promoure una estratègia integral i permanent d'anàlisi, de reactivació i promoció econòmica a partir de la creació d'una taula « Girona Activa», un projecte públic-privat que tindrà la missió de connectar en xarxa tota l'activitat de promoció econòmica.
3. Dur a terme el Campus Trueta: construir el nou Hospital Josep Trueta en el marc del projecte de desenvolupament econòmic, de docència i de recerca.
4. Impulsar un acord de competitivitat del sector turístic de les comarques gironines, entre el Govern i sector privat, per promoure la millora de les empreses del sector turístic, coordinar actuacions i promoure projectes que actuïn com a tractors del sector, amb una especial atenció al turisme rural i de muntanya.
5. Realitzar accions de suport que permetin la consolidació i millora del Parc Científic i Tecnològic de la UdG com a espai per a transparència al món de l'empresa, la recerca, la innovació i el desenvolupament.
6. Dur a terme les actuacions necessàries amb AENA i el govern central per dinamitzar l'aeroport de Girona i ampliar la seva projecció, i per consolidar els beneficis que aporta al nostre territori.
7. Dur a terme les actuacions necessàries amb el Govern central pel desdoblament de la N-II, al seu pas per les Comarques Gironines, i demanar la cessió de la titularitat de la N-II, de Tordera a Maçanet.
8. Realitzar els projectes per l'execució de les variants de Bordils i Celrà, i la variant Est de Ripoll.
9. Promoure actuacions per la creació d'espais d'interès agrari, per tal de protegir les terres agrícoles i fomentar les produccions locals i de qualitat davant del creixement urbanístic.
10. Promoure actuacions de millora i dinamització per fomentar les estacions d'esquí a les Comarques Gironines, en especial en relació als accessos i aparcaments, i en concret pel que fa a l'estació de Vallter 2000, per la seva singularitat i ubicació.
11. Promoure eines per a la millora de la planificació urbanística municipal, potenciant la planificació més coordinada i supramunicipal.

12. Mantenir el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner com a element essencial per la conservació del nostre territori i paisatge. En tot cas, si cal alguna adequació puntual, cal buscar el consens en el territori i amb totes les administracions afectades.

13. Tornar a planificar una nova convocatòria del Pla de barris, i alhora garantir el compromís d'executar els plans de barris vigents per ser una bona eina per determinar barris per rehabilitar-los socialment i econòmicament. En el termini de tres mesos es realitzarà un calendari de pagament i de reconeixement de les despeses als Ajuntaments.

14. Fer un pla de xoc de reducció de les llistes d'espera a la regió sanitària de Girona, per tal que el temps mig d'espera dels gironins i gironines sigui igual al de la mitjana de Catalunya.

15. Comprometre's a revisar l'actuació de no aportació econòmica a les llars d'infants, per tal de garantir la viabilitat econòmica de les diferents llars d'infants a les Comarques Gironines.

16. Construir una rotonda a la C-66, al seu pas per Llofriu, per facilitar l'accés al seu nucli antic, ja que en moments de retencions no es pot accedir amb les mínimes condicions de seguretat.

17. Construir un institut a la localitat de Vilafant, atès que fa sis anys que els alumnes estan en barracons, i el curs vinent es preveu incorporar batxillerat i un cicle formatiu.

18. Evitar la convocatòria de concursos públics per la gestió de les àrees bàsiques de salut que actualment estan en règim de concessió al termini d'aquestes, tot aplicant i desenvolupant les mesures previstes a l'informe relatiu a la moció 3/X del Parlament de Catalunya sobre polítiques de salut, del Grup de Treball sobre Contractació Pública, o d'altres amb aquesta mateixa finalitat.

19. Establir un escenari pressupostari plurianual (2015-2020) de recuperació dels ingressos perduts en els darrers anys en l'àmbit de l'assistència sanitària. El creixement anual del pressupost ha de ser progressiu fins a arribar com a mínim la mitjana de despesa sanitària espanyola sobre el PIB i amb l'horitzó del nivell de despesa dels països i regions de la EU-15 amb un PIB/càpita similar al de Catalunya.

Palau del Parlament, 16 d'abril de 2015

Maurici Lucena i Betriu
Portaveu GP SOC

Juli Fernandez Iruela
Diputat GP SOC

— **Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la gestió de l'aigua**

Tram. 302-00275/10

Presentació

GP ICV-EUiA

Reg. 113738 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.04.2015

A LA MESA DEL PARLAMENT

Dolors Camats i Luis, portaveu, Marc Vidal i Pou, diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpe·llació al Govern sobre la gestió de l'aigua (tram. 300-00295/10).

Moció

1. El Parlament de Catalunya dóna suport als continguts del «Pacte Social per l'aigua a Catalunya», promogut per diverses associacions veïnals, socials, ambientals, ecologistes, sindicals, fundacions, i entitats compromeses per una gestió pública, integrada i participativa del cicle integral de l'aigua.

2. El Parlament de Catalunya insta al Govern a presentar en el període de tres mesos les següents actuacions:

2.1. En aplicació del Dret Humà a l'Aigua, el calendari i la planificació per:

a) introduir en la gestió del subministrament d'aigua domiciliària criteris d'equitat social en les polítiques tarifàries.

b) garantir una dotació mínima (de 100 litres per persona i dia) i el compromís de no tallar el subministrament en casos d'impagament justificats socialment.

2.2. Recuperar la gestió pública ATLL (Aigües Ter Llobregat), com a sistema de distribució d'aigua en alta, retornant-la a l'ACA (Agència Catalana de l'Aigua), deixant sense efectes el procediment de concurrència pública per l'adjudicació del servei, en base a la inadequació de l'oferta presentada per ACCIONA i la incompatibilitat de l'altre concursant, AGBAR, per raó de la seva posició dominant en la distribució d'aigua en baixa.

2.3. Recuperar l'instrument del Contracte Programa amb l'ACA que contempli com a mínim el conjunt d'inversions, sistemes d'exploració d'instal·lacions i el seu finançament per a un període de 4 anys on s'estableixin els objectius globals a realitzar per l'empresa, dotant-la de la capacitat d'organització i contractació necessàries per aconseguir-ho, i amb les aportacions dels pressupostos necessàries per assolir els objectius no coberts per la captació del cànon de l'aigua.

2.4. Deixar sense efecte la proposta feta a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) de concessió del

sistema de sanejament, de les plantes de tractament d'aigües residuals condicionada a l'assumpció d'un pagament únic a favor de la Generalitat de Catalunya.

2.5. Tornar a aplicar el Pla estratègic de disponibilitat dels recursos hídrics en l'àmbit ATLL aprovat l'any 2010 i que preveu l'adequada utilització de les diverses fonts de subministrament, entre elles les dessalinitzadores i la millor gestió dels aqüífers i de les masses d'aigua.

2.6. Donar compliment al Pacte del Ter i contemplar la progressiva substitució dels cabals transvasats gràcies a les aportacions dels nous recursos disponibles en el marc del Pla estratègic de disponibilitat dels recursos hídrics en l'àmbit ATLL.

2.7. Presentar un Pla d'Acompanyament i Recursos per a la Municipalització de l'aigua (PARMA) que contempli, entre d'altres, les següents mesures:

a) Creació en el sí de l'ACA d'un equip d'assessorament jurídic a disposició dels municipis que vulguin iniciar la remunicipalització dels seus serveis d'aigua per garantir-ne la correcció, la fiabilitat i el bon desenvolupament normatiu.

b) Creació en el sí de l'ACA d'un equip d'assessorament tècnic necessari per dissenyar els canvis logístics que es poguessin produir.

c) Creació d'un mapa calendaritzat per poder implementar aquesta acció de país, conjuntament amb la previsió de recursos que serien necessaris per portar-lo a terme.

d) L'elaboració d'aquest Pla comptarà amb l'assessorament d'entitats i col·lectius socials signants del Pacte Social per l'Aigua en el procés d'acompanyament als municipis, com a garantia de participació ciutadana en la gestió de l'aigua.

2.8. Foment dels partenariats Público-Públics (PUPs) entre operadors d'aigua, tant a nivell català com a escala estatal, europea i internacional, a través d'un pla de cooperació.

2.9. Promoure noves formes de control social i de democràcia participativa en la gestió del cicle de l'aigua, on l'ens públic gestor rendeixi comptes de les seves activitats i s'asseguri l'accés de tota la ciutadania a la informació, mitjançant:

a) L'establiment d'una bateria d'indicadors en diversos àmbits de gestió (tècnics, financers, socials, mediambientals, patrimonials) accessibles a través d'internet i comprensibles per la ciutadania.

b) Donant publicitat a tots els acords i resolucions que adoptin els òrgans de direcció de l'ens gestor així com les condicions de prestació dels serveis.

c) Constituint un Consell Social (participat per la societat civil) integrat en el propi ens gestor amb competències efectives de control sobre les qüestions clau.

d) Facilitant la realització de consultes públiques, sol·licitud d'informació i presentació de reclamacions per part de la ciutadania.

2.10. Actualitzar el Pla d'Usos Aigua de Catalunya que contempli mesures de bona gestió, estalvi i eficiència en els diferents sectors agrícola, ramader, industrial, serveis, lúdics i domiciliari, per garantir la preservació quantitativa i qualitativa de les masses d'aigua i dels cabals ecològics dels rius.

2.11. Adoptar de forma urgent les mesures necessàries per garantir el subministrament d'aigua potable per les poblacions que tenen afectats els seus aqüífers o captacions per índex de nitrats superiors als permesos legalment. En aquest sentit, en el termini de 3 mesos:

a) L'ACA implementarà les mesures per fer front a la contaminació per nitrats dels aqüífers i fonts de subministrament d'aigua de boca en col·laboració amb les administracions locals, començant pels municipis relacionats en l'annex a la resposta de les preguntes parlamentàries 314-13482/10 i 314-13520/10 (i que es relacionen en el punt d en funció de la gravetat de la situació detectada.

b) Planificarà, calendaritzarà i pressupostarà cadascuna de les intervencions, prioritzant els 23 municipis en què es va desaconsellar el consum de l'aigua de boca segons la resposta 314-18046/10.

c) Elaborarà un pla d'actuació general que progressivament resolgui els problemes de superació dels 50 mg/l de nitrats.

d) Dissenyarà les mesures establertes en el punt a) per a cadascun dels municipis següents, que havien superat el valor paramètric de nitrats establerts segons l'annex a la resposta de les preguntes parlamentàries 314-13482/10 i 314-13520/10:

Alt Camp	Milà, El
Alt Camp	Puigpelat
Alt Camp	Vallmoll
Alt Camp	Valls
Alt Empordà	Bàscara
Alt Empordà	Borrassà
Alt Empordà	Garrigàs
Alt Empordà	Lladó
Alt Empordà	Navata
Alt Empordà	Saus, Camallera, Llampaias
Alt Empordà	Vilaur
Alt Penedès	Avinyonet del Penedès
Alt Penedès	Castellet i la Gornal
Alt Penedès	Castellví de la Marca
Alt Penedès	Olèrdola
Alt Penedès	Sant Llorenç d'Hortons
Anoia	Argençola
Anoia	Calaf
Anoia	Copons
Anoia	Llacuna, La
Anoia	Montmaneu
Anoia	Piera

Anoia	Prats de Rei, Els
Anoia	Rubió
Anoia	Santa Maria de Miralles
Anoia	Veciana
Bages	Aguilar de Segarra
Bages	Calders
Bages	Rajadell
Baix Camp	Alforja
Baix Camp	Cambrils
Baix Camp	Mont-Roig del Camp
Baix Empordà	Pera, La
Baix Empordà	Vilopriu
Baix Llobregat	Esparreguera
Conca de Barberà	Barberà de la Conca
Conca de Barberà	Conesa
Conca de Barberà	Forès
Conca de Barberà	Llorac
Conca de Barberà	Piles, Les
Conca de Barberà	Pontils
Conca de Barberà	Rocafort de Queralt
Conca de Barberà	Savallà del Comtat
Conca de Barberà	Senan
Garraf	Vilanova i la Geltrú
Garrotxa	Sant Joan Les Fonts
Gironès	Sant Gregori
Gironès	Viladasens
Maresme	Alella
Maresme	Arenys de Mar
Maresme	Premià de Dalt
Noguera	Vilanova de Meià
Osona	Balenya
Osona	Seva
Osona	Vic
Pallars Jussà	Conca de Dalt
Pallars Jussà	Isona i Conca Dellà
Pla de l'Estany	Sant Miquel de Campmajor
Pla de l'Estany	Vilademuls
Pla d'Urgell	Vila-sana
Segarra	Granyanella
Segarra	Oluges, Les
Segarra	Ribera d'Ondara
Segarra	Sant Guim de la Plana
Segarra	Sant Ramon
Selva	Blanes
Selva	Caldes de Malavella
Selva	Vilobí d'Onyar
Tarragonès	Catllar, El
Tarragonès	Tarragona
Urgell	Maldà
Urgell	Vallbona de les Monges
Vallès Occidental	Montcada i Reixac
Vallès Oriental	Cànoves i Samalús
Vallès Oriental	Franqueses del Vallès, Les
Vallès Oriental	Lliçà d'Amunt

Palau del Parlament, 16 d'abril de 2015

Dolors Camats i Luis	Marc Vidal i Pou
Portaveu GP ICV-EUiA	Diputat GP ICV-EUiA

— **Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les conseqüències econòmiques i socials de la política d'infraestructures**

Tram. 302-00276/10

Presentació

Grup Mixt

Reg. 113740 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.04.2015

A LA MESA DEL PARLAMENT

Isabel Vallet Sánchez, portaveu adjunta del Grup Mixt, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre les conseqüències econòmiques i socials de la política d'infraestructures (tram. 300-00292/10).

Moció

1. Realitzar una auditoria de l'estat del deute generat en l'execució d'infraestructures des del 2003 fins ara, identificant l'obra; el sistema de finançament; el cost; les despeses financeres; els sobrecostos; i en cas de concessió, les empreses beneficiàries, el cost de la concessió i la durada. I fer-ne públic els resultats.
2. Realitzar un informe en què es detalli el nom de les empreses privades i dels responsables màxims que han executat obres de construcció d'infraestructures públiques i/o que s'han beneficiat de concessions per gestionar-les des del 2003 fins ara.
3. Prohibir que el deute generat per la construcció d'infraestructures de transport s'eixugui a través de l'augment del preu del transport públic o via pressupost públic.
4. Mostrar el rebuig a la construcció de la carretera B-40, coneguda com a quart cinturó.
5. Paralitzar l'execució de l'allargament de la C-32 fins a Lloret i obrir una mesa de negociació amb la població del territori.
6. Iniciar els procediments legals necessaris per recuperar la titularitat pública de l'empresa Aigües Ter Llobregat (ATLL).
7. Garantir la participació ciutadana, tant en la planificació com en la presa de decisions, sobre infraestructures que tenen un fort impacte territorial.
8. Mostrar el rebuig del Parlament de Catalunya al model de desplegament de l'alta velocitat ferroviària a l'Estat Espanyol i la preocupació per la insostenibilitat financera, tant de la construcció com del manteniment, i l'escàs retorn social, a més de la ferida al territori que suposen tals infraestructures.
9. Reclamar al govern espanyol l'aturada de noves línies i trams de l'AVE i la prioritització d'inversions en la

millora de la xarxa ferroviària de Rodalies i el transport públic col·lectiu per carretera.

10. Aturar la construcció del CIM Penedès.

11. Informar de forma detallada sobre el procés de rescat de l'eix Vic-Ripoll (C-17), la qual cosa implica, com a mínim: (1) explicar les raons que justifiquen i que han motivat el rescat; (2) explicitar el contingut contractual de la concessió a l'empresa Cedinsa Ter; (3) justificar com s'executarà el rescat; (4) detallar la repercussió que el rescat suposarà en els comptes de la Generalitat; i (5) avaluar el risc i la possibilitat que Cedinsa, com a concessionària d'altres infraestructures viàries a Catalunya, entri en situació de fallida.

Palau del Parlament, 16 d'abril de 2015

Isabel Vallet Sánchez

Portaveu adjunta del Grup Mixt

— **Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la sanitat pública**

Tram. 302-00277/10

Presentació

GP ERC

Reg. 113744 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.04.2015

A LA MESA DEL PARLAMENT

Marta Rovira i Vergés, portaveu, Alba Vergés i Bosch, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre la situació de la sanitat pública (tram. 300-00294/10).

Moció

A. El Parlament de Catalunya lamenta l'incompliment de la moció 190/X del Parlament de Catalunya i en conseqüència insta el Govern a aturar el procés de creació del Consorci de Lleida de manera immediata i en tot cas, com a màxim, el dia després de la publicació de la moció al BOPC.

B. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Fer un procés d'avaluació del projecte CIMS pel que fa a la integració de Serveis dels hospitals Josep Trueta de Girona i Santa Caterina de Salt, després dels dos primers anys de funcionament per ser lliurat al Parlament abans de l'1 de juny de 2015.

2. Rectificar de forma immediata i en tot cas, com a màxim, el dia després de la publicació de la moció al BOPC, en el nomenament de dos càrrecs en el consell

d'administració de l'empresa pública GIPSS de Tarragona assignats a la Xarxa Tecla, per tal que tots els membres del Consell d'Administració siguin representants de la Generalitat o algun dels seus organismes.

3. Fer un seguiment acurat dels nous Plans Funcionals que s'han fet a Tarragona per organitzar de forma integral l'atenció sanitària d'algunes especialitats i presentar-ne un informe al Parlament en un termini no superior a 6 mesos.

4. Presentar al Parlament, abans de l'1 de juny de 2015, tota la informació respecte les més de 16.000 derivacions que s'han produït durant el 2014 per part del SCS entre centres del SISCAT per reduir les llistes d'espera. S'ha de fer constar: derivacions amb origen i destí, contracte i preu per l'activitat derivada, comparada amb el preu que hauria tingut en el centre d'origen i reducció del temps d'espera mitjà per cada intervenció i centre. Fruit de l'anàlisi d'aquesta informació, el CatSalut ha de revisar les clàusules dels contractes d'activitat per a tots els centres del SISCAT, per tal d'adequar-los a la demanda de cada àrea d'influència dels hospitals tenint en compte la complexitat, amb l'objectiu de mantenir l'equitat territorial en l'accés.

5. Fer pública la persona responsable de cada un dels contractes de transport sanitari i un informe de com es farà el seguiment acurat dels contractes per tal que les empreses adjudicatàries compleixin totes les obligacions i condicions contractuals, com pot ser la disponibilitat dels mitjans materials i sobretot personals necessaris pel correcte compliment del contracte, establertes en els plecs o en el propi contracte. Aquest informe haurà de contenir també les sancions que, si fos el cas, tindrien les empreses per l'incompliment incorporant, les causes per l'extinció del contracte per reiterats o greus incompliments.

6. Entregar al Parlament, abans de l'1 de juny, un recull de la legislació vigent de salut sobre realitzar activitat privada en centres de titularitat pública o privada del SISCAT que s'ha fet servir per elaborar la instrucció 05/2015 de 26 de març de 2015. Entregar també allò que s'hagi pogut consultar als comitès de bioètica, col·legis professionals, etc.

7. Entregar al Parlament, abans de l'1 de juny, informació relativa a com es fa actualment activitat privada al SISCAT responnent a aquestes qüestions:

a. Llistat d'hospitals que fan activitat privada, amb data d'inici d'activitat.

b. Sota quina forma organitzativa fan activitat privada: empresa a part funcionalment integrada a la institució, dins de la pròpia institució amb uns canals diferenciats, dins la pròpia institució només separat administrativament, o qualsevol altra fórmula que es pugui desenvolupar.

c. Quins professionals compaginen activitat pública i privada, què representa de la plantilla total de la ins-

titució, com es reflecteix a nivell d'ingressos i quina legislació s'aplica als professionals.

d. Qui controla la incompatibilitat d'horaris.

8. Presentar un informe, abans de l'1 de juny, sobre quin procediment tindrà el CatSalut per al control del compliment d'aquesta instrucció, o de les que puguin venir, en els centres.

Respecte les urgències:

9. Encarregar a un comitè d'experts l'elaboració i establiment d'uns indicadors que mesurin la situació a les urgències, el flux i els temps de permanència dels pacients a l'àrea d'Urgències, que puguin ser comuns a tots els centres. Aquest comitè haurà de proposar uns objectius de qualitat pels indicadors fixats.

10. Garantir que els indicadors proposats i els objectius de qualitat són aprovats en seu parlamentària i s'integraran en el contracte de prestació de serveis contret pels proveïdors amb el CatSalut.

11. Garantir que l'òrgan competent del Departament ordena a tots els centres enviar mensualment els resultats dels indicadors relacionats amb l'atenció urgent, que seran públics i es recolliran en els informes de la central de resultats.

12. Desenvolupar el pla o la norma corresponent per tal que amb l'establiment de temps màxim d'estada a urgències segons nivell de gravetat, es calendaritzi un compliment en tants per cent de pacients.

Respecte la governança i participació del sistema, els territoris i les institucions:

13. Presentar un informe, abans de l'1 de juny, per part de la secretaria de Participació Social i Local sobre la participació territorial en salut. Identificant el paper i la responsabilitat del Departament de Salut, el CatSalut, els ens locals i tots els altres actors implicats.

14. Presentar un informe detallat, abans de l'1 de juny, sobre les estructures de govern de totes les empreses públiques i consorcis i la seva relació amb l'àmbit territorial del CatSalut i el Departament.

Palau del Parlament, 16 d'abril de 2015

Marta Rovira i Vergés
Portaveu GP ERC

Alba Vergés i Bosch
Diputada GP ERC

— **Moció subsegüent a la interpe·l·lació al Govern sobre les darreres decisions del Departament de Salut**

Tram. 302-00278/10

Presentació

GP PPC

Reg. 113745 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.04.2015

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Eva García Rodríguez, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpe·l·lació al Govern sobre les darreres decisions del Departament de Salut (tram. 300-00296/10).

Moció

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

a) Donar estricta compliment a les resolucions i mocions aprovades per aquesta Cambra relatives a les polítiques de salut respectat d'aquesta manera la funció d'impuls de l'acció del govern que té encomanada aquesta Cambra.

b) Deixar sense efecte la instrucció sobre la creació del nou consorci sanitari de Lleida i paraitzar-ne la seva creació mentre no hi hagi un acord entre els sectors sanitaris implicats. Aquest acord també haurà de comptar amb el suport parlamentari.

c) Realitzar una auditoria pública sobre la gestió de l'entitat Barnaclínic arran de les irregularitat detectades. Aquesta auditoria a part d'identificar les causes i els motius que han derivat en la situació irregular en la gestió del Barnaclínic, haurà de contenir també mesures de millora de la seva gestió.

d) Garantir el caràcter públic i l'assistència sanitària gratuïta i universal de l'Hospital Clínic de Barcelona a tots els assegurats del sistema nacional de salut.

e) Aturar amb caràcter immediat el projecte VISC+ i deixar sense efectes els acords de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya relatives a la venda de dades sanitàries.

2. El Parlament de Catalunya constata la necessitat que el Govern reti compte de les polítiques de salut i en especial de les darreres decisions adoptades pel Departament de Salut. En aquest sentit, la Cambra insta el Govern a promoure la celebració d'un debat general sobre el sistema sanitari públic de salut. Aquest debat general s'ha de celebrar ne-

cessàriament abans de finalitzar l'actual període de sessions.

Palau del Parlament, 16 d'abril de 2015

Josep Enric Millo i Rocher Eva García Rodríguez
Portaveu GP PPC Diputada GP PPC

— **Moció subsegüent a la interpe·l·lació al Govern sobre la gestió sanitària i la utilització de mitjans públics**

Tram. 302-00279/10

Presentació

GP C's

Reg. 113756 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.04.2015

A LA MESA DEL PARLAMENT

Carina Mejías Sánchez, portaveu, Carme Pérez Martínez, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpe·l·lació al Govern sobre la gestió sanitària i la utilització de mitjans públics (tram. 300-00298/10).

Moció

1. El Parlament de Catalunya reprovà els reiterats incompliments per part del Govern de la Generalitat de les mocions i resolucions parlamentàries aprovades per aquesta Cambra.

2. El Parlament de Catalunya insta al Departament de Salut i al Govern de la Generalitat a donar compliment immediat a totes les mocions i propostes de resolució aprovades en el Ple o en la Comissió de Salut, com a màxim el dia següent de la publicació de la present moció al BOPC, i molt especialment al contingut literal de les següents:

– Punt 2 b de la Moció 190/X del Parlament de Catalunya, sobre la situació de la sanitat: «El Parlament de Catalunya Insta el Govern a aturar el procés de creació del Consorci de Lleida, atès que no s'han complert els punts de la Moció 96/X que havien de garantir la participació de tots els agents implicats [...]»

– Punt a de la Moció 150/X del Parlament de Catalunya, sobre el projecte VISC+: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a aturar la licitació del projecte VISC+ fins que s'hagi acabat del tot el procés participatiu i deliberatiu [...]»

– Punt c de la Resolució 950/X del Parlament de Catalunya, sobre la utilització de personal i recursos públics en la gestió privada de la sanitat: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a [...] (fins que no es pro-

dueixi una inspecció específica) [...] prendre les mesures pertinents per tal que cessi l'activitat privada que Barnaclínic duu a terme utilitzant els recursos materials i personals de l'Hospital Clínic de Barcelona [...]»

3. El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat, de forma immediata i com a màxim el dia següent de la publicació en el BOPC de la present moció, a:

3.1. Deixar sense efecte la Instrucció 05/2015, emesa pel CatSalut el passat dia 28 de març de 2015, sobre el règim d'autorització per a la prestació d'assistència sanitària privada en centres del sector públic o que utilitzen recursos públics, fins que aquest tipus de prestació i el seu possible règim de gestió, realització i autorització no hagin estat debatuts i consensuats en seu parlamentària.

3.2. No endegar la creació o constitució de cap nou ens en el sector sanitari que impliqui fragmentació, concentració, absorció o modificació que, d'una o altre forma, afecti o modifiqui la dependència, la gestió o la personalitat jurídica de qualsevol ens preexistent, o que alteri de qualsevol forma el règim de vinculació o condicions laborals dels seus treballadors, sense que s'hagi produït de forma prèvia un debat parlamentari i social ampli sobre la necessitat i oportunitat d'aquest nou ens.

4. El Parlament de Catalunya reprova el Conseller de Salut, Honorable Sr. Boi Ruiz, com a responsable polític de la gestió sanitària a Catalunya i pels reiterats incompliments dels mandats parlamentaris.

Palau del Parlament, 16 d'abril de 2015

Carina Mejías Sánchez
Portaveu GP C's

Carme Pérez Martínez
Diputada GP C's

— Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política d'esports

Tram. 302-00280/10

Presentació

GP PPC

Reg. 113812 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 21.04.2015

A LA MESA DEL PARLAMENTO

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Sergio García Pérez, diputado del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, de acuerdo con lo que establece el artículo 139 del Reglamento del Parlamento, presentan la siguiente moción subsiguiente a la Interpelación al Govern sobre la política de deportes (tram. 300-00297/10).

MOCIÓN

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

a) Iniciar, en colaboración con todos los agentes implicados, el redactado de un Proyecto de Ley de ayuda al deporte que contemple, entre otras cuestiones, estímulos y bonificaciones fiscales en los impuestos y tasa de la Generalitat para aquellas personas físicas y jurídicas que apoyen al deporte.

b) Establecer los mecanismos necesarios para informar y asesorar a clubs y entidades deportivas con poca infraestructura de las nuevas obligaciones introducidas de lucha contra el fraude fiscal, especialmente a lo que se refiere a las novedades de la Ley del Impuesto sobre Sociedades.

c) Derogar la Ley 3/2008, de 23 de abril, de ejercicio de las profesiones del deporte.

d) Revertir, en la Ley de presupuestos de la Generalitat para 2016, los recursos destinados al programa 231, de relaciones exteriores, al programa 471, de actividad física y deporte, con el objetivo de paliar el recorte de más de 100 millones de euros en éste último programa con respecto al presupuesto del 2010.

e) Dar cumplimiento a la normativa de banderas oficiales en todas las instalaciones deportivas dependientes de la Generalitat de Catalunya.

f) Abstenerse de utilizar el deporte, clubs, federaciones, deportistas, estadios y recintos deportivos como instrumentos políticos, así como de instrumentalizar los eventos deportivos que se celebran en Catalunya.

g) Traspasar la titularidad y gestión del Canal Olímpic de Catalunya al Ayuntamiento de Castelldefels (Baix Llobregat).

2. El Parlament de Catalunya:

a) Constata la necesidad de crear una comisión específica de deporte en la Cámara. En este sentido, el Parlament impulsa a los grupos parlamentarios para que, de acuerdo con el Reglamento, constituyan dicha comisión.

b) Expresa su rechazo, y a la vez se solidariza con los deportistas catalanes, por todos los ataques que reciben cuando se expresan en la lengua que tienen por conveniente, sea ésta alguna de las cooficiales en Catalunya o extranjera.

Palacio del Parlamento, 17 de abril de 2015

Josep Enric Millo i Rocher
Portaveu GP PPC

Sergio García Pérez
Diputado GP PPC

4. INFORMACIÓ

4.70. COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I COMUNICACIONS DEL GOVERN I D'ALTRES ÒRGANS

4.70.01. COMPOSICIÓ DEL GOVERN, DELEGACIONS DE FUNCIONS I ENCÀRRECS DE DESPATX

— **Suplència en l'exercici de les funcions de la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals pel conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural**

Tram. 330-00097/10

Presentació

President de la Generalitat

Reg. 113795 / Coneixement: 20.04.2015

Benvolguda presidenta,

De conformitat amb el que estableix l'article 15.4 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant l'absència de la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals, els dies 17 al 19 d'abril de 2015, ambdós inclosos, exercirà la seva suplència el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

Cordialment,

Artur Mas i Gavarró
President de la Generalitat

N. de la R.: El Decret 55/2015, de 16 d'abril, pel qual s'estableix la suplència en l'exercici de les funcions de la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals del 17 al 19 d'abril de 2015, ambdós inclosos, és publicat en el DOGC 6853, de 17 d'abril de 2015.

4.75. DICTÀMENS DEL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

— **Decret llei 1/2015, del 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària**

Tram. 203-00020/10

Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries
Reg. 114050 / Coneixement: Mesa
del Parlament, 21.04.2015

A LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT

Senyora,

D'acord amb l'article 22.1 de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, us trame-to, adjunta, una còpia certificada del Dictamen 5/2015, d'aquest Consell, emès el 20 d'abril de 2015, sobre el Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària.

Atentament,

Barcelona, 20 d'abril de 2015

Joan Egea Fernández
President del Consell de Garanties Estatutàries

DICTAMEN 5/2015, DE 20 D'ABRIL, SOBRE EL DECRET LLEI 1/2015, DE 24 DE MARÇ, DE MESURES EXTRAORDINÀRIES I URGENTS PER A LA MOBILITZACIÓ DELS HABITATGES PROVINENTS DE PROCESSOS D'EXECUCIÓ HIPOTECÀRIA

El Consell de Garanties Estatutàries, amb l'assistència del president Joan Egea Fernández, del vicepresident Pere Jover Presa, dels consellers Eliseo Aja, Marc Carrillo i Jaume Vernet Llobet, del conseller secretari Àlex Bas Vilafranca, i dels consellers Francesc de Paula Caminal Badia, Joan Ridao Martín i Carles Jaume Fernández, ha acordat emetre el següent

DICTAMEN

Sol·licitat per més d'una desena part dels diputats del Parlament de Catalunya, sobre el Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària (DOGC núm. 6839, de 26 de març de 2015).

ANTECEDENTS

1. El dia 1 d'abril de 2015 va tenir entrada en el Registre del Consell de Garanties Estatutàries (Reg. núm. 4704) un escrit de la presidenta del Parlament de Ca-

talunya, de la mateixa data, en què es comunicava al Consell, per mitjà de la Resolució de la presidència del Parlament d'1 d'abril, i de conformitat amb els articles 16.1.c i 23.c de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, l'admissió de la sol·licitud de dictamen presentada el mateix 1 d'abril de 2015 per més d'una desena part dels diputats del Parlament de Catalunya, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, en relació amb l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària, i d'una manera especial dels apartats u i tres de l'article 1, i els articles 2 i 4.

2. El Consell de Garanties Estatutàries, en la sessió del dia 7 d'abril de 2015, després d'examinar la legitimació i el contingut de la sol·licitud de dictamen, segons el que preveuen els articles 24 i 25.1 de la seva Llei, la va admetre a tràmit, es va declarar competent per emetre el dictamen corresponent i en va designar ponent el conseller senyor Francesc de Paula Caminal Badia.

3. En la mateixa sessió, d'acord amb l'article 25, apartats 4 i 5, de la seva Llei reguladora, va acordar adreçar-se als sol·licitants, al Parlament, a tots els grups parlamentaris i també al Govern, a fi de sol·licitar-los la informació i la documentació complementàries de què disposessin amb relació a la norma sotmesa a dictamen.

4. En data 10 d'abril de 2015 es va rebre en el Registre del Consell (Reg. núm. 4714) un escrit tramès pel Parlament, que adjuntava la documentació relativa a la tramitació presentada pel Govern, que va entrar al Registre del Parlament el dia 26 de març de 2015, següent: Memòria general elaborada pel secretari d'Habitatge i Millora Urbana; Informe jurídic de l'Assessoria Jurídica del Departament de Territori i Sostenibilitat; Informe de destinació de crèdit de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya; Memòria econòmica de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya; Informe de la Direcció General de Pressupostos, i Informe de la Intervenció General.

5. En data 14 d'abril de 2015 es va rebre en el Registre del Consell (Reg. núm. 4725) un escrit de la vicepresidenta del Govern de la Generalitat que adjuntava com a documentació complementària un «Informe sobre la sol·licitud de Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries al Decret llei 1/2015, de 14 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària», elaborat per l'Assessoria Jurídica del Departament de Territori i Sostenibilitat.

6. Finalment, després de les corresponents sessions de deliberació, es va fixar com a data per a la votació i per a l'aprovació del Dictamen el dia 20 d'abril de 2015.

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. L'objecte del Dictamen

Com hem exposat en els antecedents, se sol·licita el parer d'aquest Consell sobre el Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de l'execució hipotecària (en endavant, Decret llei 1/2015), i d'una manera especial dels apartats u i tres de l'article 1, i els articles 2 i 4.

Així, per tal de delimitar amb precisió l'objecte del present Dictamen, cal que fem referència primerament a la finalitat i el contingut de l'esmentat Decret llei, així com al context normatiu en el qual s'insereix. En segon lloc, avançarem els dubtes dels sol·licitants i els fonaments en què es basen. A l'últim, exposarem l'estructura que seguirà aquest dictamen.

1. Segons el preàmbul de la norma, la finalitat que persegueix és solucionar, al més aviat possible, la problemàtica, cada cop més agreujada, que plantegen els milers d'habitatges de Catalunya que han anat adquirint les entitats financeres per la via d'adjudicació judicial o altres mecanismes convencionals, dispersos en tot el territori però sovint concentrats en barris amb dificultats de cohesió social on la crisi ha tingut un impacte més important. Així, davant d'aquest parc d'habitatges, que presenta diverses situacions, com ara que estan ocupats per antics propietaris sense títol jurídic o de forma irregular o que estan buits perquè no s'adeqüen als requeriments mínims per a la seva habitabilitat, la regulació del Decret llei pretén afavorir la mobilització de tots aquests immobles, facilitar el dret d'accedir a un habitatge digne i a romandre-hi, en règim de lloguer i, en definitiva, destinar-los a un ús en concordança amb la funció social de la propietat que tenen constitucionalment atribuïda.

D'acord amb això, es modifiquen i afegeixen alguns preceptes de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge (art. 15.2 i nova disp. add. vint-i-quatre) i s'incorporen un seguit de mesures concretes. En aquest sentit, cal fer referència a la creació i la regulació del funcionament d'un registre administratiu per obtenir la informació relativa als habitatges buits i als ocupats sense títol habilitant, que dependrà de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya (art. 1.dos i .tres i disp. add. primera i segona); la regulació dels drets de tanteig i retracte de les administracions públiques catalanes respecte de les transmissions dels habitatges adquirits en un procés d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària, en les àrees de demanda residencial forta i acreditada delimitades en els plans corresponents (art. 1.u i 2); l'establiment d'una nova infracció greu en matèria de qualitat del parc immobiliari, per la no realització de les obres necessàries per al compliment dels requisits d'habitabilitat dels habitatges abans esmentats, sancionable amb una quantia d'entre

3.000 i 90.000 euros (art. 3), i, finalment, la previsió de l'execució forçosa de les obres necessàries per al compliment dels requisits d'habitabilitat dels dits habitatges, mitjançant execució subsidiària a càrrec dels titulars, que pot acabar amb l'expropiació temporal de l'usdefruit (art. 4).

A l'últim, el Decret llei preveu un règim transitori per a la comunicació de les dades corresponents mentre no estigui en funcionament el Registre d'habitatges buits i habitatges ocupats sense títol habilitant, i disposa que les mesures previstes en els articles 2 i 4 tenen caràcter temporal, de manera que només es podran exercir dins del termini dels sis anys següents a la seva entrada en vigor, com també és vigent només per a aquest període de la mesura sancionadora regulada a l'article 3 (disp. final primera). Finalment, la vigència de la norma es preveu per a l'endemà de la seva publicació, llevat de l'article 3, que entra en vigor al cap de sis mesos de la publicació esmentada (disp. final segona).

2. Per tal de contextualitzar normativament el Decret llei objecte de dictamen, no podem obviar que la regulació de l'habitatge ha donat lloc a una gran profusió normativa estatal i de la Generalitat. Si ens cenyim exclusivament a la normativa autonòmica, cal que mencionem la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, especialment modificada en la nova disposició legal que analitzem, concretament els articles 15, 51, 87 a 91, 124.1 i 134 a 136, i també l'article 12, que defineix el Pla territorial sectorial d'habitatge com el marc orientador per a l'aplicació a tot el territori de Catalunya de les polítiques que estableix aquesta Llei, que ha estat desenvolupat pel Decret 75/2014, de 27 de maig. També cal fer esment al Decret 141/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat. I, en l'àmbit concret de l'urbanisme, el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, particularment, el capítol IV del títol V referent als drets de tanteig i retracte i el Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística.

Per la seva banda, i en el vessant organitzatiu, cal fer notar que la Llei 13/2009, de 22 de juliol, atribueix a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya l'execució i gestió de les polítiques d'habitatge competència de la Generalitat.

Quant a la normativa que pot enquadrar col·lateralment la norma examinada, podem fer citació del títol VI, dels drets reals limitats, capítols I, el dret d'usdefruit, VIII, els drets d'adquisició, i IX, els drets reals de garantia, de la Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals.

Pel que fa a l'execució forçosa de les obres necessàries per al compliment dels requisits d'habitabilitat dels habitatges, cal atènyer-se al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administra-

cions públiques i del procediment administratiu comú. Així mateix, en relació amb l'instrument d'expropiació forçosa, podem mencionar, com a normativa estatal, la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa i el Decret de 26 d'abril de 1957, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'expropiació forçosa. I com a autonòmica, la Llei 9/2005, de 7 de juliol, del Jurat d'Expropiació de Catalunya, i el Decret 120/2009, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el seu Reglament.

Per acabar, hi ha dues mocions del Parlament de Catalunya que és convenient mencionar: la primera és la Moció 66/X, de 5 de desembre de 2013, sobre les polítiques per garantir el dret a l'habitatge i al reallotjament de famílies desnonades, i la segona és la Moció 93/X, de 27 de març de 2014, sobre les polítiques d'habitatge, esmentada expressament en el preàmbul, en la qual, s'insta el Govern a «[c]ompehllir la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (Sareb) i altres entitats financeres propietàries d'immobles a identificar amb precisió i claredat tots els habitatges de què disposen a Catalunya» (apt. 1.b); així mateix a «[p]otenciar i dinamitzar la Mesa de valoració per a l'adjudicació d'habitatges per a situacions d'emergències econòmiques, socials i altres casos amb necessitats especials de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya» (apt. 2.d); com també a «[c]rear el registre d'habitatges desocupats de Catalunya» (apt. 2.f).

3. Els diputats sol·licitants manifesten dubtes, d'una banda, sobre tot el Decret llei en relació amb l'existència del pressupòsit habilitant establert a l'article 64 EAC, i, de l'altra, com hem dit, sobre els apartats u i tres de l'article 1, i els articles 2 i 4.

Atès que la descripció del contingut dels preceptes, com també la dels motius que fonamenten els dubtes en els sol·licitants, es durà a terme de manera extensa en el fonament jurídic corresponent, pertoca que aquí en fem només una al·lusió breu.

Pel que fa als preceptes qüestionats, l'article 1, apartat u, afegeix un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en relació amb les àrees de tanteig i retracte. L'article 1, apartat tres, afegeix una nova disposició addicional vint-i-quatrena a la Llei 18/2007, que preveu la creació del Registre d'habitatges buits i d'habitatges ocupats sense títol habilitant. L'article 2 fixa les condicions d'exercici dels drets de tanteig i retracte. A l'últim, l'article 4 tracta l'execució forçosa de les obres necessàries per al compliment dels requisits d'habitabilitat dels habitatges i preveu, entre d'altres qüestions, que l'Administració pugui acordar «l'expropiació temporal de l'usdefruit».

Quant als motius que formula l'escrit de sol·licitud, i respecte del pressupòsit habilitant, els diputats sol·licitants qüestionen que concorrin en la norma examinada l'element del caràcter extraordinari de la necessitat i l'element de la urgència. En el supòsit de la

necessitat extraordinària, perquè, en la seva opinió, la mateixa norma reconeix que aquesta situació «s'arrossega des de l'any 2007» i perquè els motius que s'al·leguen en el preàmbul de la norma no responen a l'exigència d'una situació fàctica imprevista i imprevisible; una altra cosa és, a criteri dels sol·licitants, que les mesures previstes no hagin tingut l'efecte esperat, cosa que en cap cas pot justificar l'adopció d'un decret llei. Pel que fa a la urgència, sostenen que l'argumentació que es fa en la memòria que en aquest moment la tramitació parlamentària no podria culminar en la present legislatura no té fonament perquè «l'eventual finiment avançat de la legislatura s'ha de considerar com una "valoració predictiva" per la qual cosa "[h]a de ser rebutjada als efectes de l'examen de constitucionalitat de la norma"».

Així mateix, la sol·licitud afegeix que «[l]a imposició de limitacions d'un dret constitucional o d'obligacions a un propietari legítim per causa del modus d'adquisició del bé suposa una ingerència per part de la Generalitat en les competències de l'Estat [...] que, eventualment, requeriria d'una llei orgànica aprovada per les Corts Generals».

Respecte de la part dispositiva del Decret llei, i en relació amb els articles 1, apartat u, i 2, apartat 1, els sol·licitants consideren que els drets de tanteig i retracte invocats no poden fer-se extensius a habitatges que no reuneixin la condició de protecció pública, com tampoc poden ser imposats de forma retroactiva; ambdues qüestions els porten a considerar que són contraris als principis de seguretat jurídica i irretroactivitat de les disposicions restrictives de drets individuals garantits per l'article 9.3 CE.

Igualment, en relació amb l'article 1, apartat 3, i l'article 4, que es tracten conjuntament, addueixen que la Generalitat no té habilitació legal «per exigir que els béns adquirits per via de l'adjudicació en un procediment d'execució hipotecària compleixin requisits d'habitabilitat». A més, les obligacions dels articles esmentats «comporten la introducció d'un tracte desigual dels propietaris que han adquirit la propietat per aquesta via respecte dels que han adquirit per qualsevol dels altres modus d'adquisició previstos a la llei», cosa que conculca l'article 14 CE.

Finalment, amb caràcter general, sostenen que la Generalitat no és competent per introduir nous requisits processals per a l'adquisició de la propietat per la via de l'adjudicació en un procediment d'execució hipotecària.

4. Per tal de donar resposta adequada a la sol·licitud, en el fonament jurídic segon analitzarem el compliment del pressupòsit habilitant i dels límits materials de l'article 64.1 EAC per part del Decret llei 1/2015; seguidament, en el fonament jurídic tercer examinarem la constitucionalitat de l'article 1.tres i, a continuació, en el fonament jurídic quart, i per raó de la unicitat de

la matèria, estudiarem si els articles 1.u i 2 respecten la norma fonamental. Finalment, en el fonament jurídic cinquè examinarem l'adequació a la Constitució i a l'Estatut de l'article 4.

Segon. El compliment pel Decret llei 1/2015 del pressupòsit habilitant i dels límits materials de l'article 64.1 EAC

En el present fonament jurídic abordarem la qüestió relativa al compliment per part del Decret llei 1/2015 dels requisits que prescriu l'article 64.1 EAC, concretament en allò relatiu al pressupòsit habilitant de la situació de necessitat extraordinària i urgent. Així mateix, tot i que de manera succinta, en la mesura que no ens és demanat de forma expressa, completarem la nostra anàlisi amb una breu referència de la seva eventual adequació als límits materials que també estableix la Llei institucional bàsica catalana.

Els sol·licitants del dictamen, en els termes que ja han estat exposats en el fonament jurídic anterior, sostenen els seus dubtes al voltant de dues qüestions principals que els duen a negar la concurrència de les condicions exigides per l'Estatut per habilitar al Govern per exercir la potestat legislativa extraordinària i provisional. D'una banda, neguen l'existència d'una causa imprevisible que justifiqui l'adopció de la norma amb rang de llei, en la mesura que, segons diuen, les característiques que afecten el mercat immobiliari per raó de la crisi econòmica es remunten a l'any 2007. I, de l'altra, argumenten que l'eventual exhauriment anticipat de la legislatura en cap cas pot ser allegat com un motiu que empari la urgència *ex* article 64.1 EAC.

Un cop exposat sintèticament el punt de partida del raonament que desenvoluparem, ens pertoca identificar el cànon d'estatutarietat aplicable. Respecte de la seva configuració doctrinal, atès que es tracta d'una qüestió recurrent en la nostra funció consultiva, i sens perjudici de la seva exposició concreta amb motiu de l'examen del Decret llei que durem a terme a continuació, ens és suficient, en aquest punt, de remetre'ns als nostres darrers dictàmens. En concret, hem de fer referència a la síntesi més recent continguda en el DCGE 15/2014, de 3 de juliol (FJ 2), així com també als pronunciaments recollits en els DCGE 16/2014, d'11 de juliol; 17/2013, de 15 de novembre; 16/2013, de 15 de novembre; 14/2013, de 15 d'octubre; 4/2013, de 7 de maig; 2/2012, de 16 de gener; 1/2012, de 10 de gener, i 7/2010, de 22 d'abril.

Dit això, estem en condicions d'analitzar el preàmbul de la norma i la Memòria justificativa que acompanyava el projecte inicial (art. 36 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern), atès que, d'acord amb els criteris de l'abans citada doctrina consultiva i de la jurisprudència constitucional (per totes, STC 48/2015, de 5 de març, FJ 4), aquests són els documents determinants a l'hora

d'identificar la concurrència dels elements integrants del pressupòsit habilitant.

1. En primer lloc, avaluarem l'existència d'una justificació expressa, suficient i raonada, sobre la necessitat extraordinària de dictar una norma amb rang de llei d'aquestes característiques, en lloc d'exercir la potestat legislativa ordinària que correspon al Parlament. El preàmbul del Decret llei, així com la Memòria indicada, argumenten la finalitat del Decret llei en la necessitat d'aprovar determinades mesures adreçades a intervenir, de manera immediata, en el parc d'habitatges provinent de processos judicials o d'altres mecanismes convencionals, propietat d'entitats financeres i de grans tenidors d'habitatges, per tal de posar-los a disposició d'un futur ús social en el marc de la corresponent política pública.

La necessitat d'intervenció extraordinària i urgent derivaria, segons el mateix preàmbul, de l'evolució que està patint l'esmentada tipologia de béns immobles, localitzats en zones d'intensa concentració demogràfica i característiques socioeconòmiques de vulnerabilitat. Concretament, la norma s'adreça potencialment a una important bossa de productes immobiliaris que, en l'actualitat, són gestionats per entitats financeres que els han adquirit per via d'execució hipotecària o per dació en pagament, les quals han iniciat una dinàmica sobrevinguda de vendes significatives a diferents inversors internacionals. Així, aquests habitatges, més enllà de la particularitat de la seva ubicació territorial en àrees d'elevada i acreditada demanda residencial, presenten un conjunt de problemàtiques, com ara el fet d'estar buits o desocupats i en fase de degradació física pel que fa a la seva habitabilitat o bé, en determinats supòsits, de mantenir en el seu interior els propietaris o llogaters originaris malgrat no disposar del corresponent títol de propietat o d'ús. Sobre l'esmentada situació, resulta prou il·lustrativa la citació del següent paràgraf del preàmbul:

«La Generalitat ha pogut inspeccionar un total de 1.258 habitatges propietat de les entitats financeres, i de les inspeccions efectuades en aquests habitatges resulta que en un 65% dels casos dels habitatges que es constata que estan efectivament buits, és necessari dur a terme obres d'adequació a les condicions i als requisits d'habitabilitat. La no-execució d'aquestes obres està suposant un obstacle molt important per a la mobilització d'aquests habitatges i en aquests moments la posició dels grans tenidors d'habitatges és la de no executar aquestes obres, fet que genera un increment exponencial del problema quan aquests tenidors van adquirint més i més habitatges.»

Amb relació a la dinàmica de grans operacions de compravenda que s'estan produint en el mercat d'aquest tipus d'immobles, resulta rellevant l'esment a les dades que aporta la Memòria, i concretament les relatives a:

«l'anunciada transmissió d'una cartera de préstecs, amb un valor nominal de quasi 6.400 milions d'euros, que Catalunya Caixa ha compromès amb el fons de titulització d'actius americà Blackstone. Aquesta operació va ser comunicada per Catalunya Caixa a la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) el 17 de juliol de 2014. El valor real de l'operació és d'uns 4.200 milions d'euros, equivalent al valor en llibres dels crèdits cedits, segons la descripció de l'operació al web de Catalunya Caixa. Tenint en compte un promig per hipoteca de 120.000 euros, l'operació descrita podria afectar uns 50.000 béns immobles, en el conjunt de l'Estat espanyol, dels quals més d'un 80 per cent correspondrien a habitatges la qual cosa ens donaria una xifra d'uns 40.000 habitatges en mans d'un fons d'inversió que ha de buscar la rendibilitat immediata de la inversió».

I, respecte d'aquesta mateixa qüestió, cal fer referència també a l'Informe del Departament de Territori i Sostenibilitat, tramès a aquest Consell el dia 14 d'abril, com a documentació complementària i en desenvolupament de la citada Memòria, que conté detalls de la situació que ara s'examina, que poden ser il·lustratius. Així, fent remissió a la comunicació de Catalunya Banc, SA a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, de data 10 d'abril de 2015, que també s'adjunta, s'explicita que l'operació financera abans esmentada, prevista per al 15 d'abril, a part de traspasar milers de préstecs, inclou la transmissió de nou-cents quatre habitatges, ubicats en els setanta-dos municipis catalans amb demanda residencial acreditada, els quals restarien subjectes als drets de tanteig i retracte de l'Administració de la Generalitat. D'altra part, s'apunta, com a possibilitat factible a curt termini, que altres entitats financeres duguin a terme properament altres operacions de transmissió de similars característiques.

Tenint en compte aquestes dades i la caracterització exposada del parc immobiliari afectat, és raonable deduir que en resulta una situació d'evident interès social i públic des de la perspectiva de les polítiques d'habitatge que són competència de la Generalitat *ex* article 137 EAC, que coadjuven a garantir el dret d'accés de les persones a un habitatge digne d'acord amb el mandat estatutari establert als articles 26 i 47 EAC.

Respecte del retret dels sol·licitants, efectivament, el context de crisi econòmica, com és el cas de la que s'està patint d'ençà de l'any 2007, per si sol no és causa suficient per emparar el recurs a la figura del decret llei. Sobretot quan aquest tipus de conjuntura manifesta un recorregut que s'estén al llarg del temps, amb una durada de diversos anys (DCGE 11/2012, de 22 d'agost, FJ 5; i 16/2013, de 15 de novembre, FJ 3). Si fos així, i s'admetés aquest marc fàctic com a justificació suficient del pressupòsit habilitant, certament s'estaria avalant un ús abusiu d'una potestat excepcional que conculcaria el seu sentit acotat i restringit segons exigeix l'Estatut i la jurisprudència constitucional dic-

tada amb motiu de l'article 86 CE que, en aquest aspecte formal, resulta traslladable al supòsit de la norma catalana.

Ara bé, en el cas del Decret Llei 1/2015, la base per a l'apreciació de la situació de necessitat extraordinària no resideix en el context general de la conjuntura econòmica general motivada per la crisi, sinó en l'evolució d'una part del parc d'habitatges de Catalunya adquirits en procediments d'execució hipotecària i de determinats esdeveniments que l'estan afectant. En aquest darrer sentit, no hi ha dubte que la combinació de factors com les transmissions de milers de béns immobles, que estan en marxa o que es poden materialitzar en un horitzó a curt termini, juntament amb el progressiu augment del volum d'habitatges buits en mal estat de conservació en zones de municipis socialment sensibles amb difícil accés a l'habitatge i risc d'exclusió social, configuren un escenari en el qual és comprensible que l'Administració competent consideri que cal intervenir de manera immediata.

La determinació de la necessitat per part dels poders públics, com hem reiterat en la nostra doctrina (per tots, DCGE 15/2014, FJ 2), acollint en bona mesura la jurisprudència constitucional (STC 31/2011, de 17 de març, FJ 6, entre d'altres) correspon, amb un marge de discrecionalitat raonable, a l'òrgan que exerceix la direcció política, i la funció de control d'aquest Consell s'ha de limitar a verificar que els motius són suficientment explícits, raonats i mancats de visos d'arbitrarietat (DCGE 6/2012, d'1 de juny, FJ 2, i 11/2012, de 22 d'agost, FJ 5, entre d'altres).

A més, a efectes de l'examen i la garantia que ens correspon exercir, hem de recordar que el pressupòsit habilitant d'una norma legal d'origen governamental, pel que fa a l'apreciació de la necessitat extraordinària, no equival a l'exigència d'una situació inequívocament imprevisible. Tal com ha indicat en diverses sentències el Tribunal Constitucional, i com també recullen els nostres pronunciaments (per tots, DCGE 6/2012, FJ 2), l'existència d'una necessitat urgent i imperiosa d'intervenir, en una conjuntura econòmica problemàtica i canviant, resulta suficient, quan així ho aconsella l'interès públic, per avalar una intervenció normativa mitjançant decret llei, sempre, òbviament, que es justifiqui degudament segons els paràmetres constitucionals.

A tall d'exemple, podem esmentar la STC 39/2013, de 14 de febrer, que, amb motiu del Reial decret llei 4/2006, de 24 de febrer, pel qual es modifiquen les funcions de la Comissió Nacional d'Energia, argumentava, en relació amb l'acreditació de l'existència del pressupòsit habilitant, que:

«En cambio, con arreglo a nuestra doctrina no podemos aceptar el argumento de que las operaciones de concentración en el sector energético no eran imprevisibles o se habían planteado en otras ocasiones en

los años anteriores, pues “la valoración de la extraordinaria y urgente necesidad de una medida puede ser independiente de su imprevisibilidad e, incluso, de que tenga su origen en la previa inactividad del propio Gobierno” (STC 1/2012, de 13 de enero, FJ 6)» (FJ 8 i, en el mateix sentit, STC 183/2014, de 6 de novembre, FJ 6).

En conseqüència, i d'acord amb l'argumentació exposada, considerem que es dona una situació de necessitat extraordinària com a element integrant del pressupòsit habilitant del Decret Llei 1/2015, que estem examinant.

2. Tot seguit, analitzarem si l'element de la urgència, entès com a exigència que impossibilita la tramitació de la norma amb rang de llei pel procediment legislatiu ordinari per tal d'evitar el perjudici o els possibles obstacles que afectarien o impedirien l'assoliment dels seus objectius en cas de recórrer en primera instància a la via parlamentària, s'acompleix en el Decret Llei objecte del nostre estudi.

En primer lloc, tractarem l'argument esmentat per la Memòria del possible exhauriment de la legislatura com a conseqüència de l'eventual convocatòria anticipada de les eleccions al Parlament. Certament, i en el mateix sentit que raonen els diputats sollicitants del dictamen, un fet conjuntural, ni que arribi a produir-se, no pot operar com a justificació d'un supòsit d'urgència. Com resulta evident, a efectes del seu examen d'estatutarietat, el Govern no pot emparar-se en una futura circumstància de naturalesa preventiva o prospectiva per donar cobertura a l'ús de la seva potestat legislativa excepcional. Altrament, aquesta actuació constituïria la desnaturalització d'un supòsit previst exclusivament per a situacions que, per la seva caracterització fàctica, generalment sobrevinguda, necessiten una normativa immediata en bé de l'interès públic. Condió aquesta, que com és obvi, resulta ben distinta i incompatible amb el possible recurs per fer front a eventuals contextos derivats de decisions o motivacions estrictament polítiques, les quals, malgrat estar recollides en l'ordenament institucional estatutari, no troben encaix en l'article 64.1 EAC.

Un cop descartat aquest possible motiu de la urgència, una consideració diferent ens mereix l'argumentació sobre el requeriment d'intervenció immediata per tal de donar resposta a una situació d'evident contingut social que exigeix una acció urgent que no pot ser postergada els mesos necessaris per a la seva tramitació per la via parlamentària ordinària.

Respecte d'aquesta necessitat, segons el nostre criteri, hi ha dos arguments, suficientment raonables i convenientment explicitats, que justifiquen la urgència que demana l'article 64.1 EAC.

Per una banda, la progressiva intensificació de la situació de necessitat extraordinària descrita en l'apartat anterior, que afecta col·lectius i barris que es tro-

ben instal·lats en una evident precarietat amb relació a les polítiques d'habitatge. És a dir, l'augment del parc d'immobles provinents dels processos d'execució hipotecària, una part important dels quals es troba en deficientes condicions d'habitabilitat i no és susceptible de ser ocupat, així com els minsos resultats dels acords i els convenis signats amb les entitats financeres que en són propietàries, han dut els esdeveniments, segons les dades que reflecteixen els documents de l'expedient i el raonament de la norma mateixa, a un punt que aconsella una primera resposta de xoc que no admet més dilacions.

Una constatació, aquesta darrera, que adquireix la seva motivació definitiva d'urgència quan es posa en relació amb les transmissions massives i sobrevingudes de compravenda, que actualment es troben en curs amb diversos fons d'inversió. La informació que incorpora la documentació que acompanya el Decret llei –com hem mencionat també en l'epígraf anterior i a la qual ens remetem– assenyala que tan sols una operació especulativa d'aquestes pot arribar a afectar gairebé un miler d'habitatges, de les característiques indicades, en zones de Catalunya amb demanda residencial acreditada i amb dificultats de cohesió social.

Amb relació a la urgència, a més, hem d'afegir que la mitjana de tramitació dels projectes de llei en el Parlament, d'ençà de la reforma del seu Reglament l'any 2005 supera amb escreix el termini que previsiblement requeriria una tramitació pel procediment d'urgència, en les seves distintes variants (art. 96 del Reglament del Parlament). Fet que, amb independència d'un càlcul temporal més o menys ampli, es manifesta incompatible amb la possibilitat que el Govern pogués comptar amb els instruments normatius necessaris, com els previstos en el Decret llei, per intervenir en les dinàmiques descrites, que estan afectant aquesta part del parc d'habitatges català i que incrementen exponencialment els problemes per accedir a l'habitatge en un entorn urbà adequat.

En tot cas, el paquet de mesures que preveu la norma provisional que examinem, inclosos els procediments per incidir en l'adequació dels habitatges buits per tal de destinar-los a un futur ús social, parteix de la premissa inherent a la finalitat que persegueix el Decret llei, com és la necessitat de la mobilització immediata, en les seves diferents fases i circumstàncies, d'aquesta tipologia d'immobles adquirits per les entitats financeres per la via d'adjudicació judicial o altres mecanismes convencionals, i que se situen tots en municipis considerats àrees de demanda residencial forta i acreditada amb dificultats socials per accedir a l'habitatge o romandre-hi.

3. El darrer element que ens pertoca analitzar del pressupòsit habilitant consisteix en l'exigència de la congruència o la correspondència entre les mesures de la norma i l'objectiu per al qual ha estat aprovada. Sens perjudici de l'anàlisi que realitzarem del contingut de

cadascuna, en els següents fonaments jurídics, amb relació al seu enjudiciament de constitucionalitat des d'altres perspectives, en aquest apartat ens resulta suficient connectar la naturalesa de les mesures adoptades amb la finalitat perseguida.

I en aquest sentit, hem de dir, a grans trets, que els quatre tipus de mesures que preveu el Decret llei 1/2015 que són: els drets de tanteig i retracte de l'Administració de la Generalitat, amb vista a possibilitar que les famílies residents en aquests habitatges puguin romandre-hi en règim de lloguer (art. 2); l'establiment d'una nova infracció greu en matèria de qualitat del parc immobiliari en cas de no execució de les obres necessàries per al compliment de les condicions d'habitabilitat (art. 3); l'execució forçosa de les obres necessàries per al compliment dels requisits d'habitabilitat dels habitatges, per tal que no restin fora de l'opció de ser ocupats (art. 4), i el deure de comunicació a la Generalitat relatiu als habitatges buits i ocupats sense títol habilitant, amb la creació del consegüent registre administratiu (art. 1 i disposicions addicionals primera i segona), manifesten una evident i inqüestionable relació amb l'objectiu comú d'intentar mobilitzar el parc d'habitatges de Catalunya que reuneix les condicions detallades en el present fonament jurídic, d'acord amb les finalitats de les polítiques socials públiques en aquest àmbit sectorial.

Arribats a aquest punt, i un cop exposats els arguments anteriors, només ens resta concloure sobre el compliment del pressupòsit habilitant del Decret llei 1/2015. Així, seguint els motius raonats en els apartats precedents, i partint de la base, com també hem assenyalat anteriorment, que en darrera instància l'apreciació política de l'oportunitat correspon al Govern sempre que respecti les condicions exigides estatutàriament, considerem que el Decret llei 1/2015 reflecteix suficientment una argumentació explícita i raonada del perquè de la seva aprovació. D'aquesta manera, al nostre parer, la norma supera el test de revisió formal que ens correspon dur a terme i que substancialment s'adreça, també segons criteri de la jurisprudència constitucional, a descartar un ús abusiu o arbitrari de la potestat normativa excepcional conferida al Govern per l'article 64.1 EAC.

4. Com a últim aspecte d'aquest fonament jurídic, tal com hem indicat al seu inici, farem un breu esment als límits materials del Decret llei *ex* article 64.1 EAC. Així, malgrat que la sol·licitud de dictamen no qüestiona aquest aspecte de la norma que estem examinant, indirectament sí que hi faria al·lusió, en la mesura que denuncia la manca del caràcter de llei orgànica perquè el seu contingut podria afectar el dret constitucional a la propietat (art. 33 CE).

Quant a aquesta qüestió, en primer lloc hem de fer referència a les exclusions de l'abast material del decret llei que estableix l'article 64.1 EAC. I, un cop analitzats l'objecte i els preceptes que integren el Decret llei

1/2015, hem de concloure, sense gaire dificultat, que no conté cap regulació que pugui ser subsumida en algun dels supòsits que preveu l'esmentada norma estatutària, incloses les matèries pròpies de les lleis de desenvolupament bàsic *ex* article 62 EAC, ni tampoc constitueix un possible cas de desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut.

Dit això, ens hem de referir necessàriament als límits que la Constitució, en l'article 86.1, prescriu respecte dels drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el seu títol I. Com veurem més àmpliament en els fonaments jurídics següents, la norma amb rang de llei que estem examinant incorpora un contingut, principalment en els articles 2 i 4, que pot ser considerat com a limitatiu del dret a la propietat. Ara bé, la figura del decret llei no ha de ser entesa de manera tan restrictiva que impedeixi la seva actuació com a instrument normatiu apte per donar resposta a les perspectives canviants de la vida actual (STC 329/2005, de 15 de desembre, FJ 8). Tanmateix, quan afecti els precitats drets constitucionals haurà de respectar el límit infranquejable dels elements essencials del seu règim general, sense alterar-lo ni modificar-lo de manera que no s'innovi en la configuració que el fa recognoscible com a tal. La modulació i la concreció de l'abast i el rigor de l'acotament, pel que fa a la intervenció del Govern mitjançant la seva potestat legislativa excepcional, també variarà, ha recordat el Tribunal Constitucional, segons la naturalesa i, fins i tot, la ubicació sistemàtica del dret en el text constitucional, dins de les diverses seccions i els capítols del títol I. En aquest sentit, hem de recordar que el dret a la propietat se situa en la secció segona del capítol I, del títol I de la Constitució (art. 33 CE) i que, segons la jurisprudència constitucional, no té la naturalesa de dret fonamental i, per tant, no li resulta aplicable la reserva de llei orgànica (art. 81.1 CE).

Doncs bé, d'acord amb aquest cànon (que ja vam exposar, més àmpliament, en el DCGE 5/2012, de 3 d'abril, FJ 2), si considerem que el Decret llei 1/2015 no constitueix una regulació que desenvolupi o afecti els elements essencials del dret subjectiu, podem concloure que el requeriment formal d'una llei esdevé innecessari. En altres paraules, les previsions que contenen els articles 2 i 4 no són susceptibles de ser valorades com una modificació del règim general del dret a la propietat sinó que, malgrat comportar una limitació temporal i puntual de l'ús i gaudi dels immobles, essencialment consisteixen en un seguit de tècniques d'intervenció adreçades a garantir la funció social de la propietat i la millor realització dels interessos públics en el sector de l'habitatge. Per aquesta raó, la seva inclusió en el tipus del Decret llei no presenta problemes d'adequació constitucional.

En conseqüència, i sens perjudici de l'anàlisi més exhaustiva de la qüestió que abordarem més endavant en els fonaments jurídics quart i cinquè, el Decret llei

1/2015 no vulnera l'article 86.1 CE ni l'article 64.1 EAC pel que fa als límits materials que han d'observar aquesta tipologia de normes amb rang de llei.

Terçer. L'examen de constitucionalitat de l'article 1.tres, pel qual s'afegeix una nova disposició addicional vint-i-quatrena a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge

1. L'article 1, apartat tres, del Decret llei 1/2015 afegeix una nova disposició addicional vint-i-quatrena a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, que crea el Registre d'habitatges buits i d'habitatges ocupats sense títol habilitant, amb caràcter administratiu, que fa dependre de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, i en el qual han de ser objecte d'inscripció els habitatges que s'indiqui per reglament i, en tot cas, els adquirits en un procés d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària i que no disposin d'un contracte que habiliti per a la seva ocupació (apt. 1).

Pel que fa a l'apartat dos d'aquesta disposició addicional, obliga les persones titulars d'habitatges buits o d'habitatges ocupats sense títol habilitant a comunicar a l'Agència diferents dades que permetin determinar les condicions de conservació i manteniment de l'immoble en els termes i en la forma que es determinin per reglament.

Aquestes persones titulars també hauran de comunicar a l'Agència, sense que calgui el consentiment de les persones afectades, a efectes d'inscripció en el Registre, l'adjudicació a favor seu o d'un tercer de l'habitatge, especificant, a més, la identificació de l'anterior titular, l'import amb què s'ha adjudicat, i la data, si s'escau, del llançament o la desocupació.

Els titulars dels habitatges inscrits hauran de comunicar les circumstàncies i condicions en què cessi la condició de desocupació, l'execució d'obres de rehabilitació o reforma que justifiquin la desocupació temporal, així com les dades relatives a la transmissió, per qualsevol títol, dels habitatges objecte d'inscripció. Per acabar, l'Administració competent en matèria d'habitatge pot, en qualsevol moment, requerir l'acreditació de dades als obligats a la inscripció.

Amb caràcter previ, i abans d'abordar l'examen de l'article que acabem d'exposar, tractarem breument el retret genèric que formulen els sol·licitants relatiu al fet que els preceptes qüestionats del Decret llei introdueixen «nous requisits processals per a l'adquisició de la propietat per la via de l'adjudicació en un procediment d'execució hipotecària», cosa que quedaria fora de la competència de la Generalitat.

Respecte d'aquesta qüestió, s'ha de descartar d'entrada que es produeixi la vulneració competencial indicada perquè es tracta de normes que, precisament, s'apliquen quan ha conclòs el procés d'execució hipotecària i quan ja ha tingut lloc l'adjudicació de l'habitatge, de

forma que no són en cap cas previsions de naturalesa civil o processal (art. 149.1.8 i .6 CE, respectivament). A més, el fet que la mesura que s'hi preveu (l'expropiació de l'ús i gaudi de l'habitatge), a la qual farem referència àmpliament més endavant, tingui una vigència temporal limitada (durant sis anys des de l'entrada en vigor del Decret llei), descarta qualsevol pretensió d'establir una regulació de caràcter indefinit que pugui afectar, ni que sigui indirectament, la legislació estatal hipotecària.

Dit això, podem reprendre l'anàlisi de l'article 1.tres indicant que l'argumentació específica sobre els dubtes de constitucionalitat dels sol·licitants és molt breu, i es limita a assegurar que la nova disposició comporta la introducció d'un tracte desigual dels propietaris que han adquirit la propietat per aquesta via respecte dels que l'han adquirit per qualsevol dels altres modes d'adquisició previstos a la Llei, cosa que –a parer seu– conculca l'article 14 CE.

2. Per tant, i sens perjudici del tractament més detingut que en farem en el fonament jurídic cinquè, cal que ens referim de manera succinta al dret a la igualtat en la llei de l'article 14 CE, que entenem que és el vessant de l'esmentat principi constitucional que es podria veure concernit eventualment pel precepte qüestionat, per descartar, d'entrada, la seva aplicació.

Sobre la seva invocació, cal posar de manifest que el Tribunal Constitucional, ja en la primerenca STC 22/1981, de 2 de juliol (FJ 3, i en el mateix sentit, STC 46/1999, de 22 de març, FJ 2), acollint la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans, recordava que la igualtat en la llei «no prohibe toda diferencia de trato en el ejercicio de los derechos y libertades», de manera que hom pot dir que la primera premissa, que es tracti de l'exercici dels drets i llibertats, no se satisfà en el precepte que ara es dictamina.

En efecte, la nova disposició addicional vint-i-quatre, que «dóna compliment al que preveu la Moció 93/X del Parlament de Catalunya» (paràgraf dinovè del preàmbul) es limita, com hem vist, a preveure la creació d'un registre administratiu, el Registre d'habitatges buits i d'habitatges ocupats sense títol habilitant, dependent de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, que comporta una sèrie d'obligacions de tramesa d'informació als titulars dels habitatges que s'hi detallen.

No conté, en conseqüència, prescripcions de caràcter substantiu que puguin afectar els drets o les llibertats ni, en concret, el dret a la propietat privada dels titulars dels habitatges (art. 33 CE) i que, per tant, poguessin produir un efecte discriminatori entre les persones propietàries en aquest àmbit, sinó que, simplement, té com a objecte dotar d'un mecanisme d'informació a l'Administració (en aquest cas la Generalitat) que li permeti identificar els immobles sobre els quals pot actuar i, en definitiva, exercir de manera adequada les

seves polítiques d'habitatge. Concretament, fa possible l'acompliment de l'activitat de control per assolir una finalitat legítima com és el fet de «disposar de dades sobre aquests habitatges per poder fer-ne el seguiment i, eventualment, a més, atendre les famílies que hi resideixin quan sigui necessari» (paràgraf catorzè del preàmbul). Es tracta, en definitiva, de la previsió d'una mesura instrumental, típicament executiva.

Ultra això, tal com és doctrina constitucional consolidada, amb excepció dels registres de caràcter civil i del Registre mercantil, la distribució de competències per a l'ordenació d'un determinat registre administratiu és determinada per la matèria concernida (STC 209/2014, de 18 de desembre). No hi ha dubte que, com hem apuntat, d'acord amb la finalitat i el contingut del precepte, aquest s'incardina en la matèria d'habitatge sobre la qual la Generalitat té la competència exclusiva (art. 137.1 EAC), i en concret sobre «[l]a planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial» (lletra a), que comprèn, a més de la potestat legislativa i reglamentària, la funció executiva. Aquesta última inclou en tot cas «la potestat d'organització de la seva pròpia administració i, en general, totes les funcions i activitats que l'ordenament atribueix a l'Administració pública» (art. 112 EAC). D'igual manera, la Generalitat té en matèria d'organització de la seva Administració la competència exclusiva sobre: «[l]es diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa» (art. 150.b EAC).

Així, com ha tingut ocasió de destacar aquest Consell, entre les funcions executives es troba la creació i la gestió de registres administratius per a l'exercici de les pròpies competències (DCGE 7/2014, de 27 de febrer, FJ 3). Aquesta possibilitat, d'altra banda, ha estat «admitida con naturalidad por la doctrina constitucional desde las SSTC 32/1983, de 29 d'abril, y 87/1985, de 16 de julio» (STC 81/2013, d'11 d'abril, FJ 5).

En conseqüència, d'acord amb el que s'ha exposat, l'article 1, apartat tres del Decret llei 1/2015 no vulnera l'article 14 CE. D'altra banda, troba empara en els articles 137.1.a i 150.b EAC.

Quart. L'examen de la constitucionalitat dels articles 1 i 2, relatiu als drets de tanteig i retracte

En aquest fonament jurídic respondrem a les qüestions plantejades per la sol·licitud, en relació amb els drets de tanteig i retracte previstos en els articles 1 i 2 del Decret llei 1/2015. D'acord amb l'esquema seguit en el fonament jurídic anterior, examinarem, article per article, la seva adequació a la Constitució.

1. Primerament, ens referirem a l'article 1.u del Decret llei 1/2015, el qual afegeix un segon paràgraf a l'article 15.2 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret d'habitatge.

Aquest precepte, en el fragment demanat, estableix, com a requisit, les àrees dins de les quals es pot exercir la previsió legal d'adquisició preferent per part de l'Administració.

Concretament, el nou article 15.2, segon paràgraf, de la Llei 18/2007 diu que:

«Als efectes de la transmissió dels habitatges adquirits en un procés d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària, les àrees de tanteig i retracte poden coincidir amb les àrees de demanda residencial forta i acreditada delimitades en els plans locals d'habitatge, en el pla territorial sectorial d'habitatge o, mentre aquestes no estiguin delimitades, amb les que preveu l'annex del Pla per al dret a l'habitatge.»

La petició de dictamen, pel que fa a aquest precepte, se circumscriu a la pretesa vulneració del principi constitucional de seguretat jurídica, previst a l'article 9.3 CE.

En realitat, el seu retret no qüestiona simplement les àrees sinó, en general, la inclusió mateixa d'aquests drets d'adquisició preferent en el Decret Llei, ja que se sustenta en el fet que, si ens remetem a la tradició jurídica romana, en els supòsits on es preveu la figura del tanteig o retracte, hi ha una relació jurídica prèvia entre el titular del bé que es transmet i la persona a la qual s'atorga el dret preferent d'adquisició. En canvi, en la regulació del Decret Llei qüestionat, la Generalitat no disposa de cap títol previ. En paraules de la petició, «no té cap intervenció que pugui ser tinguda com a origen del dret d'adquisició preferent». Per aquest motiu, critica que en aquesta preferència de mà pública no es distingeixi entre els habitatges protegits i els de renda lliure, ja que només respecte dels primers, segons els sol·licitants, es pot limitar el dret de propietat.

Sobre el principi constitucional de seguretat jurídica, ens podem remetre de forma general al Dictamen del Consell Consultiu, núm. 284, de 15 de gener de 2008 (F III.2), així com al nostre Dictamen 24/2010, de 5 d'agost (FJ 2), en els quals se cita la jurisprudència constitucional de referència, particularment les STC 27/1981, de 20 de juliol (FJ 10); 212/1996, de 19 de desembre (FJ 9); 104/2000, de 13 d'abril (FJ 7), i 90/2009, de 20 d'abril (FJ 4). Igualment, cal tenir molt present el Dictamen del Consell Consultiu núm. 282, de 29 de novembre de 2007, on es considerava legítima la previsió de l'article 15 de la Llei 18/2007, que ara es modifica, el qual s'encabia dins de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'habitatge (F IV.3).

La seguretat jurídica cerca la correcta comprensió i la predictibilitat de la norma, de manera que es vulnera, d'una banda, quan no hi ha forma raonable de superar la manca d'enteniment de les previsions que s'hi contenen (per totes, STC 234/2001, de 13 de desembre, FJ 9). Oimés, de l'altra, les omissions de la norma no

han de generar una incertesa raonablement insuperable sobre la previsibilitat dels seus efectes (DCC 282, F IV.1). En aquest sentit, la seguretat jurídica es garanteix amb la claredat i sense caure en la confusió normativa, «per tal que els ciutadans sàpiguen a què atènyer-se» (DCGE 24/2010, FJ 2).

Finalment, traslladant aquest cànon de constitucionalitat al precepte sol·licitat, hem d'assenyalar que el peticionari no qüestiona realment la comprensió de l'article, que, en línies generals, no ofereix dubtes, a reserva del que direm més endavant, en aquest mateix subapartat, sobre la delimitació de les àrees. En canvi, el que fonamenta els seus dubtes és l'ampliació dels supòsits d'aplicació del tanteig i retracte, cosa que es preveu més clarament en l'article 2.1 del Decret Llei 1/2015, que s'impugna per un altre motiu, la seva pretesa retroactivitat, que també examinarem després en l'apartat següent d'aquest mateix fonament jurídic.

El tanteig i el retracte són drets reals d'adquisició preferent de la propietat i el seu règim jurídic prové del dret civil (art. 568-1 i seg. CCCat). Aquesta regulació, a grans trets, s'ha traslladat a l'àmbit jurídicopúblic, de manera que la dita prioritat adquisitiva també es consigna per a l'Administració, concretament per a la Generalitat de Catalunya, en normes amb rang de llei. Hi ha una certa equivalència entre ambdues figures en l'àmbit privat i en el públic (DCC 273, 14 de juliol de 2006, F V.1), tot i que l'adquisició preferent ha d'estar més limitada en aquest darrer i s'ha de preveure una superior restricció o unes majors limitacions quan s'interposen els poders públics en la transmissió projectada o realitzada, segons es tracti de tanteig o de retracte, respectivament (DCC 284, F III.1).

Així, sens perjudici d'una anàlisi més exhaustiva sobre el dret de propietat que efectuarem en el fonament jurídic següent, hem de recordar ara que la preferència en l'adquisició constitueix una limitació d'aquest dret constitucional i, en tant que restricció, ha de tenir una justificació de caràcter social (art. 33.2 CE), particularment quan els drets de tanteig i retracte es reconeixen en favor de les administracions. D'altra banda, l'esmentada limitació es fa en funció de les competències de les quals es disposa per raó de la finalitat de la norma i de la matèria on aquesta s'insereix, en el nostre cas la competència exclusiva sobre habitatge (art. 137 EAC). La política d'habitatge, a més, s'emmarca dins dels objectius generals constitucionalment i estatutària previstos (art. 47 CE, i 26 i 47 EAC). De forma que l'abans citat DCC 282 va entendre que la previsió de l'article 15 de la Llei 18/2007 s'ajustava a la funció social de la propietat en aquest títol competencial (F IV.3).

En concret, l'objectiu públic i social que es vol preservar és fer possible l'accés a un habitatge digne a les persones sense recursos suficients (art. 26 EAC), mitjançant, d'acord amb el preàmbul del Decret Llei 1/2015, l'increment i la mobilització del parc d'habitatges de Catalunya provinents d'execucions hipote-

càries, que es concentren «en barris amb dificultats de cohesió social on la crisi [...] ha tingut un impacte més important» i, pel que ara interessa, entre d'altres, «possibilitar que les famílies residents en aquests habitatges puguin romandre-hi en règim de lloguer».

Igualment, en dret català, existeixen una pluralitat de previsions de tanteig i retracte de mà pública, que tenen a veure amb la tutela de fins públics i socials, amb independència de si hi ha o no una relació prèvia entre el titular de la propietat i el beneficiari dels drets d'adquisició preferent. A tall d'exemple, les citades al DCC 273 (F V.1), en l'àmbit del medi ambient (especialment respecte de paratges i d'espais naturals, com ara l'art. 32 de la Llei 12/1985, de 13 de juny), forests (art. 24 de la Llei 6/1988, de 30 de març) i del patrimoni cultural (art. 22 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre), a les quals se'n poden afegir d'altres de més recents com les previstes en matèria d'urbanisme (art. 172 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, i art. 28 de la Llei 31/2010, de 3 d'agost) o d'infraestructures (art. 34 de la Llei 14/2009, del 22 de juliol).

Per la seva banda, el Tribunal Constitucional s'ha pronunciat acceptant l'admissibilitat constitucional de la categoria (per totes, STC 170/1989, de 19 d'octubre, FJ 6). En particular, en l'àmbit de l'urbanisme o de l'habitatge, donant compliment als articles 33.2 i 47 CE, ha entès que hi convergeix una «competència substantiva autonòmica», respecte de la qual el dret de retracte té «una finalidad puramente instrumental» (STC 28/2012, d'1 de març, FJ 5), a banda que els drets d'adquisició preferent es configuren com un mecanisme o una tècnica jurídica amb la finalitat de fer assequibles habitatges als sectors més desfavorits de la població (STC 207/1999, d'11 de novembre, FJ 5).

En tot cas, cal raonar la utilitat social de la preferència i constatar que les mesures adoptades siguin adequades i proporcionades, en tant que es tracta d'una limitació de drets constitucionals, en concret, com hem dit, del de la propietat (STC 207/1996, de 16 de desembre, FJ 4.E; en el mateix sentit, DCC 284, F III.1). Sobre aquest dret, i amb els límits esmentats, els articles 26 i 47 EAC citats justifiquen la seva restricció, mitjançant instruments de preferència adquisitiva, a partir del reconeixement de la funció social que compleixen dins de les polítiques d'habitatge, com ratifica l'article 15.7 de la Llei 18/2007.

Congruent amb aquesta finalitat, el Consell Consultiu va requerir que la regulació dels drets reals es fes per llei (DCC 273, F IV.1), tot i que, com hem dit en el fonament jurídic segon, pot ser en norma amb rang de llei, perquè no és un desenvolupament directe de drets fonamentals.

A més a més, aquesta regulació de caràcter limitatiu ha de preveure cauteles específiques, com ara la delimitació d'àrees on es puguin fer efectius els drets de tanteig i retracte (DCC 273, F IV.2), la qual es pot fer

per reglament, si hi ha previsió legal dels criteris bàsics (com s'afirmava en el DCC 284, F III.1).

Sobre això, pel que fa a les àrees on es poden exercir els drets esmentats, el precepte objecte de dictamen diu, amb una relativa imprecisió, que aquestes «poden coincidir amb les àrees de demanda residencial forta i acreditada delimitades en els plans locals d'habitatge, en el Pla territorial sectorial d'habitatge o, mentre aquestes no estiguin delimitades, amb les que preveu l'annex del Pla per al dret a l'habitatge». És a dir, o coincidiran amb les primeres, definides en els plans locals, o amb les segones, fixades en el Pla territorial sectorial d'habitatge, o, en tercer lloc, si no estan preestablertes, amb les determinades en el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge, que compleix la previsió de l'article 67 de la Llei 18/2007, on es relacionen els municipis de Catalunya inclosos en les àrees de residència forta i acreditada. Per tant, no hi ha una manca de previsibilitat, sinó una pluralitat de zones, delimitades en diferents instruments, en les quals es pot exercir la preferència adquisitiva, amb el benentès que totes aquestes àrees estan predeterminades a partir d'uns criteris que preveu la mateixa Llei 18/2007 (d'acord amb els art. 11.2 –en general–; 14.3.6.c, i 15.1, 2, 3 i .8 –sobre els plans locals d'habitatge–, i 12.5 –respecte del Pla sectorial de l'habitatge) o, subsidiàriament, l'article 3.2 del precitat Decret, que remet al seu annex.

D'acord amb això, i pel que ara interessa, aquests criteris constitueixen una garantia mínima per a l'establiment de les àrees en el cas de la transmissió dels habitatges adquirits en un procés d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària.

En conseqüència, la previsió dels drets de tanteig i retracte compleix les cauteles que la doctrina jurisprudencial i consultiva ha fixat a fi d'admetre la limitació de la propietat, per raó de la seva funció social (art. 33.2 CE), i no hi ha en la norma dictaminada una imprevisibilitat que generi raonablement la vulneració del principi de seguretat jurídica, per la qual cosa l'article 1.u del Decret llei 1/2015 no és contrari a l'article 9.3 CE.

2. A l'últim tractarem l'article 2 del Decret llei 1/2015, el qual afegeix un nou supòsit d'aplicació de l'adquisició preferent, per part de la Generalitat, als previstos en la Llei 18/2007.

Concretament l'article 2.1 estableix:

“Article 2. Drets de tanteig i retracte

1. La transmissió dels habitatges adquirits en un procés d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària que estiguin situats en àrees de demanda residencial forta i acreditada i hagin estat adquirits després de l'entrada en vigor de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del

dret a l'habitatge, està subjecta al dret de tanteig i retracte de l'Administració de la Generalitat.»

La sol·licitud se centra en l'apartat 1 de l'article 2 del Decret llei, i no fa cap altre esment o cap altra argumentació respecte de la resta d'aquest precepte. Pel que fa al seu qüestionament, critica que els habitatges hagin estat adquirits després de l'entrada en vigor de la Llei 18/2007. Aquesta previsió, a parer dels peticionaris, suposa la retroactivitat del Decret llei fins a 7 anys enrere.

En concret, els sol·licitants invoquen la prohibició de la retroactivitat, que afecta la restricció dels drets individuals establerta a l'article 9.3 CE.

Sobre el concepte de retroactivitat hi ha força resolucions del Tribunal Constitucional (entre aquestes, les STC 42/1986, de 10 d'abril, FJ 3, i 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 11) i també s'hi ha pronunciat aquest Consell (DCGE 6/2012, d'1 de juny, FJ 6, i 9/2014, de 27 de febrer, FJ 4). D'aquesta doctrina en deriva que el principi de la irretroactivitat, consagrat en l'article 9.3 CE, està referit exclusivament a les «leyes ex post facto sancionadoras o restrictivas de derechos individuales» i que fora d'aquests dos àmbits res no impedeix constitucionalment al legislador dotar la llei del grau de retroactivitat que consideri oportú (STC 49/2015, de 5 de març, FJ 4.c). I afegeix, en el mateix fonament jurídic:

«Lo que el art. 9.3 CE prohíbe es “la incidencia de la nueva ley en los efectos jurídicos ya producidos de situaciones anteriores, de suerte que la incidencia en los derechos, en cuanto a su proyección hacia el futuro, no pertenece al campo estricto de la irretroactividad” (STC 42/1986, de 10 de abril). Como ha reiterado este Tribunal [...] la irretroactividad sólo es aplicable a los derechos consolidados, asumidos e integrados en el patrimonio del sujeto y no a los pendientes, futuros, condicionados y expectativas.»

Els sol·licitants parteixen d'una aparença de retroactivitat avalada per la citació, en l'article 2.1 del Decret llei 1/2015, d'una data anterior a l'aprovació d'aquesta disposició. Tanmateix, veritablement, no es produeix una aplicació de la norma a un moment precedent al de la seva vigència, com ara escatirem.

De fet, la previsió normativa es refereix a una data perquè pretén atorgar els esmentats drets d'adquisició preferent per part de l'Administració només respecte als habitatges adquirits després de la Llei 18/2007 i no als anteriors, però sempre que siguin transmesos a un tercer a partir de la data de vigència de l'actual Decret llei, que fa referència exclusivament a la transmissió indicada, no a l'adquisició inicial. No té, per tant, efectes retroactius, cosa que corroboren la disposició final primera.1 i la disposició final segona del mateix Decret llei 1/2015.

En conseqüència, s'han de distingir clarament dos moments: l'un afecta l'àmbit material d'aplicació de la

norma, de manera que exclou els habitatges adquirits amb anterioritat al 2007. Aquesta diferència està justificada perquè anteriorment a l'aprovació de la Llei 18/2007 no es preveien els drets de tanteig i retracte en el sector de l'habitatge. L'altre fa referència precisament als efectes produïts amb l'entrada en vigor del Decret llei. En aquest sentit, les operacions o transaccions immobiliàries sobre les quals es poden projectar els drets de tanteig i retracte tenen lloc després de l'entrada en vigor del Decret llei, és a dir, a partir de l'endemà de la seva publicació oficial (disp. final segona). Per tant, resulta evident que les conseqüències que es deriven de l'aplicació del precepte qüestionat no afecten a situacions anteriors a la seva vigència, motiu pel qual, com hem dit, no es produeix la retroactivitat.

En conclusió, l'article 2.1 del Decret llei 1/2015 no vulnera el principi constitucional d'irretroactivitat de l'article 9.3 CE.

Cinquè. L'examen de la constitucionalitat i l'estatutarietat de l'article 4, relatiu a l'execució forçosa de les obres necessàries per al compliment dels requisits d'habitabilitat dels habitatges i l'expropiació temporal del seu usdefruit

1. L'article 4 del Decret llei estableix que els habitatges adquirits en un procés d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària han de complir i mantenir els requisits d'habitabilitat exigibles (apt. 1). En cas que no els compleixin, l'Administració pot ordenar l'execució de les obres necessàries (apt. 2). Si els propietaris afectats no donen compliment a la resolució que acordi les obres que en permetin l'ús i l'ocupació, s'ha d'iniciar un procediment d'execució forçosa en el marc del qual l'Administració pot acordar l'expropiació temporal (per un termini mínim de quatre anys i màxim de deu) de l'usdefruit d'aquests habitatges quan estiguin situats en municipis considerats àrees de demanda residencial forta i acreditada. L'execució forçosa no és procedent si la persona propietària cedeix voluntàriament l'usdefruit a l'Administració per tal que aquesta executi les obres i disposi de l'habitatge pel període pactat, o si dona compliment a la resolució de l'Administració i efectua les esmentades obres en el termini de sis mesos des de la seva notificació (apt. 3). Finalment, l'apartat 4 regula el procediment expropiatori remetent-se a la legislació urbanística i d'expropiació forçosa.

Els sol·licitants entenen que la limitació que imposa aquest precepte «suposa una ingerència per part de la Generalitat en les competències de l'Estat en matèria de regulació, desenvolupament i aplicació del dret constitucional de referència [el de propietat] que, eventualment, requeriria una llei orgànica aprovada per les Corts Generals». Ho fonamenten en el fet que la propietat hagi estat adquirida en un procediment d'execució hipotecària no canvia la seva naturalesa, ni pot

ser motiu perquè algú en pugui ser privat sense causa justificada d'utilitat pública o interès social. En síntesi, considera que la Generalitat de Catalunya «no té habilitació legal [...] per a exigir que els béns adquirits per aquesta via compleixin requisits d'habitabilitat» i que l'establiment de l'execució forçosa de les obres necessàries perquè els compleixin comporta «la introducció d'un tracte desigual dels propietaris que han adquirit la propietat per aquesta via respecte dels que l'han adquirit per qualsevol dels altres modus d'adquisició previstos a la llei. El que conculca l'article 14 CE».

2. D'acord amb el contingut i la finalitat del precepte que acabem d'exposar, no hi ha dubte que s'ha d'enquadrar en la matèria d'habitatge, sens perjudici de la connexió que aquesta matèria pot tenir, des del punt de vista competencial, amb l'urbanisme.

A l'hora d'analitzar el cànon de constitucionalitat i d'estatutarietat aplicable prendrem en consideració, i reproduïrem, en allò que ens sigui d'utilitat, el ja citat Dictamen 282, de 29 de novembre de 2007, del Consell Consultiu de la Generalitat que, entre d'altres, es va pronunciar sobre l'article 42.6 del Projecte de llei del dret a l'habitatge a Catalunya, que preveia la possibilitat d'expropiar temporalment l'usdefruit de l'habitatge per llogar-lo a tercers. L'extensa doctrina que s'hi va fixar ens serà d'utilitat tot i que la norma que ara s'analitza no és del tot equiparable amb la que en aquell moment es va dictaminar, atès que el nou supòsit expropiatori s'emmarca en un procediment d'execució forçosa derivada de l'incompliment del deure de conservació dels habitatges per part del propietari.

En aquell moment, l'alt òrgan consultiu ja va posar de manifest que, des del punt de vista de la naturalesa substantiva, l'habitatge forma part dels principis rectors de la política social i econòmica dels poders públics (art. 47 CE) i que es troba reconegut a l'Estatut d'autonomia en el doble vessant de principi rector (art. 47 EAC) i de dret de l'àmbit civil i social (art. 26 EAC).

Així doncs, d'una banda, el primer precepte insta els poders públics a facilitar l'accés a l'habitatge mitjançant la generació de sòl i la promoció d'habitatge públic i d'habitatge protegit i, de l'altra, el segon reconeix el dret de les persones que no tenen recursos suficients per accedir a un habitatge digne. Correspon, per tant, a la Generalitat l'exercici de les competències que té atribuïdes per desenvolupar aquests principis rectors en l'àmbit de l'habitatge, en la mesura que, tal com ha reconegut el Tribunal Constitucional, l'article 47 CE, tot i no constituir un títol competencial autònom, és un mandat o directriu que ha d'informar l'actuació de tots els poders públics.

La matèria competencial que, com hem vist, és aplicable a la previsió objecte de dictamen és la de l'habitatge, sobre la qual, d'acord amb l'article 137.1 EAC, la Generalitat té la competència exclusiva, que inclou, en

tot cas i entre d'altres: la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial (lletra a); l'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per assolir-los, tant amb relació al sector públic com al privat (lletra b); les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges (lletra f), i la normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació (lletra h)

3. Així mateix, en la mesura que l'article 4 preveu un mecanisme d'intervenció administrativa, que inclou la possible expropiació temporal de l'usdefruit (més pròpiament, dels drets d'ús i gaudi) i que afecta l'exercici del dret de propietat privada, cal que ens hi referim aquí ni que sigui breument. Com és sabut, i ja hem avançat, aquest dret forma part del títol I, capítol II, secció 2a de la Constitució, i es troba regulat a l'article 33 CE que, d'una banda, estableix que la funció social en delimitarà el seu contingut d'acord amb les lleis (apt. 2) i, de l'altra, fixa que ningú podrà ser privat dels seus béns ni dels seus drets si no és per causa justificada d'utilitat pública o d'interès social, mitjançant la indemnització corresponent i d'acord amb el que les lleis disposin (apt. 3).

El Tribunal Constitucional ha destacat el dret de propietat reconegut a la Constitució com un feix de facultats individuals sobre les coses però també, i al mateix temps, com un conjunt de drets i obligacions establerts d'acord amb la finalitat o utilitat social que cada categoria de béns objecte de domini està cridada a complir (STC 89/1994, de 17 de març, FJ 4, amb citació de la STC 37/1987). Per tant, la funció social no és entesa pel constituent com un simple límit extern per a la delimitació del dret de propietat sinó com una part integrant d'aquest (DCC 273, F III, i DCC 282, F III).

D'acord amb l'article 53.1 CE al dret a la propietat se li aplica, d'una banda, la garantia constitucional de la reserva de llei ordinària per a la regulació del seu exercici. De l'altra, el necessari respecte al seu contingut essencial, entès aquest últim com les facultats o possibilitats d'actuació que el fan recognoscible i que es desconeix quan el dret queda sotmès a limitacions que el fan impracticable, el dificulten més enllà del que és enraonat o el priven de la protecció necessària (STC 11/1981, d'8 d'abril, FJ 8 i 10). En conseqüència, correspon al legislador delimitar el contingut d'aquest dret sense que les limitacions i deures que s'imposin al propietari vagin més enllà del que és raonable (STC 37/1987, de 26 de març, FJ 2).

Partint doncs del fet exposat que la propietat pot ser limitada per raó de la seva funció o utilitat social, per tal de determinar la intensitat d'aquesta intervenció s'han de tenir en compte diversos criteris com ara el tipus de béns sobre els quals s'exerceix la propietat, el context històric, econòmic, cultural i jurídic, i la fona-

mentació constitucional del concret interès que justifica la limitació (DCC 273, F III.2).

Com ja es va tractar àmpliament en el DCC 282 de referència, sobre aquest últim criteri, en relació amb la determinació de si la limitació del dret de propietat és ajustada a la Constitució i no incorre en arbitrariedad, el Tribunal Constitucional ha emprat el paràmetre hermenèutic de la proporcionalitat. Així, d'acord amb la doctrina constitucional consolidada, se superarà el test de la proporcionalitat si la mesura compleix tres condicions: a) és idònia o adequada per assolir la finalitat constitucionalment legítima que persegueix (judici d'idoneïtat); b) és necessària, en el sentit que no existeixi una mesura menys lesiva per a la consecució de la finalitat amb la mateixa eficàcia (judici de necessitat), i c) és ponderada o equilibrada, perquè es deriven de la seva aplicació més avantatges sobre l'interès públic que perjudicis sobre altres béns o interessos en conflicte (judici de proporcionalitat en sentit estricte). (STC 48/2005, de 3 de març, FJ 6).

Aquesta doctrina, d'altra banda, coincideix amb la del Tribunal Europeu de Drets Humans dictada en relació amb el dret a la propietat privada fixada en l'article 1 del Protocol addicional al Conveni per a la protecció dels drets humans i llibertats fonamentals, que té el seu *leading case* en la STEDH de 23 de setembre de 1982, cas *Sporrong i Lönnroth* i que, pel que fa a l'exigència d'un balanç equitatiu o relació de proporcionalitat entre l'interès públic i l'interès patrimonial que resulta afectat, troba desenvolupament en la STEDH de 23 de novembre de 2000, *case of the former king of Greece and others v. Greece* (DCC 282, F III), i, més recentment, entre d'altres, en la STEDH de 2 de juliol de 2013, cas *R. Sz. v. Hungary*.

En concret, d'acord amb l'exigència constitucional que la limitació del dret de la propietat per raons d'utilitat pública i interès social ha de portar aparellada una indemnització d'acord amb el que disposin les lleis (art. 33.3 CE), el Tribunal Constitucional ha concebut des dels seus inicis l'institut de l'expropiació forçosa com un instrument dels poders públics per al compliment dels seus fins d'ordenació i conformació social i, paral·lelament, com una garantia constitucional del dret de propietat privada, en la mesura que s'assegura la compensació econòmica a qui, per les raons exposades, es priva dels seus béns o drets de contingut patrimonial (per totes, STC 251/2006, de 25 de juliol, FJ 6).

Des del punt de vista competencial, l'article 149.1.18 CE reserva a la competència exclusiva de l'Estat la legislació sobre aquesta matèria. Correlativament, l'article 159.4 EAC atribueix a la Generalitat la competència executiva, que, pel que ara interessa, inclou: «a) [d]eterminar els supòsits, les causes i les condicions en què les administracions catalanes poden exercir la potestat expropiatòria». Això anterior és coincident amb la doctrina constitucional iniciada amb la STC 37/1987, de 26 de març, i reiterada posteriorment quan

vincula la definició de la causa *expropiandi* i l'execució de les mesures expropiatòries amb l'actuació de cada poder públic en els diferents sectors materials i, per tant, avala que la legislació sectorial autonòmica estableixi, en l'àmbit competencial que li és propi, els supòsits en què és procedent aplicar l'expropiació forçosa, i determina les causes d'expropiar o les finalitats d'interès públic a les quals aquella ha de servir (STC 164/2001, de 11 de juliol, FJ 40).

Així mateix, hem de fer referència succincta a la possible intervenció de l'Estat en aquesta matèria en virtut de l'article 149.1.1 CE. En aquest sentit, n'hi ha prou de transcriure el que ha sostingut recentment el Tribunal Constitucional sobre l'abast d'aquest precepte, recollint la doctrina dictada fins al moment. Així en la STC 141/2014, d'11 de setembre, i sobre el que s'ha d'entendre per «condicions bàsiques» el Tribunal diu que:

«hacen referencia “al contenido primario (STC 154/1988) del derecho, a las posiciones jurídicas fundamentales (facultades elementales, límites esenciales, deberes fundamentales, prestaciones básicas, ciertas premisas o presupuestos previos...)” así como a “aquellos criterios que guardan una relación necesaria e inmediata con aquéllas, tales como el objeto o ámbito material sobre el que recaen las facultades que integran el derecho (así, respecto de la propiedad privada la demanialización de toda una categoría de bienes definidos por sus características natural: STC 227/1988, fundamento jurídico 14; los deberes, requisitos mínimos o condiciones básicas en que ha de ejercerse un derecho (STC 5/1981, fundamento jurídico 26; 37/1981 fundamento jurídico 2; los requisitos indispensables o el marco organizativo que posibilitan el ejercicio mismo del derecho (como la inscripción censal para el derecho de sufragio; STC 154/1988, fundamento jurídico 3” (STC 61/1997, FJ 8). Siempre, claro está, que estos requisitos, posiciones, prestaciones, premisas y demás sean “imprescindibles o necesarias para garantizar esa igualdad” (STC 61/1997, FJ 8).» (FJ 5.B)

Seguidament, quant a la seva possible afectació a les competències de les comunitats autònomes, sosté que aquest article no habilita l'Estat per a l'establiment d'una regulació uniforme de la propietat privada i la seva funció social, ni la uniformitat pot constituir un pretext per anul·lar les competències legislatives sectorials de les comunitats autònomes en què entri en joc la propietat. En aquest sentit:

«El Estado tiene competencia para “establecer la regulación del contenido básico y primario del derecho de propiedad, en la medida en que afecte a las condiciones básicas de su ejercicio, pero el referido título competencial no habilita por sí mismo para que el Estado pueda regular cualquier circunstancia que, de forma más o menos directa, pueda incidir sobre la igualdad en el ejercicio del derecho” (FJ 9). No obstante, en

el establecimiento de las condiciones básicas, el Estado sí puede “plasmear una determinada concepción del derecho de propiedad urbana, en sus líneas más fundamentales, como, por ejemplo, entre otras, la que disocia la propiedad del suelo del derecho a edificar” (STC 61/1997, FJ 10)» (FJ 5.B).

Finalment, i en resposta als motius que alleguen els sol·licitants, cal que ens referim al dret d'igualtat de l'article 14 CE en el vessant d'igualtat en la llei, al qual hem fet succinta referència en el fonament jurídic tercer.

D'acord amb una jurisprudència constitucional reiterada que, en aquest àmbit, ha estat seguida per la doctrina d'aquest Consell (DCGE 24/2010, de 5 d'agost, FJ 2), cal fixar com a premissa que aquest principi «no implica [...] la necesidad de que todos los españoles se encuentren siempre, en todo momento y ante cualquier circunstancia en condiciones de absoluta igualdad» (STC 83/1984, de 24 de juliol, FJ 3). Ans al contrari, el principi d'igualtat és un terme relacional que exigeix que a igualtat de supòsits de fet s'apliquin conseqüències jurídiques iguals (ITC 204/2014, de 22 de juliol, FJ 4). Així, el que aquest principi prohibeix al legislador és «configurar los supuestos de hecho de la norma de modo tal que se dé trato distinto a personas que, desde todos los puntos de vista legítimamente adoptables, se encuentran en la misma situación o, dicho de otro modo, impidiendo que se otorgue relevancia jurídica a circunstancias que, o bien no pueden ser jamás tomadas en consideración por prohibirlo así expresamente la propia Constitución, o bien no guardan relación alguna con el sentido de la regulación que, al incluirlas, incurre en arbitrariedad y es por eso discriminatoria» (STC 84/2008, de 21 de juliol, FJ 6).

Per això, qualsevol alegació del dret fonamental a la igualtat necessita, per a la seva verificació, un element de comparació enfront del qual es produeixi la diferència de tracte entre persones o situacions, per tal de poder comprovar després si la diferenciació està justificada. Aquest element de contrast (o *tertium comparationis*) ha de consistir en «una situació jurídica concreta en la que se encuentren otros ciudadanos u otros grupos de ciudadanos» (per totes, STC 194/2014, d'1 de desembre, FJ 2) «esto es, pertenecen a la misma clase, cuando en ellos concurre una cualidad común, un *tertium comparationis* que opera como elemento definitorio de la clase, y son desiguales, cuando tal circunstancia no se produce» (STC 125/2003, de 19 de juny, FJ 4).

A banda d'això, cal tenir present també que el judici d'igualtat té com a pressupòsit essencial que les situacions subjectives que es volen comparar siguin efectivament equiparables (STC 76/1986, de 9 de juny, FJ 3; 307/2006, de 23 d'octubre, FJ 4, i 84/2008, de 21 de juliol, FJ 6, entre moltes altres, i també el DCC 282, de 29 de novembre de 2007, F IV.1.C), de manera que el terme de la comparació no resulti arbitrari o capriciós.

Una vegada constatat que existeix un tractament desigual entre supòsits de fet iguals i segons els pronunciaments repetits del Tribunal Constitucional, la norma serà constitucional sempre que tingui una justificació objectiva i raonable i no provoqui unes conseqüències desproporcionades en les situacions diferenciades atinent a la finalitat perseguida (STC 76/2008, de 3 de juliol).

4. Com ja ha quedat exposat, els dubtes de constitucionalitat respecte del precepte que estem examinant se centren, d'una banda, en el fet que la imposició de limitacions o obligacions al dret constitucional de propietat suposa una ingerència en les competències de l'Estat en matèria de la seva regulació, desenvolupament «que, eventualment, requeriria d'una llei orgànica aprovada per les Corts Generals». De l'altra, s'allega també la possible vulneració del principi d'igualtat (art. 14 CE) perquè, a parer dels sol·licitants, la limitació al dret de propietat que s'hi estableix discrimina, a través d'un tracte desigual, els propietaris d'habitatges adquirits en un procés d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària, respecte d'aquells altres que han adquirit l'habitatge per un altre títol.

A) Pel que fa al primer retret, ens hem de remetre al que ha quedat exposat en el fonament jurídic segon, on hem afirmat la constitucionalitat d'aquest tipus extraordinari de norma. A banda d'això, hem d'afegir també que les comunitats autònomes poden incidir en el règim jurídic aplicable a les institucions civils (com, expressament, ha reconegut el Tribunal Constitucional en la STC 37/1987). I que, per tant, des d'aquesta perspectiva, correspon a la Generalitat, a l'empara de l'article 129 EAC, la regulació de la institució civil del dret de propietat i la seva funció social (art. 541-1 i 541-2 CCCat).

Ara bé, dit això, des d'una perspectiva competencial, la nostra anàlisi no se situa en l'àmbit del dret civil sinó que, com hem avançat, l'article 4, tot i que incideix en el dret a la propietat en un entorn urbà, conté una regulació que s'enquadra de forma prevalent en l'àmbit de les competències de la Generalitat en matèria d'habitatge i, en concret, en el del deure de conservació i manteniment dels habitatges.

Es tracta d'un deure que ja havia estat definit per la jurisprudència constitucional (STC 61/1997, de 20 de març, FJ 34) com a inherent a la propietat urbana, és a dir, un deure que constitueix una expressió de la funció social d'aquest tipus de propietat. I, per aquest motiu, com veurem, la intervenció dels poders públics, en el nostre cas de la Generalitat de Catalunya, troba empara en el dret constitucional i estatutari a un habitatge digne i adequat i en les competències que té estatutàriament atribuïdes per garantir-lo.

D'acord amb el marc legal estatal i autonòmic aplicable, l'article 2.4 del Reial decret legislatiu 2/2008, de

20 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei del sòl (TRLRS), de caràcter bàsic, declara que el «sòl vinculat a un ús residencial per l'ordenació territorial i urbanística està al servei de l'efectivitat del dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat, en els termes que disposi la legislació en la matèria». Pel que ara interessa, el deure de conservació dels habitatges en el nostre ordenament està establert, també amb caràcter bàsic, per l'article 9 del mateix Text refós en disposar que el dret de propietat sobre els terrenys, les instal·lacions, les construccions i les edificacions comprèn «els deures de dedicar-los a usos que no siguin incompatibles amb l'ordenació territorial i urbanística i conservar-los en condicions legals per servir de suport a aquest ús». Aquest mateix precepte bàsic, a l'apartat 2, preveu també que «[l]Administració podrà imposar en qualsevol moment la realització d'obres per al compliment del deure legal de conservació, de conformitat amb la legislació estatal i autonòmica aplicables». La redacció d'aquests preceptes deriva de la nova configuració del deure de conservació operada per la Llei 8/2013, de 26 de juny, de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes.

Això és el que, en termes semblants, estableix per a l'ordenament català l'article 197 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme i, específicament per als habitatges, l'article 30 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

Així doncs, *prima facie*, el mecanisme d'execució forçosa que preveu l'article 4 troba fonament en el deure de conservació i manteniment que hem explicat. Per aquesta raó, la infracció de l'obligació de compliment i manteniment dels requisits d'habitabilitat que s'imposen a una sèrie de propietaris habilita l'Administració per poder-la fer efectiva a través d'aquest instrument, previst als articles 95 i següents de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, que troba empara específica en la potestat d'autotutela que correspon a les administracions públiques i que enllaça amb el principi d'eficàcia de l'article 103 CE (STC 189/2004, de 2 de novembre, FJ 4).

En efecte, el precepte que estem examinant no estableix un nou règim general del dret de propietat, sinó que, en allò que es refereix a l'expropiació dels drets d'ús i gaudi –que és on els sol·licitants centren bàsicament els dubtes de constitucionalitat–, tan sols preveu una nova causa d'expropiació, ara en la forma de dret real limitat i circumscrit en el temps. És a dir, no innova el contingut bàsic del dret de propietat que pugui suposar la creació de deures a càrrec del titular en consideració a la funció social que a aquest dret li atribueixi l'ordenament (art. 33.2 CE) i, per tant, tampoc no afecta la igualtat de tots els espanyols en el seu exercici (art. 149.1.1 CE). I això anterior perquè l'esmentada igualtat, que no habilita l'Estat per establir una regulació uniforme de la propietat privada i de

la seva funció social, queda garantida amb l'establiment de les condicions bàsiques del dret, enteses com un mínim comú denominador (STC 61/1997, de 20 de març, FJ 9), amb l'abast que hem exposat en l'apartat anterior d'aquest mateix fonament jurídic.

Segons el que acabem de dir, estem davant d'una norma que troba empara en l'article 159.4 EAC, precepte aquest que atribueix a la Generalitat la competència executiva en matèria d'execució forçosa, en virtut de la qual pot «a) [d]eterminar els supòsits, les causes i les condicions en què les administracions catalanes poden exercir la potestat expropiatòria».

Recordem que respecte d'aquest àmbit competencial, el Tribunal Constitucional, en doctrina que ha anat reiterant des de la Sentència 37/1987 (FJ 6), ha afirmat que «no parece dudoso que cuando, en virtud del sistema de distribución de competencias que resulta de la Constitución y de los Estatutos de Autonomía, la legislación sectorial corresponda a las Comunidades Autónomas, son éstas, y no el Estado, las que ostentan la potestad de definir legalmente los supuestos en que cabe hacer uso del instrumento expropiatorio mediante la declaración de la *causa expropiandi* necesaria en cada caso, sin perjuicio de la obligación de atenerse a la legislación general del Estado que garantiza por igual los derechos patrimoniales de todos los sujetos privados» (STC 251/2006, de 25 de juliol FJ 5).

En resum, tant l'establiment del deure de complir i mantenir els requisits d'habitabilitat (regulats en el Decret 141/2012, de 30 d'octubre) com la seva execució forçosa si no ho fan els propietaris, que és el marc en el qual s'incardina el referit dret expropiatori, tenen com a finalitat que els habitatges adquirits per les entitats financeres i societats de gestió immobiliària a través dels esmentats processos d'execució hipotecària (que es trobin en municipis considerats de demanda residencial forta i acreditada, amb dificultats de cohesió social) no restin fora de la possibilitat de ser ocupats. Es tracta d'una opció legislativa amb la qual la Generalitat, a banda del rescabament del cost de les obres, pretén que es pugui donar «un ús social de l'habitatge amb caràcter temporal» i, per tant, facilitar-ne l'accés (art. 26 i 47 EAC). Consisteix, doncs, en una actuació que, de forma natural, s'inclou dins la competència exclusiva que l'article 137.1 EAC atribueix a la Generalitat en matèria d'habitatge i, més concretament, en la seva potestat per establir la normativa sobre la conservació i el manteniment dels habitatges i la seva aplicació (lletra h).

A partir d'aquí, no és sobrer assenyalar que les especialitats que en aquest punt introdueix el Decret llei s'adeqüen a la normativa bàsica de l'Estat en matèria d'expropiació forçosa, atès que respecten totes les garanties que, amb caràcter general, conté bàsicament la Llei d'expropiació forçosa vigent, a la qual expressament es remet.

Podem dir, doncs, que, des de la perspectiva competencial, l'article 4 del Decret llei troba empara en els articles 137.1 i 159.4 EAC.

B) Dit això, passarem a examinar l'altre retret d'inconstitucionalitat, el referit a si aquest mateix precepte podria comportar, com sostenen els sol·licitants, la introducció d'un tracte desigual dels propietaris d'habitatges que els han adquirit en un procés d'execució hipotecària o mitjançant compensació o pagament de deute amb garantia hipotecària respecte d'aquells altres que ho han fet per un títol diferent i, per tant, si conculca l'article 14 CE en el seu vessant d'igualtat en la llei.

D'acord amb el cànon de constitucionalitat que ha quedat exposat a l'inici d'aquest fonament jurídic, el judici d'igualtat constitueix un raonament de caràcter relacional que té com a pressupòsits obligats: d'una banda, que, com a conseqüència de la mesura continguda a la norma qüestionada, s'hagi introduït, directament o indirecta, una diferència de tracte entre grups o categories de persones i, d'una altra, que les situacions subjectives objecte de la comparació siguin efectivament homogènies o equiparables, o el que és el mateix, que el terme de la comparació no resulti arbitrari o capriciós (STC 307/2006, de 23 d'octubre, FJ 4). És a dir, segons que ja hem avançat, qualsevulla alegació del dret fonamental a la igualtat requereix, per a la seva verificació, un *tertium comparationis* enfront del qual es produeixi la desigualtat, element de contrast que ha de consistir en una situació jurídica concreta en la qual es trobin altres ciutadans o altres grups de ciutadans. Precisament, en aquesta mateixa Sentència i fonament, seguint-ne d'altres d'anteriors, l'alt tribunal ha precisat que «puede decirse que dos individuos son iguales, esto es, pertenecen a la misma clase, cuando en ellos concurre una cualidad común, un *tertium comparationis*, que opera como elemento definitorio de la clase, y que son desiguales cuando tal circunstancia no se produce».

La sol·licitud, recordem-ho novament, entén que es podria produir la vulneració de l'article 14 CE, i aporta com a terme de comparació dues situacions diferents: d'una banda, la dels propietaris d'habitatges desocupats situats en un àmbit qualificat com de demanda residencial forta i acreditada que han adquirit la propietat per la via de l'adjudicació en un procés d'execució hipotecària i, de l'altra, la d'aquells propietaris d'habitatges també desocupats i situats en els mateixos àmbits, però que els han adquirit per un títol d'adquisició diferent.

L'aplicació de l'abans referida jurisprudència constitucional a la norma que estem examinant ens permet afirmar que no hi concorren els requisits que conduïrien a la vulneració de l'article 14 CE, ja que en el cas present les situacions objecte de la comparació no són iguals. Sembla clar, a aquest efecte, que no és equiparable la situació dels habitatges desocupats i que no

compleixen els requisits d'habitabilitat, que són propietat de grans tenidors d'habitatges com són les entitats financeres i entitats mercantils que hi estan vinculades o la Sareb i que acumulen en els seus balanços una enorme quantitat d'actius immobiliaris procedents d'execucions hipotecàries, amb la d'aquelles altres persones, normalment propietaris individuals, que han adquirit els habitatges per algun altre títol, malgrat que no compleixin tampoc els requisits d'habitabilitat i estiguin situats en zones amb una forta demanda residencial.

És, precisament, l'existència d'aquests grans estocs d'habitatges buits adquirits per les entitats financeres per la via de l'adjudicació judicial o de la dació en pagament unit al desinterès, denunciat per la mateixa exposició de motius de la norma examinada, que manifesten algunes d'aquestes entitats per fer les obres de conservació i manteniment el que justifica que el legislador pugui endegar un pla integral que possibiliti la posada en condicions d'ús i posterior mobilització d'aquests estocs. Aquest pla ha de permetre que puguin complir la seva funció social i, a l'ensem, satisfer la necessitat d'habitatge de persones o famílies especialment necessitades.

Per tot això, entenem que l'article 4 del Decret llei 1/2015 no vulnera l'article 14 CE en el seu vessant d'igualtat en la llei.

C) Finalment, tot i haver descartat la vulneració de la igualtat perquè no es dona un tractament desigual per a situacions iguals, cal fer algunes observacions sobre la proporcionalitat de la mesura prevista a l'article 4 del Decret llei, en tant que es tracta d'una limitació del dret constitucional a la propietat per a determinats titulars de béns immobles destinats a l'habitatge en àrees urbanes d'especials condicions i situació social. Així, tal com ha assenyalat el Tribunal Constitucional des de les seves primeres sentències, la proporcionalitat esdevé la premissa a partir de la qual el legislador pot apreciar situacions distintes que sigui procedent diferenciar i tractar desigualment, sempre que aquesta decisió legislativa no vagi contra els drets i les llibertats constitucionalment protegits i sigui raonable (STC 75/1983, de 3 d'agost, FJ 2).

Des d'aquesta perspectiva, és indubtable que, admesa, com hem admès, la constitucionalitat de l'obligació de conservació dels habitatges, també ho és la de la seva exigibilitat per via d'execució forçosa; per tant, aquí ens centrarem en l'examen de la nova limitació a la propietat que ara s'introdueix: l'expropiació temporal dels drets d'ús i gaudi. Efectivament, aquesta intervenció administrativa comporta una limitació del dret de propietat dels titulars d'habitatges adquirits en els processos d'execució abans descrits i que no hagin dut a terme les obres necessàries per al compliment dels requisits d'habitabilitat exigits, ja que se'ls priva d'uns drets que són part integrant de les facultats del propietari. Partint d'això, determinarem si el constreyniment

legal que el Decret llei preveu sobre el dret de propietat forma part del contingut objectiu definit per la seva funció social o, per contra, vulnera els límits que la Constitució estableix.

En aquest sentit, com dèiem, l'anàlisi de constitucionalitat de la mesura expropiatòria prevista a l'article 4 ens condueix necessàriament a l'aplicació del judici de proporcionalitat.

Per tal de dur-lo a terme, en primer lloc, hem d'esclarir si l'objecte de la norma respon a una finalitat legítima, en el sentit de trobar empara en la norma fonamental, que justifiqui l'esmentada limitació del dret a la propietat. Així, tal com hem exposat a bastament en el fonament jurídic segon d'aquest Dictamen, resulta evident que, segons es desprèn del preàmbul i del conjunt de la regulació del Decret llei, la pretensió primera i principal de la norma és mobilitzar un determinat tipus d'habitatges, procedent d'execucions hipotecàries, generalment desocupats i en un estat de deteriorament que impedeix la seva habitabilitat, amb l'objectiu de possibilitar-ne el seu ús social mitjançant la corresponent cessió per part de l'Administració un cop rehabilitats, si s'escau, pel procediment d'execució forçosa.

En conseqüència, no hi ha dubte que es respecta el precitat requisit de la legitimitat constitucional de la mesura, que es dedueix directament de la regulació mateixa. Respecte de la tècnica legislativa adoptada, val a dir, però, que l'apartat tercer de l'article 4 hauria pogut ser més explícit o complet a l'hora d'incorporar, en la part final del primer paràgraf, que «l'objectiu d'executar les obres necessàries que en permetin l'ús i l'ocupació» ho és amb l'orientació finalista conduent a la seva incorporació en les polítiques socials d'habitatge adreçades als col·lectius de major vulnerabilitat o necessitat econòmica.

Un cop constatat que l'article 4 té com a finalitat garantir la funció social de la propietat i que en virtut d'aquesta els poders públics poden delimitar l'exercici del dret de propietat (art. 33.2 CE), cal comprovar si la limitació que s'hi estableix supera el test de proporcionalitat. Sobre aquesta qüestió, com hem vist, la doctrina constitucional, seguint la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans, ha exigít, en els termes en què ha estat exposat en aquest mateix fonament jurídic, el triple judici de la idoneïtat, la necessitat i el caràcter ponderat o equilibrat de la mesura adoptada.

Examinarem ara, doncs, si l'article qüestionat conté una mesura idònia, necessària i equilibrada que li permeti superar el test esmentat. Respecte d'això, hem de començar dient que, al nostre parer, l'expropiació temporal dels drets d'ús i gaudi constitueix una mesura idònia per assolir la finalitat perseguida (la mobilització dels habitatges deteriorats provinents de processos d'execució hipotecària o dacions en pagament). I això és així perquè es configura com un instrument que, davant la negativa del propietari, a banda de per-

metre que l'Administració pugui forçar l'execució de les obres de rehabilitació necessàries (en els municipis considerats àrees de demanda residencial forta i acreditada), possibilita, sobretot, la seva destinació a un ús social amb caràcter temporal i permet evitar que restin fora de l'opció de ser ocupats.

A més, l'expropiació dels drets d'ús i gaudi es caracteritza per ser una mesura subsidiària, en el sentit que, amb caràcter previ a que l'Administració pugui decidir-la, s'atorga un termini raonable perquè els grans tenidors d'habitatges (entitats financeres i societats de gestió vinculades) hi puguin donar compliment de forma voluntària. Concretament, els interessats disposen de sis mesos, a comptar de la notificació de la resolució administrativa, per a l'execució de les obres. D'altra part, cal recordar que es posa en marxa davant d'un incompliment acreditat d'un deure legal i que, en darrera instància, es pot evitar l'expropiació forçosa si el titular de la propietat cedeix l'usdefruit a l'Administració per tal que aquesta executi les obres i disposi de l'habitatge pel període pactat.

És també una mesura necessària, ja que l'expropiació de l'ús i gaudi de l'habitatge es preveu més eficient que les altres mesures de foment alternatives que la mateixa Generalitat afirma haver posat en marxa (programes de mediació per a lloguer social amb els grans tenidors d'habitatges, o el programa de cessió d'habitatges a l'Administració per a aquesta mateixa finalitat) i que la Memòria justificativa reconeix que han estat insuficients per incentivar-ne la mobilització. A més del fet que, com expressa el preàmbul, la no execució de les obres d'adequació als requisits d'habitabilitat està suposant un obstacle molt important a la seva mobilització i la posició dels grans tenidors d'habitatges és la de no executar aquestes obres, fet que genera un increment exponencial del problema. Com insuficient ha estat també la via sancionadora prevista a la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge.

La mesura, així mateix, resulta ponderada o equilibrada (proporcionada en sentit estricte) perquè, en primer lloc, no s'estableix amb caràcter general o indiscriminat, sinó en el marc d'un procediment d'execució forçosa, cosa que permet a l'Administració aplicar-la cas per cas. En segon lloc, perquè evita el procés de degradació permanent que pateixen els habitatges un cop s'ha produït el llançament dels seus anteriors titulars i permet que l'Administració pugui resoldre les situacions més extremes de necessitat d'habitatge a través del lloguer social, sense que això provoqui un perjudici injustificat per a les entitats financeres o societats de gestió d'actius immobiliaris que són titulars d'un altíssim estoc d'habitatges desocupats i en mal estat de conservació. A tot això, hi hem d'afegir que l'expropiació es fixa per a un termini de quatre a deu anys, com també es limita l'exercici de la mesura d'intervenció als sis anys següents a l'entrada en vigor del Decret llei (disp. final primera), de manera que l'afec-

tació del dret de propietat resta temporalment molt acotada.

Finalment, té una projecció delimitada espacialment ja que, com hem mencionat reiteradament, l'expropiació queda restringida a zones concretes del territori de Catalunya: els «municipis considerats àrees de demanda residencial forta i acreditada, declarades en el Pla territorial sectorial d'habitatge o en el Pla per al dret a l'habitatge». Es tracta d'un element que atribueix una notòria dosi de seguretat jurídica als diversos agents socials que integren el binomi habitatge-propietat i que, a l'efecte d'aquest Dictamen, contribueix a avaluar favorablement la proporcionalitat de la mesura administrativa prevista a l'article 4 del Decret llei. D'aquesta manera, a títol il·lustratiu, podem referir-nos al Decret 75/2014, que aprova el Pla del dret a l'habitatge, al qual ja hem fet al·lusió, que incorpora les variables mínimes per determinar les indicades àrees de residència forta i acreditada (art. 3.2), com també un annex on es llisten els municipis de Catalunya que les inclouen, que són un total de setanta-dos, sens perjudici d'allò que també es pugui disposar en el Pla territorial sectorial d'habitatge.

Així doncs, hem de concloure que la limitació del dret de propietat que deriva de l'expropiació dels drets d'ús i gaudi per causa d'interès social supera el test de la proporcionalitat, ja que l'article 4 posa de manifest la major preeminència que hi tenen els interessos generals que es volen protegir (l'ús social dels habitatges en zones de demanda residencial forta i acreditada que presentin risc d'exclusió social) i que justifiquen la intervenció limitativa sobre els interessos individuals subjacents en el dret de propietat. Per dir-ho resumidament, amb l'expropiació temporal, incardinada en el marc del procediment d'execució forçosa de les obres d'habitabilitat, s'aconsegueix que l'habitatge tingui les característiques i prestacions que, d'acord amb l'article 22.1 de la Llei 15/2007, ha de tenir per complir eficientment la seva funció social, i possibilita al mateix temps que l'Administració pugui garantir, tot i que d'una manera certament limitada, l'accés a l'habitatge a través dels arrendaments de caràcter social i en un entorn urbà adequat.

En conclusió, considerem que l'article 4 del Decret llei 1/2015 no vulnera el dret constitucional a la propietat previst a l'article 33 CE.

Atesos els raonaments continguts en els fonaments jurídics precedents, formulem les següents

CONCLUSIONS

Primera. El Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures extraordinàries i urgents per a la mobilització dels habitatges provinents de processos d'execució hipotecària, no vulnera l'article 64.1 EAC.

Adoptada per majoria de set vots a favor i dos en contra.

Segona. L'article 1.u i .tres; l'article 2.1 i l'article 4 del Decret llei 1/2015 no són contraris a la Constitució ni a l'Estatut.

Adoptada per unanimitat.

Aquest és el nostre Dictamen, que pronunciem, emetem i signem al Palau Centelles en la data indicada a l'encapçalament.

VOT PARTICULAR que formula el conseller senyor Marc Carrillo al Dictamen 5/2015, emès en data 20 d'abril, a l'empara de l'article 20.2 de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, i de l'article 38.2 del Reglament d'organització i funcionament del Consell de Garanties Estatutàries

Mitjançant aquest vot particular expreso el meu disseny respecte de la conclusió primera del Dictamen, per la qual la majoria del Consell ha considerat que el Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures urgents per a la mobilització d'habitatges provinents de processos d'execució hipotecària no vulnera l'article 64.1 EAC, quant al compliment dels límits formals relatius al requisit estatutari d'una necessitat extraordinària i urgent.

1. Considero que del preceptiu examen dels arguments exposats en el preàmbul del Decret llei 1/2015, així com dels continguts en la Memòria que acompanya la documentació relativa al procés d'elaboració d'aquesta disposició del Govern, no es deriva la justificació suficient que acrediti l'existència d'un supòsit propi d'una situació caracteritzada per una necessitat extraordinària i urgent que habiliti el Govern a emprar la potestat legislativa material que, amb caràcter extraordinari, li atribueix l'Estatut. De manera més específica entenc que el requisit estatutari que exigeix l'existència d'una situació d'urgència, que permeti legitimar aquesta intervenció normativa del Govern, a través de l'exercici de la potestat legislativa material que li atribueix l'Estatut (art. 64) no queda justificada. El vot particular que vaig formular amb ocasió del DCGE 15/2014, de 3 de juliol, sobre el Decret llei 2/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, conté una sèrie d'arguments sobre la institució normativa del decret llei, una bona part dels quals poden ser acollits un cop més per justificar el meu disseny.

El decret llei fou incorporat a l'ordenament jurídic català per l'Estatut de 2006 (art. 64) com una norma amb rang de llei material emanada del Govern sempre que es donin circumstàncies de caràcter extraordinari i que, per aquesta raó, el Parlament no els pugui fer front a través de l'exercici de la potestat legislativa ordinària. Es tracta, doncs, d'una excepció al monopoli legislatiu que correspon a l'òrgan legislatiu. En conseqüència, quan el Govern pren la decisió d'emprar l'instrument del decret llei per resoldre una situació caracteritzada per l'existència d'una situació de necessitat extraordinària i urgent, el primer que pertoca exami-

nar és si el pressupòsit de fet habilitant invocat pel Govern per actuar normativament resulta adequat al requisit formal exigint per l'Estatut.

Així ha de ser perquè l'actuació de l'òrgan executiu de la Generalitat, en haver de respondre a unes circumstàncies de fet sobrevingudes, ha ocupat per la via d'excepció el lloc que correspon al Parlament en tant que dipositari de la potestat legislativa ordinària. Per tant, en aquests casos, la primera tasca que correspon dur a terme és examinar si, en efecte, la situació de necessitat extraordinària i urgent està justificada. En aquest sentit, cal subratllar que el que està en joc és quelcom tan rellevant per la forma de govern dissenyada per l'Estatut com és la garantia del principi de divisió de poders. Aquest principi podria quedar greument qüestionat si el Govern, amb l'única finalitat d'evitar el debat parlamentari sobre el contingut de la seva decisió, s'acull al decret llei de manera injustificada.

La provisionalitat que, d'acord amb l'Estatut, presenta la institució del decret llei, i tal com va recordar la jurisprudència constitucional en les seves primeres resolucions –per totes, la STC 111/1983, de 2 de desembre–, solament afecta la forma a través de la qual es concreta la disposició del Govern, i això fins que no es produeixi l'eventual convalidació parlamentària. Però el caràcter formal no es projecta sobre el contingut de la disposició del Govern, que produeix efectes jurídics des de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat*. I, tot i que les relacions jurídiques produïdes pel decret llei no tenen vocació de perpetuïtat, sinó que l'habitual és que la seva projecció sigui temporal fins que el Parlament, com a titular ordinari de la potestat legislativa, els atribueixi un caràcter més permanent a través de la tramitació com a projecte de llei, el que en cap cas pot resultar indiferent és que durant un determinat període de temps el Govern ha aprovat una norma amb rang de llei que és vigent. Per tant, si s'ha excedit en la valoració del pressupòsit habilitant, invocant una situació d'urgència que no es justifica com, a parer meu, és el cas del Decret llei 1/2015, la norma no és vàlida i comporta conseqüències greus.

Així és perquè afecta el principi de separació de poders i el valor constitucional i estatutari del pluralisme. En efecte, quan es fa un ús inadequat de l'instrument normatiu del decret llei, es bandeja la funció parlamentària i es menystenen el beneficis derivats del valor constitucional del pluralisme, a través del debat i la votació en seu parlamentària de les propostes que la majoria i la minoria puguin presentar sobre la millor manera de fer front a l'acumulació massiva d'habitatges que, com a conseqüència dels efectes devastadors de la crisi econòmica i financera, provenen dels processos d'execució hipotecària i que actualment són propietat de diverses entitats bancàries.

D'acord amb l'article 64.1 EAC, la validesa del decret llei s'ha de fonamentar en l'existència d'una situació de necessitat extraordinària i urgent com a primera

premissa per a la seva aprovació pel Govern. Un supòsit d'extraordinària necessitat ha de ser inusual, imprevisible i no susceptible de resolució per altres procediments previstos en el Reglament del Parlament (urgència o lectura única si, en aquest cas, la naturalesa del projecte ho aconsella o la simplicitat de la formulació ho permet [art. 126.1 RPC]). Així mateix, d'acord també amb la nostra doctrina consultiva, el caràcter extraordinari i la urgència no són termes sinònims: el primer es refereix a la valoració qualitativa de la necessitat, mentre que el segon alludeix directament als aspectes temporals de la decisió normativa del Govern (per tots, el DCGE 7/2010, FJ 2, 3 i 4). Però ambdós es compatibilitzen, fins al punt de provocar les circumstàncies imprevisibles que operen com a causa de l'acció governamental que li ha de permetre aprovar per la via d'excepció una norma amb rang de llei.

Doncs bé, els conceptes estatutaris que integren el pressupòsit de fet habilitant –el caràcter extraordinari i la urgència– que el Govern ha de provar per justificar l'excepcionalitat de la norma que dicta, més enllà de l'ampli marge de decisió que la jurisprudència constitucional atribueix a l'executiu (per totes, la inicial STC 29/1982, de 31 de maig, i la més recent STC 68/2007, de 28 de març, FJ 5 a 12), no hi pot haver cap dubte que, en tot cas, exclouen una apreciació discrecional que pugui comportar l'existència de marges d'actuació governamental no subjectes a control.

No es tracta de simples predicats polítics i, per tant, el control jurídic de caràcter consultiu que ens correspon dur a terme sobre l'aplicació del pressupòsit habilitant no pot ser obviat, malgrat la dificultat que, en aquest sentit, ofereix l'existència cada vegada més rellevant d'un parlamentarisme majoritari poc predisposat al control del poder executiu, com el dret comparat de les formes parlamentàries de govern s'encarrega reiteradament de posar de manifest.

A l'últim, una qüestió vinculada a la invocació per part del Govern d'una situació de necessitat extraordinària i urgent és el requisit segons el qual també ha de justificar la imprescindible connexió de sentit entre la dita situació i el contingut específic del decret llei (entre d'altres, les STC 111/1983, 68/2007 i 237/2012, de 13 de desembre). Per tant, la valoració del pressupòsit habilitant ha de suposar no solament l'apreciació de les circumstàncies que l'han generat, sinó també de les mesures adoptades a fi de demostrar que són les adequades a les necessitats que sobtadament s'han plantejades. I en l'examen d'aquesta connexió de sentit, que és una nova regla interpretativa establerta pel Tribunal Constitucional, la càrrega de la prova correspon al mateix Govern a través de la Memòria que acompanya la disposició aprovada i del seu preàmbul.

2. D'acord amb la concepció de la institució del Decret llei que acabo d'exposar i que es deriva de la jurisprudència constitucional i de la nostra doctrina consultiva, el Decret llei 1/2015, de 24 de març, de mesures

urgents per a la mobilització d'habitatges provinents de processos d'execució hipotecària vulnera l'article 64.1 EAC, perquè el Govern no justifica el requisit de la urgència de la mesura presa i, per tant, no compleix el requisit formal del pressupòsit habilitant exigint pel precepte estatutari.

El Dictamen aprovat per la majoria considera que hi ha «dos arguments, suficientment raonables i convenientment explicats, que justifiquen la urgència que demana l'article 64.1 EAC»: d'una banda, l'augment del parc d'immobles provinents dels processos d'execució hipotecària que no és susceptible de ser ocupat, així com els minsos resultats dels acords i els convenis signats amb entitats financeres que en són propietàries, que han dut els esdeveniments a un punt que aconsella una primera resposta de xoc que no admet dilacions. I d'una altra, una motivació definitiva de la urgència és la constatació de transmissions massives i sobrevingudes de compravenda, que actualment es troben en curs amb diversos fons d'inversió, de tal manera que tan sols una operació especulativa d'aquestes pot arribar a afectar gairebé un miler d'habitatges, en zones de Catalunya amb demanda residencial acreditada i amb dificultats de cohesió social. Així mateix, s'afegeix, amb relació al requisit de la urgència, que d'ençà de la reforma del Reglament del Parlament l'any 2005, la mitjana de tramitació dels projectes de llei, supera amb escreix el termini que previsiblement requeriria una tramitació pel procediment d'urgència.

A) Els motius de discrepància respecte d'aquesta argumentació són els que tot seguit expresso. Abans però, he de fer constar el meu acord amb la posició de la majoria a fi de donar resposta a la singular i inversemblant motivació de la urgència continguda en la memòria presentada pel Govern, en el sentit de considerar com a motiu justificatiu de la dita urgència el possible exhauriment de la legislatura. Coincideixo que «un fet conjuntural, ni que arribi a produir-se, no pot operar com a justificació [...] per donar cobertura a l'ús de la seva potestat legislativa». Per la meua banda, em permeto afegir també en termes jurídics que allò que únicament tindria rellevància seria el decret de convocatòria signat pel president de la Generalitat, no una simple declaració d'intencions polítiques respecte a això.

B) Dit això, i ja entrant en el contingut de la meua discrepància, cal subratllar, en primer lloc, un factor temporal que a hores d'ara resulta inqüestionable: el procés d'acumulació d'habitatges per part de les entitats bancàries –les antigues caixes d'estalvi– a Catalunya, com a conseqüència de les execucions hipotecàries o de les dacions en pagament dels antics titulars dels préstecs per compra d'habitatge, no és un fet que hagi aparegut de forma sobtada els darrers mesos. Ans el contrari, la pèrdua de l'habitatge atesa la reiterada manca de pagament del crèdit hipotecari obtingut per a la seva compra ha estat un procés que va anar paral-

lel a les primeres manifestacions de la crisi econòmica i financera apareguda a la segona meitat de la passada dècada. No ha estat un fet nou al qual ara hagin hagut de respondre les entitats creditores.

No ha constituït cap novetat en el mercat immobiliari que les entitats bancàries, de resultes del considerable estoc d'habitatges acumulats per causa dels efectes directes de la crisi, han esdevingut una mena de nous propietaris immobiliaris, en contra de la seva voluntat. I que, com a resultat d'aquesta, diguem-ne, patologia respecte del que hauria de ser l'activitat principal dels bancs, com a entitats de crèdit, resulta un fet contrastat que des que la inevitable acumulació d'habitatges en les seves mans els darrers anys va arribar a uns nivells insuportables, els bancs han volgut despendre's d'uns actius immobiliaris gens rendibles.

Les formes han estat diverses i, sens dubte, sempre ha estat una opció present la venda massiva de «paquets» d'habitatges a compradors amb suficient capacitat financera disposats a adquirir-los a un preu molt més baix del que inicialment tenien quan foren comprats pels particulars beneficiaris del crèdit bancari. Entre aquests compradors, els fons d'inversió de caràcter transnacional han estat una de les possibilitats que han aparegut en el mercat immobiliari com a opció possible, no ara, de manera sobtada, sinó de fa temps ençà. Si més no, tant el Parlament de Catalunya com el Govern n'eren conscients a través d'iniciatives legislatives formalitzades ja fa mesos.

C) Perquè, en efecte, ja en el camp jurídic i com a segon argument per donar suport a la meua discrepància, és prou rellevant donar constància d'iniciatives preses per a la preservació del dret a l'habitatge (art. 47 CE i EAC) davant els traumàtics efectes de la crisi econòmica. Més concretament, el Parlament de Catalunya ha estat el destinatari, a través d'una iniciativa legislativa popular –ILP– (art. 29.3 EAC i Llei 1/2006, de 16 de febrer, de la iniciativa legislativa popular), d'una Proposició de llei de mesures urgents, per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa energètica, la tramitació de la qual es va encetar en data 14 d'octubre de 2014 (*Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, de 20 d'octubre de 2014).

Doncs bé, ja des d'aquesta data –fa set mesos–, els promotors de la ILP, després d'afirmar que «Catalunya és una de les comunitats autònomes més afectades per la crisi econòmica», afegien en l'exposició de motius que «[a]questa situació d'emergència social és especialment greu en l'àmbit de l'habitatge. El sobreendeutament hipotecari, de fet, és una de les problemàtiques més punyents. Catalunya s'ha convertit en una de les comunitats autònomes amb major nombre d'execucions hipotecàries i de desnonaments. Segons dades del Consell General del Poder Judicial, entre el 2008 i el 2013 es van iniciar 98.040 procediments d'execucions hipotecàries». I tot seguit els promotors exposaven que: «[a]quest panorama de vulnerabilitat habitacional

es veu agreujat per l'existència d'un mercat privat de lloguer escàs, car i altament especulatiu, i per la manca d'un parc d'habitatge social que permeti real·lotjar les famílies afectades».

A partir d'aquest diagnòstic de la situació, a l'article 4 de la part dispositiva de la Proposició de llei s'estableixen mesures per garantir la funció social de la propietat i impulsar la creació d'habitatge assequible en el termes següents:

«1. L'Administració decretarà el lloguer forçós a persones o unitats familiars en situació de vulnerabilitat durant un mínim de 3 anys dels habitatges en mans d'entitats financeres i agències associades, fons d'inversió i entitats de gestió d'actius que romanguin en desús o infrautilitzats de manera injustificada durant 2 anys.

2. Aquest procediment s'aplicarà de forma preferent a les entitats financeres i de gestió d'actius que hagin rebut ajuts públics.»

De la simple lectura de la part dispositiva de la Proposició de llei d'ILP es pot constatar que l'existència de l'activitat dels fons d'inversió i entitats de gestió d'actius immobiliaris en mans de les entitats bancàries no ha estat un supòsit de fet sobrevingut a darrera hora, producte de l'augment del parc d'immobles provinents dels processos d'execució hipotecària. A banda dels orígens temporals de la crisi i els seus efectes sobre l'economia catalana, que òbviament daten dels últims anys de la darrera dècada, si més no, la realitat específica del mercat immobiliari resultant dels efectes traumàtics de la crisi fou posada en coneixement del Parlament i del Govern de la Generalitat des de que es va encetar el tràmit parlamentari de l'esmentada ILP ara fa set mesos i escaig.

Altrament dit, que l'actuació del fons d'inversió a la recerca de paquets d'habitatges a baix preu ja fou prevista per la ILP, amb l'específica previsió de mesures d'intervenció administrativa i que no ha estat aquesta una situació sobrevinguda per a les institucions de la Generalitat. En aquest sentit, si es volia fer front amb la diligència deguda a una situació que requeria una resposta jurídica, el Govern disposava des de fa més de mig any, amb el suport de la majoria parlamentària de què disposa per governar, de la facultat d'assumir el contingut de la ILP en allò que cregués oportú, esmenar-la, redefinir-la segons les seves legítimes opcions polítiques o, al capdavall, presentar llavors un text propi. I, en tot cas, amb el concurs del Parlament que, amb l'aportació de les propostes de la majoria i de la minoria, permetessin aprovar una llei formal per la via del procediment d'urgència, si es considerava necessari donar una resposta diligent al problema. Entenc, per tant, que el requisit de la urgència no ha quedat justificat pel Govern.

D) Finalment, i des d'una perspectiva general, subratllo la meua plena coincidència amb la majoria respecte a la legitimitat constitucional i estatutària del meca-

nisme dels drets de tanteig i retracte (art. 2) previst pel Decret llei 1/2015, com a forma d'intervenció sobre el dret de propietat de les entitats bancàries respecte dels habitatges acumulats.

La funció social de la propietat (art. 33.2 CE) és la cobertura constitucional que permet aquesta regulació. Així ho vaig expressar en el vot particular emès al Dictamen núm. 282, de 29 de novembre de 2007, del Consell Consultiu, relatiu al Projecte de llei del dret a l'habitatge a Catalunya:

«La referència constitucional a la funció social, entesa com a element estructural de la definició del dret a la propietat privada o com a factor que determina la delimitació legal del seu contingut, posa de manifest que la Constitució no ha optat per una concepció abstracta d'aquest dret. No l'ha entès solament com un àmbit subjectiu de lliure disposició sobre els béns que són objecte de domini reservat pel seu titular, sotmès únicament en el seu exercici a les limitacions generals que les lleis imposin per a la salvaguarda dels legítims drets i interessos de tercers o de l'interès general. Per contra, segons el Tribunal, la Constitució reconeix i protegeix un dret a la propietat privada, com un ventall de facultats individuals sobre les coses, però alhora també com un conjunt de deures i obligacions establerts, d'acord amb les lleis, en funció de valors o interessos de la collectivitat, és a dir, d'acord amb la finalitat o utilitat social que estigui cridada a dur a terme cada categoria de béns objecte de domini.» (2.B.e).

Dit això, entenc, però, que el Govern i el Parlament disposaven d'un temps suficient per afrontar mitjançant llei formal els problemes derivats de l'acumulació d'habitatges en mans de les entitats bancàries com a conseqüència de les execucions hipotecàries.

El meu acord s'estén també al fet que aquesta forma d'intervenció pública sobre la propietat no comporta una regulació dels elements essencials d'aquest dret i, per tant, no ultrapassa els límits materials del decret llei (art. 86.1 CE). La discrepància que manifesto, com és obvi, és prèvia i de naturalesa formal i es refereix a l'incompliment per part del Govern del requisit de pressupòsit de fet habilitant per emprar la legislació material d'urgència quan aquesta, com he argumentat, no ha quedat acreditada.

En aquest sentit, cal retenir el sentit de la nostra doctrina sobre els límits formals del decret llei (per tots, el DCGE 7/2010, de 30 de març, FJ 3), on hem mantingut un criteri més estricte que l'emprat per Tribunal Constitucional sobre el marge de decisió de què pot disposar el Govern per avaluar l'existència dels elements que justifiquen que, de forma extraordinària i urgent, l'executiu desplaci al Parlament a través del decret llei en la regulació d'una matèria.

És cert que la figura del decret llei ha estat utilitzada a bastament per abordar situacions d'emergència econòmica i social i que el Decret llei 1/2015 presenta, sens

dubte, un evident contingut d'aquesta naturalesa. Ara bé, i per concloure, aquesta circumstància no pot esdevenir una mena de xec en blanc a l'abast del Govern si aquest no justifica, com a parer meu ha estat el cas, el preceptiu requisit formal del pressupòsit habilitant.

Barcelona, 20 d'abril de 2015

Àlex Bas Vilafranca, conseller secretari del Consell de Garanties Estatutàries,

CERTIFICO que el present exemplar és còpia autèntica de l'original, el qual és a l'arxiu al meu càrrec.

Barcelona, 20 d'abril de 2015

Vist i plau

El president

Joan Egea Fernàndez

El conseller secretari

Àlex Bas Vilafranca